

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 9 (dos fascicles)

II Legislatura

Any 1984 (segon període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 12

Primera reunió,
tinguda dimecres 14 de novembre de 1984

SUMARI

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 12

La sessió s'obre a un quart i quatre minuts d'onze del matí.

*El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del **Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives**. L'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances el presenta (p. 246).*

*El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, retira l'**esmena** del seu Grup a l'article 1 (p. 248).*

*Es posen a votació els **articles 1 i 2** del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 249).*

*El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per defensar un **vot particular** a l'article 3 (p. 249). El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, intervé per oposar-se a aquest vot particular del G. p. de Convergència i Unió (p. 249).*

*Es posa a votació aquest **vot particular**, el qual és aprovat per 69 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció (p. 249).*

*Es posa a votació l'**article 3** amb el vot particular incorporat, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 249).*

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar dues esmenes del seu Grup a l'article 4 (p. 249). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra d'aquestes esmenes (p. 250).

*Es posen a votació conjuntament les dues **esmenes** defensades per l'I. Sr. Vives, les quals són rebutjades per 38 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 250).*

- Es posa a votació l'**article 4** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 79 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció (p. 250). El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 10** del seu Grup a l'article 5 (p. 250). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 250).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 10**, la qual és rebutjada per 43 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 251).
- El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, demana votació separada de l'article 5 (p. 251).
- Es posen a votació la primera part de l'**article 5**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 251), i la segona part d'aquest, la qual és aprovada per 78 vots a favor, 43 en contra i cap abstenció (p. 251).
- El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena** del seu Grup a l'article 6 (p. 251). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 252). El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, intervé per defensar l'**esmena** del seu Grup a aquest mateix article (p. 252).
- El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, presenta una **esmena transaccional** a l'article 6, signada per tots els Grups (p. 252). L'I. Sr. Secretari Primer llegeix aquesta esmena transaccional (p. 252).
- Es posa a votació l'**esmena del G. p. del PSUC**, la qual és rebutjada per 39 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 253).
- El M. H. Sr. President anuncia que l'**esmena** del G. Socialista ha estat substituïda per l'**esmena transaccional** (p. 253). El Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista, demana votació separada de l'**esmena transaccional** (p. 253).
- El Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per una qüestió d'ordre (p. 253). L'I. Sr. Secretari Primer llegeix separadament les dues parts en què s'ha dividit l'**esmena transaccional** que tot seguit es votarà (p. 253).
- Es posa a votació separadament l'**esmena transaccional**. La primera part d'aquesta esmena és aprovada per unanimitat dels presents (p. 253). La segona part és aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions (p. 253).
- Es posa a votació l'**article 6** del text del Dictamen per punts. L'apartat 1 és aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions (p. 253). Els apartats 2 i 3 són aprovats per unanimitat dels presents (p. 253).
- El Diputat H. Sr. Folchi, del G. p. Popular (p. 253), i el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 254), defensen sengles esmenes a l'article 7. El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 254).
- El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per anunciar el decàim de la seva esmena (p. 255). Tanmateix, el M. H. Sr. President considera que es pot votar conjuntament amb l'**esmena** defensada per l'H. Sr. Folchi. Es posen a votació conjunta les **esmenes** del G. p. Popular i del G. p. del PSUC i són rebutjades per 47 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 255).
- El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, demana votació separada de l'article 7 del text del Dictamen (p. 255), i el Diputat I. Sr. Fernández, del G. p. Popular, demana que es faci punt per punt (p. 255).
- Es posa a votació l'**article 7** del text del Dictamen. Els punts 1 i 2 són aprovats per unanimitat dels presents (p. 255), els punts 3 i 4 són aprovats per 109 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 255), i el punt 5 és aprovat per 72 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 255).
- El Diputat I. Sr. Vives anuncia la retirada de l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'article 8 (p. 255).
- Es posen a votació conjuntament els **articles 8 i 9** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 255).
- El Diputat I. Sr. Parera intervé per defensar el **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió a l'apartat 4 de l'article 10 (p. 255). El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per a un torn en contra (p. 255).
- Es posa a votació el **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió, el qual és aprovat per 72 vots a favor, 9 en contra i 34 abstencions (p. 256).
- Es posa a votació l'**article 10** del text del Dictamen. Els tres primers apartats són aprovats per unanimitat dels presents (p. 256). L'apartat quart és aprovat amb les modificacions acordades (p. 256).
- El Diputat I. Sr. Vives anuncia la retirada de l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'article 11 (p. 256).
- Es posa a votació l'**article 11**, el qual és aprovat per 111 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 256).
- El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena transaccional a l'article 12 (p. 256).
- El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, demana de poder defensar, malgrat tot, l'**esmena** del seu Grup a aquest article (p. 256). El Diputat M. H. Sr. Barrera intervé per a una qüestió d'ordre (p. 256). El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, fa un aclariment sobre l'admissibilitat de l'**esmena transaccional** pel seu Grup (p. 256). Finalment, el Diputat I. Sr. Riera intervé per defensar i, tot seguit, retirar l'**esmena** del G. Socialista a l'article 12 del Projecte (p. 256).
- L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'**esmena transaccional** a l'article 12, presentada per tots els Grups (p. 257). El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 257) i passa a defensar i, tot seguit, a retirar l'**esmena núm. 14**, al títol del Capítol (p. 257).
- Es posa a votació l'**esmena transaccional a l'article 12** del text del Dictamen, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 258).
- El Diputat I. Sr. Parera intervé per defensar el **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió a l'article 13 (p. 258). El Diputat I. Sr. Folchi, del G. p. Popular, intervé per a un torn en contra (p. 258). L'I. Sr. Vives demana la paraula per adherir-se a les manifestacions de l'I. Sr. Folchi i perquè es llegeixi el text que s'ha de votar (p. 258). L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text del **vot particular** defensat pel G. p. de Convergència i Unió (p. 258). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 258).
- Es posa a votació el **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió, el qual és aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions (p. 258).
- Es posa a votació l'**article 13** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 258).
- El Diputat I. Sr. Vives intervé per defensar l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'article 14 (p. 258). Intervé, per a un torn en contra, el Diputat I.

- Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 259).
- El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, intervé per defensar l'esmena del seu Grup a aquest mateix article (p. 259). El Diputat I. Sr. Parera torna a intervenir per a un altre torn en contra (p. 260).
- El Diputat I. Sr. Riera intervé per a una qüestió d'ordre (p. 260).
- Es posen a votació les **esmenes** a l'article 14, del G. p. del PSUC, que són rebutjades per 5 vots a favor, 108 en contra i cap abstenció (p. 260); l'**esmena** del G. Socialista és rebutjada per 28 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 260).
- El Diputat I. Sr. Riera, del G. p. del PSUC, demana la votació separada de l'**article 14** (p. 260). La primera part és aprovada per unanimitat dels presents (p. 260). La segona part és aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 260).
- El Diputat I. Sr. Parera anuncia la retirada del **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió a l'article 15 (p. 261). El Diputat I. Sr. Alay defensa i, tot seguit, retira l'**esmena** del G. p. d'Esquerra Republicana a aquest mateix article (p. 261). El Diputat I. Sr. Riera intervé per defensar l'esmena del G. Socialista (p. 261). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 261).
- Es posa a votació l'**esmena** del G. Socialista a l'article 15, la qual és rebutjada per 28 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 261).
- Es posa a votació l'**article 15** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 261).
- El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'esmena del seu Grup a l'article 16 (p. 261). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 262).
- Es posa a votació l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'article 16, la qual és rebutjada per 29 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 262).
- Es posen a votació l'**article 16**, el qual és aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions (p. 262), i l'**article 17**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 262).
- El Diputat I. Sr. Riera intervé per defensar l'esmena transaccional del G. Socialista a l'article 18 (p. 262). El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 263). L'I. Sr. Vives pren la paraula per defensar el vot particular del G. p. del PSUC (p. 263).
- El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per al·lusions i tot seguit defensa l'esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 264).
- El Diputat I. Sr. Vives intervé per manifestar que el G. p. del PSUC se sent representat per les intervencions dels Diputats que han defensat les esmenes dels G. p. Socialista i d'Esquerra Republicana i no fa ús del torn de defensa (p. 264).
- El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per fer un torn en contra (p. 264).
- El Diputat I. Sr. Alay intervé per demanar votació separada de l'esmena transaccional del G. Socialista (p. 265).
- Es posa a votació l'**esmena transaccional** del G. Socialista a l'article 18. La primera part d'aquesta esmena és rebutjada per 29 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 265). El punt 2 d'aquesta esmena és rebutjat per 34 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 265).
- Es posa a votació el **vot particular** del G. p. del PSUC a l'apartat 1 de l'article 18, el qual és rebutjat per 32 vots a favor, 64 en contra i 10 abstencions (p. 265).
- El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, demana votació separada de l'**article 18** (p. 265). L'apartat 1 és aprovat per 74 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 265).
- Els apartats 2 i 3 són aprovats per 74 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions (p. 265).
- Intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus per a una qüestió d'ordre (p. 265).
- El Diputat I. Sr. Riera, del G. Socialista, defensa l'**esmena** d'addició d'una nova disposició transitòria (p. 265). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus presenta una **esmena transaccional** signada per tots els Grups (p. 265). L'I. Sr. Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 266).
- Es posen a votació les dues **Disposicions transitòries**, segons la nova redacció, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 266).
- El Diputat I. Sr. Riera fa una puntualització sobre la publicació de dues esmenes (p. 266).
- El Diputat H. Sr. Folchi intervé per defensar l'esmena del G. p. Popular a la Disposició final segona (p. 266). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 266).
- Es posa a votació l'**esmena** del G. p. Popular a la Disposició final segona, la qual és rebutjada per 46 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 267).
- Es posa a votació la **Disposició final segona** del text del Dictamen, la qual és aprovada per 68 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 267).
- Els Diputats I. Srs. Vives, del G. p. del PSUC (p. 267), i Riera, del G. Socialista (p. 267), intervenen per defensar sengles vots particulars. Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 267).
- Es posen a votació aquests dos **vots particulars**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 267).
- El M. H. Sr. President proposa i la Cambra aprova per assentiment una **esmena tècnica a l'article 2** (p. 267).
- Es posen a votació el **títol de la Llei** i el **Preàmbul**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 268).
- Els Diputats I. Srs. Riera, del G. Socialista (p. 268), Vives, del G. p. del PSUC (p. 268), Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 269), H. Sr. Folchi, del G. p. Popular (p. 270) i l'I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 270), intervenen per a sengles torns d'explicació de vot.
- El Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista, pren la paraula per al·lusions (p. 271).
- La sessió se suspèn quan manquen dos minuts per a les dues del migdia i es reprèn a dos quarts i tres minuts de quatre de la tarda.

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del **Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Contractes d'Integració**. El Projecte de Llei és presentat per l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 271).

El Diputat I. Sr. Ayguadé, del G. Socialista, intervé per defensar una **esmena a la totalitat** (p. 273). El Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 275). El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per fixar la posició del seu Grup (p. 276).

Es posa a votació el text alternatiu presentat pel G. Socialista, el qual és rebutjat per 39 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 277).

El Diputat I. Sr. Aleu, del G. Socialista, intervé per defensar l'esmena del seu Grup a l'article 1 (p. 277).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 277).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les esmenes nùms. 3 i 5 del seu Grup a l'apartat 2 de l'article 1 (p. 278). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 278).

Es posa a votació l'**esmena** del G. Socialista a l'article 1 del text del Dictamen, la qual és rebutjada per 38 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 279).

Es posa a votació l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'apartat 2 de l'article 1, la qual és rebutjada per 37 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions (p. 279).

Es posa a votació l'**article 1** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 70 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció (p. 279).

El Diputat I. Sr. Aleu intervé per defensar l'esmena del G. Socialista a l'apartat 2 de l'article 2 (p. 279).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 279). El Diputat I. Sr. Aleu torna a intervenir per defensar l'esmena núm. 6 a l'article 2 (p. 280). El Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un altre torn de rèplica (p. 280).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les esmenes nùms. 7, 9, 24, 27, 29 i 40, el seu Grup (p. 280).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 281).

El Diputat I. Sr. Ayguadé intervé per defensar l'**esmena núm. 8**, del G. Socialista, a l'article 2 (p. 283). Per a un torn de rèplica, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 283).

Es posen a votació les esmenes presentades a l'article 2. L'**esmena núm. 4** és rebutjada per 39 vots a favor, 63 en contra i 8 abstencions (p. 284). L'**esmena núm. 6** és rebutjada per 40 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 284). Les **esmenes nùms. 7 i 9** són rebutjades per 40 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 284). L'**esmena núm. 8** és rebutjada per 46 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 284).

Es posa a votació l'**article 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions (p. 284).

El Diputat I. Sr. Aleu, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 10 a l'article 3 (p. 284). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 285).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar dues esmenes del seu Grup a l'article 3 (p. 285). El Diputat I. Sr. Albiol intervé per a un torn en contra (p. 286).

Es posen a votació les **esmenes presentades a l'article 3**. L'**esmena núm. 10** és rebutjada per 36 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 286); l'**esmena núm. 12** és rebutjada per 36 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 286).

Es posa a votació l'**article 3** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 75 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció (p. 286).

Es posa a votació i s'aprova l'**article 4** del text del Dictamen (p. 287). El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar conjuntament les esmenes nùms. 13, 14 i 16 (p. 287). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 287).

Es posa a votació l'**esmena núm. 13**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 39 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 288).

Es posa a votació l'**article 5** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 288).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, anuncia la retirada de les **esmenes nùms. 14 i 16** (p. 288).

Es posen a votació els **articles 6 i 7** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 288).

El Diputat I. Sr. Ayguadé, del G. Socialista, intervé per defensar l'esmena núm. 15 a l'article 8 (p. 288). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 289).

Es posa a votació l'**esmena núm. 15**, la qual és rebutjada per 28 vots a favor, 73 en contra i 5 abstencions (p. 289).

Es posa a votació l'**article 8** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 72 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions (p. 289).

Es posa a votació l'**article 9** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 289).

El Diputat I. Sr. Aleu, del G. Socialista, intervé per defensar l'esmena del seu Grup a l'article 10 (p. 289). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Graells, del G. p. de Convergència i Unió (p. 290).

Intervenien per a sengles qüestions d'ordre els Diputats H. Sr. Armet (p. 290) i I. Sr. Subirà i Claus (p. 290).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les esmenes nùms. 18, 20 i 23 (p. 291).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 291).

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada l'**esmena núm. 19**, i posa a votació l'**esmena núm. 17**, la qual és rebutjada per 32 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 292).

Es posa a votació l'**esmena núm. 18**, la qual és rebutjada per 4 vots a favor, 65 en contra i 36 abstencions (p. 292).

Es posa a votació l'**article 10** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 74 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció (p. 292).

El Diputat I. Sr. Aleu pren la paraula per defensar l'esmena núm. 21, del G. Socialista (p. 292). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 292).

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada l'**esmena núm. 22** i posa a votació l'**esmena núm. 21**, la qual és rebutjada per 38 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions (p. 293).

Es posa a votació l'**article 11** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 61 vots a favor, 37 en contra i 8 abstencions (p. 293).

El Diputat I. Sr. Aleu, del G. Socialista, intervé per defensar l'**esmena núm. 25** a l'article 12 (p. 293).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 293).

Es posa a votació l'**esmena núm. 25**, la qual és rebutjada per 31 vots a favor, 66 en contra i 8 abstencions (p. 294).

Es posa a votació l'**article 12** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 294).

El Diputat I. Sr. Aleu, del G. Socialista, intervé per defensar l'**esmena núm. 26** a l'article 13 (p. 294). El Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 294).

Es posa a votació l'**esmena núm. 26**, la qual és rebutjada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 294).

Es posa a votació l'**article 13** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 75 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció (p. 294).

Es posen a votació els **articles 14 i 15** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 294).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, manifesta que considera decaiguda l'**esmena núm. 28** a l'article 16 (p. 294).

Es posa a votació l'**article 16** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 72 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 295).

El Diputat I. Sr. Tomàs, del G. Socialista, intervé per defensar conjuntament les esmenes nùms. 30, 32, 38 i 39 (p. 295), i en un altre torn, les esmenes nùms. 31, 33, 34 i 35 (p. 295). Per a un torn en contra de totes aquestes esmenes, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 295).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les esmenes nùms. 36 i 37 (p. 296). Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 297).

Es posen a votació les **esmenes nùms. 30, 32, 38 i 39**, les quals són rebutjades per 39 vots a favor, 62 en contra i 7 abstencions (p. 299).

Es posen a votació les **esmenes nùms. 31, 33, 34 i 35**, les quals són rebutjades per 39 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions (p. 299).

Es posen a votació les **esmenes nùms. 36 i 37**, les quals són rebutjades per 39 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 299).

Es posa a votació la **Disposició final**, la qual és aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions (p. 299).

Es posa a votació el **títol i els subtítols** de la Llei, els quals són aprovats per 69 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions (p. 299).

Per a explicació de vot, intervenen els Diputats I. Srs. Ayguadé, del G. Socialista (p. 299), Santacreu, del G. p. Popular (p. 300), Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 301), Vives, del G. p. del PSUC (p. 302) i Albiol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 302).

La sessió se suspèn a un quart i cinc minuts de deu del vespre.

La sessió s'obre a un quart i quatre minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Ofidó de Comptes.

En el moment en què s'obre la sessió, al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Justícia i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.*

2. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Contractes d'Integració, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

3. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei del Laboratori General d'Assaigs i Investigacions, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

4. *Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'aval concedits per la Generalitat.*

5. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Fons de Lluita contra l'Atur.*

6. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ensenyament mitjà.*

7. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT: S'obre la sessió. Han estat repartides ja les preguntes i els seus interrogants corresponents; per tant, espero que aquesta Cambra relleva la Mesa de l'obligació de llegir-les.

Anem a entrar, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives, i de les esmenes i vots particulars reservats per defensar en el Ple. La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès el Dictamen. Prego al representant del Consell Executiu, Honorable senyor Conseller Cullell, que tingui la bondat de presentar la iniciativa de la llei. L'Honorable senyor Cullell té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep M. Cullell): Senyor President, senyores i senyors Diputats, com vostès saben, el crèdit cooperatiu pot revestir dues modalitats diferents: d'una banda, les cooperatives de crèdit, que tenen per finalitat exclusiva proveir les necessitats creditícies dels seus socis. D'altra banda, les seccions de crèdit formades a l'interior d'una cooperativa per proveir les pròpies necessitats creditícies i les dels socis, tot fomentant l'estalvi d'aquestes i el dels membres de la comunitat familiar afectes a l'explotació del soci. A Catalunya, aquestes modalitats, històricament, només han tingut un desenvolupament de certa importància en el medi rural.

A partir de 1962, amb la reordenació del crèdit es produí la

constitució oficial de diverses caixes rurals sota una normativa progressivament similar a la de la banca i caixes d'estalvis, i aquestes caixes rurals es basaven generalment en seccions de crèdit preexistents.

Des del 1964 apareix una normativa sobre caixes rurals i cooperatives de crèdit, que culmina amb el Reial Decret 2860/78, del 3 de novembre, regulador de les cooperatives de crèdit i caixes rurals, i és important remarcar que la Disposició addicional quarta d'aquest Reial Decret de l'any 78 reitera la prohibició que les seccions de crèdit s'anomenin caixes rurals, i que en les Disposicions transitòries tercera i cinquena s'estableixin terminis i fórmules, a fi que gradualment es transformin en cooperatives de crèdit o bé retornin als dipòsits de tercers.

La regulació de les seccions de crèdit es basa, doncs, a nivell estatal, bàsicament en el Reial Decret 2860/78 i en el 2710/78, del 16 de novembre, de reglament de cooperatives, que en el seu article 102 limita les operacions d'aquestes al si de la mateixa cooperativa i als seus socis.

El Parlament de Catalunya, exercint les competències assignades a la Generalitat per l'Estatut d'Autonomia en els seus articles 9.21, 25.2 i 26.1, aprovà la Llei 4/83, del 9 de març, de Cooperatives de Catalunya. Però aquesta Llei no regulà el funcionament de les seccions de crèdit, i instà el Consell Executiu, a través de la Disposició transitòria primera, perquè presentés al Parlament un Projecte de Llei específic, atesa la necessitat de la seva regulació.

El fet que algunes seccions de crèdit administren quantitats importants d'estalvi exigeix una atenció de l'Administració pública per assegurar que l'aplicació d'aquests recursos es faci amb rigor i criteris de modernitat, sens perjudici que aquesta regulació s'adreci també al foment del moviment cooperatiu.

Per tots aquests motius, senyores i senyors Diputats, em plau presentar avui en aquest Parlament el Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives, Projecte que sotmeto a la seva consideració i per al qual demano el seu vot favorable.

Permetin-me també que, abans d'explicar els criteris generals que han presidit l'elaboració d'aquest Projecte de Llei, agraeixi l'esforç desplegat per tots els membres d'aquesta Cambra, a través de la Ponència, que, sens dubte, ha servit per millorar el Projecte.

El primer eix fonamental del Projecte de Llei que s'ha d'explicitar afecta la naturalesa i funcions de les seccions de crèdit de les cooperatives. L'opció adoptada en aquest Projecte de Llei considera que les seccions de crèdit de les cooperatives subjectes a la Llei 4/83, del Parlament de Catalunya, sense personalitat jurídica independent d'aquestes, han de limitar les seves operacions actives i passives al si de la mateixa cooperativa i als seus socis i als membres de la comunitat familiar afectes a l'explotació del soci.

Amb aquesta opció, que a primer cop d'ull pot semblar restrictiva, crec que tanmateix es possibilita d'assolir plenament dos objectius: el del finançament de les cooperatives a partir dels recursos disposats pels socis i els altres recursos que generin a la secció, i també el finançament de l'activitat dels socis a partir dels mateixos recursos. S'exclou, per tant, que les cooperatives que tenen una finalitat determinada puguin esdevenir, a més —amb caràcter híbrid, al meu entendre—, institucions bancàries.

El Projecte de Llei de funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives que avui considerem ha volgut evitar aquesta possibilitat d'actuació de les seccions de crèdit com a institucions bancàries pels motius següents. En primer lloc, les societats cooperatives poden constituir en tot moment cooperatives de crèdit. Aquestes entitats tenen com a finalitat exclusiva la funció creditícia i estan àmpliament regulades, i fins i tot la Llei 4/83 d'aquest Parlament permet, a les rurals, operar pràcticament amb tothom, amb tercers, en poblacions iguals o inferiors als deu mil habitants. L'especial dedicació que demana la funció creditícia i el risc que suposa operar amb recursos aliens imposen que, per exercir-la normalment, les cooperatives s'especialitzin i adoptin aquesta solució. L'experiència ha demostrat, a més, que en èpoques de crisi les entitats financeres menys exclusives, més implicades en interessos industrials o comercials, topen ràpidament amb problemes greus.

En segon lloc, només es pot regular amb la llibertat amb què es regula en aquest Projecte la funció creditícia de les seccions de crèdit a partir del supòsit del seu caràcter intern, en el si d'una entitat i d'un col·lectiu que mantenen moltes més relacions mútues que les estrictament financeres. Els socis que treballen en una cooperativa poden saber perfectament com rutlla l'entitat, i ells saben com valorar el seu futur; són els primers interessats a aconseguir que no hi hagi crisi de confiança entre ells mateixos, perquè tots estan, prèviament, corrent un cert risc.

Això és molt diferent en el cas de tercers, que no entendrien mai un dipòsit com un préstec —que és el que fóra en realitat, amb el risc consegüent—, i que podrien ser fàcilment subjectes de greus maldecaps, cosa que no els succeirà, amb molta seguretat, en efectuar els dipòsits en entitats bancàries, incloses les de caràcter cooperatiu que he esmentat abans.

Recordem també, com diu el preàmbul del Projecte de Llei, que la intenció reguladora s'adreça a aconseguir que l'aplicació d'aquests recursos es faci amb rigor i criteris de modernitat, sens perjudici que aquesta regulació s'adreci també al foment del moviment cooperatiu. I això incideix, naturalment, en un major grau de seguretat dels dipòsits del soci, a la vegada que en una major transparència en les relacions de l'entitat amb aquest, però és obvi que la regulació financera de l'entitat operativa no es contempla a bastament i es deixa en el marc mateix de la Llei de Cooperatives, cosa que es justifica per l'esmentat caràcter intern d'aquesta modalitat de crèdit, però que seria totalment inviable en el cas que es pretengués assimilar la capacitat operativa de les cooperatives amb secció de crèdit a la d'entitats financeres.

En tercer lloc, el finançament a crèdit d'una cooperativa no es limita exclusivament al que pugui obtenir en el marc de la secció de crèdit. Pot emetre, per exemple, obligacions, com preveu l'article 56 de la Llei 4/83, o també vegeu l'article 117 de la mateixa Llei, o bé recórrer a institucions bancàries que estudiarien en cada cas les operacions que es plantegen. Per tant, les restriccions que abans assenyalava queden, d'alguna manera, compensades pel marc de la Llei general de Cooperatives de Catalunya.

I, com a quart i darrer argument que sosté l'opció adoptada, no totes les competències que la Generalitat té en exclusiva assoleixen la mateixa extensió real. Si bé en el cas de la temàtica

cooperativista, l'Administració central sembla limitar força el contingut d'aquelles disposicions que es poden considerar bàsiques, en el cas de la temàtica financera tendeix a conceptuar com a bàsiques disposicions molt específiques, amb les consegüents discrepàncies i problemàtiques subsegüents.

En el Projecte queda clar que no s'està creant cap nova figura d'intermediari financer. És per això que s'han rebutjat els posicionaments que suposaven la possibilitat d'equiparació —en l'operativa del passiu— de les seccions de crèdit amb la resta d'intermediaris financers. Aquesta equiparació no la creiem viable per a entitats cooperatives de primer grau, que mantenen la seva finalitat inicial, agrària, de serveis, de consum, etcètera, sense dedicar-se exclusivament a l'activitat financera.

El segon eix fonamental d'aquest Projecte de Llei afecta la regulació econòmica i financera de les seccions de crèdit de les cooperatives.

Segons el Projecte de Llei que considerem, les cooperatives podran invertir els recursos obtinguts a través de la secció de crèdit en activitats de la mateixa cooperativa fins a un límit màxim d'un 30% d'aquests recursos. Per superar aquest límit, caldrà l'autorització expressa del Departament d'Economia i Finances, que s'haurà de sol·licitar per petició motivada i que, en cas de rebre's aquesta autorització, no podrà en cap cas superar un 70% dels recursos.

Creiem que la millor manera de possibilitar que una cooperativa que accepta dipòsits dels socis a través de les seccions de crèdit pugui afrontar una hipotètica situació de dificultats financeres i fer cara a la devolució dels seus dipòsits —o, almenys, en la seva major part— és diversificar en allò que sigui possible l'aplicació d'aquests recursos.

El límit màxim del 70% aplicat a la mateixa activitat respon a aquest criteri. La resta dels recursos aplicats a préstecs als mateixos socis, àmpliament diversificats, i actius financers fàcilment liquidables, suposarà sempre un tram d'aplicacions més segur, menys exposat als sotracos que pot experimentar el conjunt de la cooperativa.

Una prospecció realitzada a finals de l'any 83 per la Direcció General de Cooperatives, juntament amb la Direcció General de Política Financera, en un conjunt gairebé de cent entitats d'aquest tipus mostra que en el 66% dels casos no se superava el 30% d'inversió en la mateixa cooperativa. Moltes d'elles són petites, però s'incloïen també en aquesta situació dues de les tres més grans. Per sota del 60% d'inversió en la mateixa cooperativa es troba ja el 82,14% de les entitats estudiades.

Finalment, les dades agregades de tot el conjunt donaven una *ratio* d'inversió a la mateixa cooperativa sobre el total de dipòsit del 0.29. El dels préstecs dels socis era del 0.27. Per conseqüència, el límit del 30% lliure i el 70% subjecte a l'autorització respon a una realitat de conjunt i a un criteri ampli, encara que hi ha excepcions importants, en què la distribució de les aplicacions és força diferent. I aquestes entitats són les que hauran de fer ús dels períodes d'adaptació que reglamentàriament es determinin, a fi de modificar la seva estructura. Al mateix temps, pel que fa referència també a la regulació de l'aplicació dels seus recursos econòmics, les cooperatives amb secció de crèdit només podran disposar d'un 15% dels recursos de la secció per efectuar inversions d'immobilitzat.

Com a tercer eix fonamental d'aquest Projecte de Llei, he de destacar la previsió de la creació d'un fons cooperatiu de garan-

tia de les seccions de crèdit. Aquest fons cooperatiu de garantia de les seccions de crèdit haurà de ser finançat per aportacions de les cooperatives que l'integrin i per aportacions de la Generalitat i altres organismes públics.

La creació d'un fons solidari que pugui garantir els dipòsits dels socis cooperatius, fet a les respectives seccions de crèdit, dotarà, sens dubte, el sector d'un important instrument de major seguretat i potenciació. Al llarg del debat entre els membres de la Ponència, s'ha posat de manifest la necessitat de concretar la regulació específica de les característiques d'aquest fons en funció de la immediata evolució del sector i de la progressiva aplicació d'aquesta Llei, que, com hem vist, introdueix una important vertebració en les actuacions futures de les seccions de crèdit de les cooperatives.

Per això crec que hem encertat a condicionar a una posterior i pròxima regulació aspectes com el de la possible voluntarietat o, bé al contrari, obligatorietat de pertinença al fons de garantia de les seccions de crèdit.

Senyores i senyors Diputats, amb la consideració en aquest Parlament del Projecte de Llei de les Seccions de Crèdit de Cooperatives que arriba avui al Ple —amb un important esforç de col·laboració de totes les forces polítiques de Catalunya, palès clarament, crec jo, en el consens assolit al voltant dels aspectes principals d'aquesta Llei—, fem un pas endavant en el camí de regular àmbits propis competencials en matèria financera.

És un Projecte de Llei que algú ha qualificat de molt tècnic però que, de fet, regula dipòsits per valor d'uns 10.500 milions de pessetes; recursos que superen els 12.000 milions de pessetes i que afecten directament o indirectament més de 100.000 ciutadans de Catalunya que estan, d'alguna manera, implicats en el món cooperatiu.

Agraint la condescendència de la Presidència, voldria, senyores i senyors Diputats, demanar-los una vegada més el vot afirmatiu per a aquesta Llei, agraint-los novament la seva atenció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun representant de la Comissió vol presentar el Dictamen? *(Pausa.)* No essent així i no havent-hi cap esmena a la totalitat, podríem passar ja a la discussió de la part dispositiva.

Però aquesta Presidència voldria fer un advertiment previ, i és que, tenint en compte que l'ordre del dia que tenim és realment molt dens i que es preveu que hi haurà, doncs, molta feina en la discussió dels Projectes de Llei i els altres punts de l'ordre del dia, demanaria i prega insistentment tots els qui hi intervinguin que s'atenguin als temps que estan previstos pel Reglament i, si pot ser, fins i tot que no n'arribin als límits. Tinguin en compte els oradors que hi ha un dispositiu lluminós que indica amb el llum blanc que s'està a punt d'acabar el termini i que el vermell que ve després indica que ja s'ha acabat. Per tant, atenguin rigorosament aquestes indicacions.

I ara, doncs, voldria demanar al senyor Diputat que ha de defensar l'esmena a l'article primer que faci ús de la paraula.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Santiago Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Senyores, senyors Diputats, com s'ha dit aquí, aquesta Llei que estem regulant en aquest moment tenia i té per fonament el fet que les cooperatives puguin gaudir

d'unes fonts financeres a un cost més limitat, a un cost més barat que els mitjancers del sector privat. Com també té un objectiu fonamental, que és, també, promoure l'estalvi dels cooperadors de la cooperativa i, al mateix temps, nodrir-los amb un interès semblant o igual, i de vegades superior, també, als dels mitjancers financers del sector privat.

El Projecte de Llei que va presentar el Govern inicialment a la Comissió era un Projecte de Llei que no anava, al nostre entendre, en aquest sentit, ja que l'article primer limitava les operacions actives i passives al si de les cooperatives i als seus socis, i realment exposava que els socis i la comunitat familiar, millor dit, la comunitat familiar afecta a la protecció del soci pogués, realment, tenir un dipòsit en aquella cooperativa, tenir un estalvi, que, en definitiva, anava posteriorment a nodrir la capacitat financera de la mateixa cooperativa.

La nostra esmena inicial, presentada en Comissió, era una esmena que no parlava d'operacions actives i passives, sinó que parlava només de regular les activitats, les operacions creditícies. És a dir, que evidentment les operacions creditícies havien d'anar destinades al si de la mateixa cooperativa i als seus socis.

En qualsevol cas, salvàvem que les operacions passives, la captació de dipòsit pogués ser també per a la comunitat familiar afecta a l'explotació econòmica del soci. Haig de manifestar que, si això estava així i el Govern no ho preveia en el seu inicial Projecte de Llei, era perquè, senyor Culler, el Govern de vegades no compleix les lleis. Vostè tampoc compleix les lleis. Vostè sap que l'article 106 de la Llei de Cooperatives estableix, senyor Culler, que el Consell Superior de la Cooperació ha d'informar o formular proposicions sobre qualsevol disposició legal que pugui afectar les cooperatives. És a dir, que vostè sap que aquesta Llei havia estat presentada al Consell Superior de la Cooperació perquè pogués dictaminar i pogués, realment, dir què li semblava d'aquesta Llei, i ben segur que no ens hauríem trobat en aquest aspecte i en altres de què anirèiem parlant aquest matí amb el fet que hi ha aspectes que no recollien el sentir, la necessitat del món cooperatiu. I no em digui que no tenia temps. Aquesta Llei havia de ser presentada per tot l'agost d'aquest any. No, perdó, l'agost de l'any passat. Tenia sis mesos. Hem tardat prop de dos anys a presentar-la.

Jo haig de dir, en honor a la veritat, que en Comissió aquesta filosofia de què estic parlant va ser acollida pel Grup de Convergència; els arguments de l'oposició, realment, varen ser en aquest sentit atesos, varen ser compresos, i, aleshores, ens trobem amb una redacció final que, si bé no és la redacció que nosaltres proposàvem i que proposàvem, perquè, d'alguna manera o d'una altra, potser ultrapassa en el sentit que canviar les operacions passives, i també les actives..., les poden fer la comunitat afecta a l'explotació del soci, amb el que es pot dir que pot vorejar l'activitat pròpia de les cooperatives de crèdit o caixes rurals, amb el que vostè sap que això comporta d'aquestes entitats, que estan sota d'una altra autoritat econòmica, a l'hora de fixar els coeficients..., però, en qualsevol cas, és una redacció primera que, en aquest moment, nosaltres pensem que satisfà el fet de poder treballar les cooperatives, i, en aquest sentit, vull manifestar que retirarem la nostra esmena primera i anuncio el vot favorable a l'article primer.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, havent estat retirada l'esmena,

doncs, no hi ha lloc a torn en contra. Podem, doncs, votar l'article corresponent del Dictamen, i, com que tampoc hi ha esmena a l'article segon, podríem votar conjuntament article primer i segon del Dictamen. Hi ha algun inconvenient que es faci conjuntament aquesta votació? (Pausa.) No? Doncs, anem a votar.

Els que estiguin a favor dels articles primer i segon, que es posin de peu dret.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Queda aprovat, doncs, per unanimitat dels presents.

I ara passem a l'article tercer, al qual hi ha un vot particular. Prego al representant del Grup que ha presentat el vot particular que faci ús de la paraula.

El Sr. PARERA: Senyores i senyors Diputats, en l'article tercer veiem que es crea el Registre de Cooperatives. De tots és sabut que, en matèria cooperativa, les competències, les té Treball. Però, realment, per a les seccions de crèdit, lògicament, els temes crediticis, els temes financers hauran de ser debatuts i hauran d'estar sota la tutela d'Economia i Finances. I és per això que nosaltres volem retornar al text inicial, que hi posem aquest vot particular, que diu: «I comunicarà, també, al Departament d'Economia i Finances les altes i baixes i altres modificacions que s'hi produeixin», perquè, si no, quedaria incomplet.

Per tant, defensem nosaltres que s'hi incorpori i es voti afirmativament aquest vot particular del Grup de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Senyores i senyors Diputats, el nostre Grup vol manifestar que en el tràmit en Comissió vàrem aconseguir que en aquest article primer no hi figurés el fet que la Conselleria de Treball portés un control administratiu de les cooperatives, en aquest sentit, i em penso que això va ser acollit per la Ponència. Però, en qualsevol cas, en el seu primer moment tampoc es va desestimar aquesta redacció d'afegit que ara el Grup de Convergència vol tornar a introduir en la redacció final. Nosaltres pensem que, aquesta redacció, no escau en aquest moment d'afegir-la a aquest article, ja que és una facultat que té el Govern que, amb una ordre interna, amb una circular quan sigui..., per tal que cada Conselleria pugui complir les seves obligacions —en aquest cas, la Conselleria de Finances—, pugui tenir un mitjà intern de comunicar-se internament totes aquestes qüestions.

Per tant, nosaltres creiem que aquesta redacció, que vol complementar aquest article, no escau aquí i que és un tema que pot perfectament resoldre el Govern amb una ordre interna per tal d'aclarir-se amb les seves obligacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Es va a procedir, doncs, a la votació d'aquesta esmena.

Els que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Els Il·lustres senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 69 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Bé, passem a votar el text del Dictamen.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del

Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

Queda aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, doncs, a l'article següent, al qual hi ha també una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Prego al seu representant que tingui l'atenció de defensar la seva esmena.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, recollint el suggeriment que ens feia la Presidència acumulària la defensa d'aquesta esmena amb l'esmena número 7 de l'ordenació del Dictamen, ja que es tracta del mateix tema.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. VIVES: Bé, el Projecte de Llei que estem debatent estableix l'obligatorietat que aquelles cooperatives que tinguin secció de crèdit nomenin un director general de la cooperativa. Per tant, no de la secció de crèdit, sinó del conjunt de la cooperativa. Des del nostre punt de vista, això ens porta a un terreny, que estem observant en d'altres lleis d'aquesta legislatura, de modificació de parts importants de lleis aprovades en la legislatura anterior per lleis, diguem-ne, de to menor a aquelles que ara són modificades. Per què diem això? Diem això perquè aquest afegit que es fa en el text del Projecte contradiu part de determinats articles de la Llei 4/83, de Cooperatives de Catalunya.

Efectivament, en aquella Llei es deia, article 37, es diu: «El consell rector gestiona l'empresa»; article 42: «l'assemblea general podrà nomenar un director general», i, per tant, amb respecte per l'autonomia de cada cooperativa es deixava a mans de la seva assemblea general la possibilitat, o no, de designar un director general. Però és que, a més a més, en el Projecte de Llei que estem discutint se'ns diu que aquest director general, ara de nomenament obligat i, per tant, atemptant contra l'autonomia de cada entitat cooperativa, podrà ser compatible amb el càrrec de membre del Consell Rector, cosa que, taxativament, l'article 44 de la Llei de Cooperatives de Catalunya estableix: «Són incompatibles entre si els càrrecs de membres del Consell Rector i de direcció.» Per tant, estem vulnerant, amb aquest article, aquell 44 de la Llei de Cooperatives de Catalunya. En què quedem? Són incompatibles direcció general i membre del Consell Rector, o no ho són? I aquí hi ha, evidentment, una clara contradicció entre ambdues lleis.

El PSU no parla d'això, parla que sigui en tot cas obligat, que des del mateix consell rector, i apellant la seva responsabilitat col·lectiva, es nomeni un d'aquests vocals com a directament responsable, com a gerent, com el nom que se li vulgui donar de la secció de crèdit, que entenem que és el que perseguia el Projecte i no nomenar director general de la cooperativa, sinó vocal responsable d'aquella secció, als efectes de conducta financera, als efectes de conducta d'estricta situació d'estalvi-crèdit. I proposàvem això entenent que això no exclouia que la cooperativa pogués nomenar un gerent, o un director, però en la forma en què ho preveu la Llei de Cooperatives, no en la forma en què es preveu ara, que en una llei de regulació de les seccions de crèdit obliguem les cooperatives a nomenar un director general per a tota la cooperativa, cosa que, evidentment vulnera, en principi, el principi de legalitat. Entenem nosaltres que no ho fa incompatible, nomenar un vocal responsable de la secció no és incompatible amb nomenar un gerent, un director de la cooperativa. Entenem que amb la proposta del PSUC

—i ho entenem— es respectava plenament la Llei de Cooperatives de Catalunya, i és més, estimulava la professionalització del Consell Rector.

Dissortadament veiem com en moltes entitats cooperatives, determinats estaments de funcionariat assumeixen funcions —per desinterès del Consell Rector, o per excés d'interès d'aquest funcionari, aquest no és el tema—, aconsegueixen realitzar funcions que no els pertocuen i es converteixen en autèntics gestors de l'entitat, en detriment de les competències del Consell Rector. Això s'evitava, en part, amb la Llei de Cooperatives, ara es retorna en aquesta Llei a vells esquemes en relació amb el tema cooperativisme, afortunadament superats en aquella Llei 4/83, en un retorn clar a posicions jo diria més retrògrades en relació amb el tema, que són les que ha defensat en molts instants en el debat en Comissió, el Grup que dona majoritàriament suport al Consell Executiu.

Per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres demanem que se substitueixi l'obligatorietat de nomenar director general de la cooperativa per l'obligatorietat de nomenar un vocal responsable d'aquella secció, i entenem que, de no fer-se així, s'està vulnerant per derogació, una part important de l'article 44 de la Llei de Cooperatives, i el que és més greu des del nostre punt de vista: s'està vulnerant d'una manera important l'autonomia de cada entitat cooperativa per nomenar, o no, un director general, facultat que és exclusiva de la seva assemblea general.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha algun torn en contra? El senyor Diputat té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, agraeixo al senyor Maties Vives que donés per defensada l'esmena número 12 de l'article 6, que fa referència també a aquest membre que defensen del Consell Rector. Nosaltres creiem que les entitats cooperatives, realment, en moltes ocasions, tenen en les seccions de crèdit un maneig important, i, per tant, l'acció d'un director general —que a la vegada diem que pot recaure també en un membre del Consell Rector i que creiem que no està pas en desacord amb la Llei de Cooperatives, perquè el membre del Consell Rector no necessàriament ha de cobrar, que és el que ve a dir la Llei de Cooperatives— doncs, nosaltres defensem que, per realisme, per l'activitat econòmica que desenvolupen, pel volum econòmic de moltes de les seccions de crèdit, creiem necessària totalment la figura d'aquest director general que, a la vegada, també diem que en molts casos pot ser un membre del Consell Rector. I és per això que nosaltres ens oposem, d'una manera total, a aquest vocal responsable. Evidentment, això també ho fem extensiu a l'article número 6, a l'article sisè, per les mateixes raons. És per tot això que demanem a les senyores i als senyors Diputats que votin en contra d'aquesta esmena. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem, doncs, a procedir a la presa de posició respecte d'aquesta esmena amb la votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Anem ara, doncs, a l'anàlisi de l'article cinquè. Perdó, anem a votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 79 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.

Prosseguint la discussió, anem ara a entrar en la presentació de la defensa de l'esmena número 10, a l'article 5, del Grup parlamentari Socialista. El senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. En la redacció final que ha tingut l'article cinquè, a nosaltres ens satisfà que hi va ser inclosa la consulta al Consell Superior de la Cooperació, per tal de fixar una determinada proporció entre dipòsit dels socis i rebuts pendents de la cooperativa. Ens satisfà que es vagi introduir, perquè pensem que la consulta al Consell Superior de la Cooperació en temes com aquests és vital, per tal de poder adaptar les seves possibilitats financeres a tota la regulació que estem fent aquí, aquest matí.

Ara bé, aleshores, nosaltres creiem que el fet, la potestat de poder fixar aquestes proporcions també implícitament, implícitament, pressuposa també com a facultat del Govern de poder variar-les. Pensem que és així, i que, per tant, no correspondria a aquest article, afegit després, aquesta proporció pot ser variada perquè és una actitud, una possibilitat de Govern òbvia, que pensem que no té per què ser esmentada en l'article; llevat que aquí volgués intentar el Govern que, per tal de revisar-ho no hagués de consultar, prèviament, el Consell Superior de la Cooperació. Pensem que si aquesta realment no és la voluntat del Govern, en afegir aquest punt i seguit, aleshores, aquesta esmena nostra hauria de ser acceptada, perquè en el cas contrari, en el cas que no s'accepti aquesta supressió, nosaltres entenem i aquest Diputat entén que el que pretén en aquest cas el Govern és, sí, consultar el Consell Superior per tal de fixar inicialment unes proporcions, però, en canvi, a l'hora de revisar-los o a l'hora de modificar-los pogués salvar aquesta consulta. Per tant, jo demanaria al Grup de Convergència que, si realment no té aquesta voluntat, si el seu objectiu no és aquest en aquest afegit, que realment votés a favor de la nostra esmena de supressió d'aquest petit redactat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Illustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Evidentment, per fer un torn en contra perquè, precisament, aquest article 5, com molt bé ha dit el senyor Riera, ja ha estat incorporat, o sigui que la figura del Consell Superior de la Cooperació sigui incorporada. Però per tal de mantenir els nivells que en resultin raonables, dels recursos propis en relació amb l'import dels dipòsits de les seccions de crèdits és necessari poder fixar reglamentàriament sense preterminacions que poden resultar desfasades fàcilment en la realitat. Com que l'objectiu final és mantenir un grau correcte de solvència entre les entitats que les regulen, és convenient que el Consell Executiu pugui alterar aquesta relació quan circumstàncies diverses puguin influir en l'esmentat nivell de solvència.

El rebuig de l'esmena socialista no sembla pas gens correcte,

prescindir de la segona part del text de l'article, atès que rebla el caràcter flexible de les facultats que atorga el Consell Executiu amb un criteri bàsic per la qual s'ha de regir. És per tot això que nosaltres demanem que es voti en contra i que no es pugui, en aquest cas, suprimir aquesta voluntat manifesta a través de l'esmena socialista.

Gràcies, senyores i senyors Diputat, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem a procedir a la votació de l'esmena.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Anem a votar, doncs, el text del Dictamen; ah, perdó... *(el senyor Ribó demana per parlar)*.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, nosaltres demanàriem votació separada del Dictamen, del primer punt i seguit, des d'on diu «El Consell Executiu» fins a «cooperatives», i, després, la resta de l'article.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem a votar separatament el primer punt i seguit de l'article 5, que comença «El Consell Executiu» i acaba fins a «Consell Superior de la Cooperació». Tinc entès que és així com ho ha formulat el senyor Ribó.

Anem a votar, doncs... No?

El Sr. RIBÓ: És exactament els dos punts.

El Sr. PRESIDENT: Fins a «cooperatives».

El Sr. RIBÓ: Fins a «cooperatives», fins a la ratlla quarta.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem a votar, doncs, aquesta part de l'article, que comença pel «Consell Executiu» i acaba: «els recursos propis de les cooperatives».

Els qui estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta part queda aprovada per unanimitat dels presents.

I ara anem a votar la resta de l'article, que comença, naturalment, per «aquesta proporció» i acaba amb «secció de crèdit».

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta part del text del Dictamen ha estat aprovada per 78 vots a favor, 43 en contra i cap abstenció.

Anem ara a l'article sisè, que té dues esmenes, una del Partit Socialista Unificat de Catalunya i una altra del Grup Socialista.

El senyor representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya té la paraula per defensar el text de la seva esmena. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'un article, sens cap mena de dubte, dels més importants d'aquest Projecte de Llei, que és l'article que estableix les limitacions percentuals sobre recursos de la mateixa secció de crèdit a invertir en activitats de la mateixa cooperativa.

Jo voldria dir, que de l'esmena del PSU, ha estat acceptada en Comissió la que fa referència al punt número 2, que es limitava al 50% dels recursos obtinguts mitjançant la secció de

crèdit per invertir-los en la pròpia cooperativa, prèvia autorització del Departament, fins al sostre del 70% d'aquests recursos, cosa de la qual ens congratulem.

De tota manera, entenem que, si s'ha fet això, és precisament pel fet que és un capítol, aquest, en el qual cal autorització prèvia per part del Departament, i, en canvi, no s'han acceptat les esmenes que feien referència a decisions de la mateixa entitat cooperativa.

Quin és el problema polític de fons, entenem nosaltres, en aquest tema? Es tracta, sens dubte, del debat entre la necessària prudència que una Llei ha d'imposar a les seccions de crèdit per evitar riscos innecessaris en aquestes o, d'altra banda, el ple respecte a la sobirania autònoma de cadascuna de les cooperatives. I en aquest debat és obvi que el Consell Executiu s'ha decantat per la primera de les posicions: imposar el màxim de prudència encara que sigui retallant l'autonomia de cada entitat cooperativa, que des del nostre punt de vista, i encara que pugui semblar contradictori, no és el que calia —en determinats suposats plantejaments ideològics— fer avui a Catalunya.

D'altra banda, això és el que reclamava també la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya. En la reunió que teníem amb ells ens deien: «no, no, en lloc del 30% en el punt número 1, el 50. Per un sentit de responsabilitat, nosaltres hi col·locàvem aquest quaranta, aleatori, tant com el 30 o com el 50, però, evidentment, alçant el sostre d'autonomia de cada entitat cooperativa».

I, en el punt tercer, que estableix límits per inversions amb immobilitzat, els col·locàvem en el 20%, en el cas que fos decisió pròpia de la cooperativa, o en el 30%, quan estigués incorporat dins el marc d'aquell 70 que el Departament ha d'autoritzar.

Jo em pregunto avui què passarà en moltes cooperatives fonamentalment agràries de Catalunya davant d'una mala campanya, quan la cooperativa hagi de fer cara a avançar diners als seus socis a causa de l'estacionalitat de la mateixa campanya i al fet que, en definitiva, la sessió de mercat no permet en aquell moment, encara, treure els productes, i, per tant, remunerar els mateixos socis? Què passarà en seccions de crèdits que només podran col·locar el 30% dels seus recursos en aquesta determinada activitat?

Deixarem aquests socis sense cobrar uns diners? Els obligarem, en el cas que tinguin necessitats urgents, a acudir en definitiva als establiments privats d'estalvi-crèdit? O, amb càrrec a qui s'avançaran diners a les cooperatives agràries? Per què es limita aquest 30% i no s'accepta el 40 i, en canvi, s'accepta d'aixecar el sostre del 70, quan és amb autorització?

Nosaltres entenem que això respon a dues concepcions diferents del món cooperatiu a Catalunya, amb tot el respecte, aquell —que és el del Consell Executiu— que entén que les cooperatives són un instrument valuósíssim de l'actual sistema d'economia de mercat, per regular precisament el mateix mercat, o aquell que entén les cooperatives com uns vehicles d'element de política econòmica social amb clara voluntat transformadora.

Estem, en definitiva, davant d'una expressió clara i rotunda de la voluntat privatista del Consell Executiu de la Generalitat, entenent, en el marc d'aquesta voluntat, les cooperatives com a simples empreses privades que, en definitiva, tenen determinats mecanismes de gestió equiparables a aquestes.

Jo voldria preguntar-li, al Conseller d'Economia i Finances, on aniran aquelles cooperatives que hagin de fer cara, amb aquelles despeses estacionals, a buscar els diners. I em pregunto si no és això el que busca el Consell Executiu: afavorir determinades línies d'estalvi privat a les quals hagin d'acudir les cooperatives, per tal de fer cara a aquelles despeses.

I diré més: no deu ser que estem estimulants indirectament...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Diputat, prego silenci als Diputats perquè no deixen sentir bé l'orador.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President. I em pregunto també si no deu ser que estem davant d'un tema que porta indirectament a afavorir el pacte entre el Banco de Crédito Agrícola i les Cajas Rurales esteses avui a Catalunya. Perquè si, d'una banda, limitem la voluntat d'intervenció de la secció de crèdit en la mateixa cooperativa; si, indirectament, estem estimulants aquesta cooperativa a acudir a línies privades d'estalvi o de crèdit; si indirectament estem estimulants —segurament molt indirectament, però ho estem estimulants— i la desaparició d'algunes d'aquestes seccions amb aquesta regulació percentual que es fa, és evident que estem estimulants l'aparició, en determinats indrets de Catalunya, de moltes més Caixes Rurals específiques vinculades a aquest Banc de Crédito Agrícola i, en definitiva, està indirectament, senyor Culler, limitant també la capacitat de la mateixa autonomia en matèria financera, fonamentalment en el camp rural.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, evidentment, per fer un torn en contra d'aquesta proposta del PSU.

El senyor Maties Vives ens ha parlat en nom de la Federació de Cooperatives, i ha interpretat el pensar de l'Honorable Conseller d'Economia i Finances... Jo li haig de dir una cosa, senyor Maties Vives. Miri, realment, en aquest article s'han fet unes modificacions importants, precisament recollint tot aquell criteri, tota aquella voluntat del sector, i crec que en aquesta posició, que ja va sortir en l'informe de la Comissió, es recollia el pensar majoritari de tot aquest conjunt de gent de la Federació de Cooperatives, alguns dels quals avui ens honoren amb la seva presència, motivats per la inquietud que, des del seu primer dia, va portar, lògicament, aquesta Llei, ens honoren amb la seva presència i han demostrat la seva satisfacció en totes i cada una de les propostes. I ja ho ha dit abans en l'exposició de la Llei l'Honorable senyor Conseller: quan posem un 30%, és perquè això s'ha estudiat en profunditat. I tenim dades de més de cent cooperatives amb secció de crèdit que això ho reafirmen, i que, fins i tot, queden per sota d'aquest 30%. I, aleshores, no ens parla que en casos especials i amb la intervenció, lògicament, del Departament d'Economia i Finances es pot arribar a un 70%. I amb aquest 70% també ens trobem que aquests casos especials queden més que satisfets, queden més que satisfets per poder complir les necessitats periòdiques que moltes d'aquestes cooperatives, sobretot de caràcter agrari, poden tenir, tenint en compte, a més a més, doncs, que en el cas, en el cas dels immobilitzats es pot arribar a un 15% i, amb voluntat també per poder-ho superar, com després es podrà demostrar.

És per tot això que trobem, fins i tot, incongruent la manera com ha presentat aquesta defensa aferrissada, que no respon, al nostre entendre, a la realitat. Aquí precisament s'ha estat flexible i s'ha recollit fins a uns límits que es podien recollir d'acord amb uns estudis seriosos que demostrin la sensibilitat, demostrin la voluntat i el suport del Consell Executiu en defensa d'aquestes seccions de crèdit.

I és per totes aquestes raons esmentades que aquest Diputat, en nom del Grup que representa, demana que es voti en contra d'aquesta esmena del PSU.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Anem a procedir a la votació.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que tinguin la...

(L'H. Sr. Armet demana per parlar.)

El Sr. ARMET: Senyor President, hi ha una altra esmena del Grup Socialista corresponent al mateix article i, tradicionalment, presentem totes les esmenes, suposo, no?

El Sr. PRESIDENT: Bé, el senyor Diputat del Grup Socialista encarregat de defensar l'altra esmena, que faci ús de la paraula.

El Sr. RIERA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la nostra esmena tracta de fixar un nou apartat, un nou apartat en aquest article 6, que fa referència, a part d'estar d'acord amb els arguments del Diputat que m'ha precedit en la paraula, al fet que les cooperatives, seccions de crèdits, per poder invertir amb immobilitzat puguin superar el 15%. Per això posem un nou apartat 4, que ve a dir que, per sufragi establert en el paràgraf anterior —aquest 15% que abans esmentàvem—, caldrà l'autorització expressa del Departament. Pensem que és prudent que així sigui i que, en qualsevol cas, no superi, l'autorització, un límit superior al 25%. Pensem que hi ha cooperatives que per la seva pròpia naturalesa han d'invertir la major part dels seus recursos a la cooperativa amb immobilitzat.

Aleshores, pensem que deixar un 15%, només, d'aquest 30 que porta el Projecte de Llei, o aquest 40, que espero també que el Govern accepti, proposat pel senyor Vives, doncs, pugui realment, com a mínim, ampliar-se al 25% i no al 15% per tal de poder fer cara a aquestes cooperatives que —per la seva, com he dit, pròpia naturalesa— han d'invertir la major part dels seus recursos de la cooperativa en l'immobilitzat.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Illustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, no és evidentment per fer un torn en contra, sinó per presentar una esmena transaccional, signada pels Grups, de l'apartat quart, de l'article 6.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Estant signada per tots els Grups, per tant, no cal preguntar si hi estem d'acord, vol dir que sí. Per tant, prego al senyor Secretari que llegeixi el text d'aquest article que és una addició en aquest quart apartat, d'aquest article.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional, d'addició, a l'article 6, d'un nou apartat, amb el número d'ordre 4: «Per superar el límit establert en el paràgraf anterior caldrà l'autorització expressa del Departament d'Economia i Finan-

ces, que s'haurà de sol·licitar per petició motivada. Aquest Departament no podrà, en cap cas, autoritzar un límit superior al 25%. Aquest límit només es podrà assolir quan suposi un percentatge inferior o igual a l'existent entre els recursos propis de la cooperativa i els totals de la secció.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, suposo que en aquest cas no hi ha ni torn a favor ni en contra, no? *(Pausa.)* Perdó, veig que no hi ha la signatura del Partit Socialista Unificat. És que és una simple omisió o...?

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: No, senyor President, el que succeeix és que se'ns ha presentat com una transaccional a tot l'article, i nosaltres entenem que és només una transaccional al punt quart. Si és transaccional al punt quart, hi ha el ple acord del PSU perquè sigui tramitada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, gràcies. Bé, anem, doncs, ara a procedir ja a les votacions. Votació de la primera esmena defensada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, que té el número 5 del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Naturalment, l'esmena defensada pel Partit Socialista no entra ja en consideració, i, a més, en ésser substituïda per l'esmena transaccional, que és la que ara anem a posar a votació. *(L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)* Sí...

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)*: Senyor President, el Grup Socialista demanaria votació separada de l'esmena transaccional, en la primera votació fins al «25%», i a partir del punt i seguit fins al final.

El Sr. PRESIDENT: Bé, perfectament. Els que hi siguin favorables... *(L'I. Sr. Vives demana per parlar.)* Digui...

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Senyor President, per saber exactament el que estem votant, demanaríem que es llegissin prèviament a la votació els dos apartats que anem a votar d'aquesta esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: El primer apartat que es posa a votació és el següent: «Per superar el límit establert en el paràgraf anterior caldrà l'autorització expressa del Departament d'Economia i Finances, que s'haurà de sol·licitar per petició motivada. Aquest Departament no podrà en cap cas autoritzar un límit superior al 25%.»

El segon apartat és: «Aquest límit només es podrà assolir quan suposi un percentatge inferior o igual a l'existent entre els recursos propis de la cooperativa i els totals de la secció.»

El Sr. PRESIDENT: Queda prou clar això? Bé, anem a votar, doncs, aquesta primera part. O sigui, la que va des de «Per superar» fins a «25%».

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem a posar a votació la segona part, que comença a «Aquests límits» i acaba a «els totals de la secció».

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat aprovada per 80 vots a

favor, cap en contra i 39 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen en el seu apartat número 1.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen en aquest apartat ha estat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

No hi ha cap esmena als apartats segon i tercer, per tant, anem a votar el Dictamen per als apartats segon i tercer. Separats, els volen?

Els qui estiguin a favor de l'apartat segon, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara anem a votar l'apartat tercer.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'apartat tercer de l'article sisè ha estat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

Passem ara a l'article setè, del qual l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya ha estat ja defensada. Per tant, doncs, no cal insistir en aquesta qüestió, i passem a l'esmena número 8 al Dictamen, presentada pel Grup Popular.

L'Honorable senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, el Grup Popular demana la supressió de l'apartat 5 de l'article setè. De fet, és una norma absolutament instrumental; diu que el Departament d'Economia, per resolució motivada, podrà eliminar o modificar les autoritzacions concedides a l'empresari dels articles 6 i 7. No és, tanmateix, una qüestió de poca importància.

Nosaltres creiem, en plantejar i en defensar davant del Ple aquesta esmena, que el que està en qüestió no és només una facultat, una capacitat, del Departament d'Economia i Finances, sinó una qüestió de més abast, una qüestió que podríem qualificar, sense intenció pretenciosa, com de política legislativa. Deu ser normal que l'Executiu tendeixi a eixamplar la seva esfera d'autonomia fugint del control del Parlament, com també és normal que els Diputats de l'oposició mantinguem davant d'aquesta actitud una posició contrària. Aquesta actitud de l'Executiu es tradueix en dos tipus de conductes: primera, passar del nivell de llei al nivell de reglament determinades matèries; segona, passar del nivell del reglament al nivell de l'acte administratiu singular algunes altres. L'esmena que ara defensem correspon a la segona d'aquestes conductes; una propra que defensarem a la primera.

Nosaltres enteníem que tota l'ordenació de crèdits, percentatges, i, en definitiva, l'ordenació bàsica de les seccions de crèdit de les cooperatives, era matèria reglamentària, i havíem presentat esmenes en aquest sentit a tot el conjunt de l'article setè.

El treball a Comissió ens va portar a retirar alguna d'aquestes esmenes per afavorir el consens, però vam pensar que era important mantenir i defensar davant del Ple l'esmena a l'apartat cinquè. I vam creure que això era convenient perquè aquest tipus de conducta és per a nosaltres rebutjable no perquè sí ni

per raons teòriques, dogmàtiques o abstractes, sinó per les conseqüències concretes a què porta. Això al final es tradueix en una conducta arbitrista del poder, es tradueix, en definitiva, en la institucionalització d'un règim d'excepció. I això nosaltres pensem que no és correcte i que no és la manera d'organitzar, de normar un sector com ara les seccions de crèdit de cooperatives.

Però hi ha un altre motiu, que per si sol bastaria per fonamentar l'eliminació d'aquest precepte, i és la seva inutilitat. El precepte, a l'apartat cinquè de l'article 7, és absolutament inútil. Als articles 6 i 7 es parla tres vegades de l'autorització del Departament d'Economia i Finances, una vegada de reglament i una vegada de decisió del Consell Executiu, escoltat el Consell Superior de la Cooperació. És evident que tots els actes administratius, els que són reglamentaris, els de decisió de Consell Executiu o els de decisió del Departament poden ser canviats, i és evident que seran canviats en el mateix nivell en què es produeixen. En matèria de dret administratiu hi ha un principi, que és general, que és que el qui pot fer una cosa pot desfer-la; si és el Consell de la Generalitat qui dicta un acte, pot desfer-lo, si és el Departament d'Economia pot també, naturalment, desfer-lo.

Com a conseqüència, la suma d'aquests motius, que en podríem dir de la dogmàtica jurídica, les raons de fons i l'absoluta inutilitat del precepte ens porten a postular i a demanar a aquesta Cambra un vot favorable per a la nostra esmena de supressió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Parera vol contestar després de la presentació de l'esmena del Partit Socialista Unificat? Molt bé, el senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, per centrar-me en un dels tres aspectes que ha dit l'Honorable Diputat senyor Folchi, les opinions del qual en relació amb la inoportunitat de la incorporació d'aquest apartat en aquest article compartim, és a dir, en relació amb les raons de fons, que és el tema que a nosaltres ens interessa col·locar damunt de la taula en aquest debat, perquè entenem que el que està en joc és la capacitat d'autoregulació de les mateixes cooperatives al llarg de tot el recorregut d'aquest Projecte de Llei.

En els articles 6 i 7 hem aprovat que caldran autoritzacions per a determinats tants per cent, per a inversions en la mateixa cooperativa, per a préstecs a un sol soci, per a l'import dels préstecs per termini superior a l'any, per al nivell màxim de risc assumible per cada cooperativa, amb autorització del Departament. El que es pretén ara és que el Departament, per simple resolució motivada, pugui revocar totes aquelles autoritzacions. És a dir, que cooperatives que hauran fet despesa, que hauran fet, en definitiva, els crèdits corresponents, que hauran instrumentat l'acció financera permesa pel Consell Executiu de la Generalitat, es poden trobar amb la desagradable sorpresa de veure revocada aquella autorització dintre d'un curt, mitjà o, si més no, llarg termini.

Nosaltres entenem que això vulnera el que estableix l'article primer, apartat primer, de la mateixa Llei de Cooperatives, quan diu que les cooperatives seran regides amb plena autonomia d'acord amb els seus estatuts i les assemblees generals. Entenem que això, un cop autoritzat determinat tipus d'actuació

financera pel Consell Executiu, resta estrictament a l'interior de la sobirania de la cooperativa, i que, per tant, aquest apartat vulnera aquesta concepció de l'autonomia. Però el que és més greu: voldrà dir que caldrà fer un seguiment constant des del Departament per veure en què queda aquella autorització, i, per tant, voldrà dir que l'intervencionisme del Departament no es produirà en un moment específic *ad hoc* en concret, en què es produeixi tal o tal circumstància a l'entorn d'aquella cooperativa, sinó que per veure el bon fi de la seva autorització haurà de fer un seguiment permanent d'aquella cooperativa, amb la qual cosa permanentment aquella entitat, d'altra banda autònoma, sobirana en les seves pròpies decisions, es veurà permanentment controlada pel mateix Consell Executiu de la Generalitat.

Per tant, nosaltres entenem que en la mesura que aquest apartat cinquè de l'article 7 vulnera aquesta capacitat de sobirania i d'autoorganització i d'autodecisió de les cooperatives, i suposa un intervencionisme no desitjat en vehicles com les cooperatives, que responen a un determinat plantejament d'economia social, plantegem —i coincidim en això amb la proposta que feia el Grup parlamentari Popular— la supressió d'aquest apartat, i els demanem el vot favorable per a la nostra esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, jo diria que aquest article és totalment coherent, és totalment coherent amb l'articulat de la llei, i ens trobem amb dues esmenes coincidents per diferents plantejaments entre la del Grup Popular i la del Grup del PSU.

El Grup del PSU ens diu que és excessivament intervencionista. Però això no és cert, perquè la intervenció en tot cas es donaria en els apartats que preveuen les autoritzacions. Si unes circumstàncies aconsellen, per tant, una autorització, en canvi aquestes circumstàncies poden obligar a fer-ne la revocació.

En primer lloc, cal afirmar que l'explicació de les facultats de revocació no té cap inconvenient jurídic respecte a les motivacions que el Grup Popular fa en aquesta esmena. Cal dir que no té en compte que en els articles 6 i 7 es preveuen autoritzacions, i que en el mateix apartat segon de l'article 7 del text actual, resultat de la incorporació d'una mateixa esmena del Grup Popular, també es preveu la possibilitat d'autoritzacions singulars.

Si, com veiem, la base de rebutjar la possibilitat de revocacions és la pretesa inconveniència de l'existència d'autoritzacions singulars, cal dir que el Grup Popular hauria hagut d'esmenar l'apartat segon de l'article 6 i la seva pròpia esmena de l'apartat segon del mateix article 7, la qual prospera. Perquè en un i en l'altre es preveu clarament la possibilitat que el Departament d'Economia i Finances autoritzi, prèvia la petició motivada en un cas i excepcionalment en l'altre, la supressió dels determinats límits.

Naturalment, hem de dir que si l'objecció actual al manteniment de l'apartat cinquè de l'article 7 és una qüestió de tipus formalista, per tal com es pot considerar la possible revocació que ja va implícita en l'autorització singular, la realitat és que no resulta gens sobrer l'explicació, atès que no ha de donar peu en cap cas que les autoritzacions tan àmplies puguin ser interpretades per qualsevol motiu com a drets adquirits.

Si la interpretació és formal, és perquè es pugui interpretar

que les revocacions referides a l'article 7.5 puguin afectar els límits que la mateixa llei regula, i aquests, per la disposició d'aquesta, caldrà fixar-los reglamentàriament. Hem de dir que és una preocupació innecessària, ja que queda ben palès que aquest apartat es refereix tan sols a aquells casos que un acord en què a la Llei s'hagi procedit a atorgar les autoritzacions singulars. Quan el Departament d'Economia i Finances desenvolupa normes de tipus reglamentari no està atorgant pas autoritzacions singulars.

Per consegüent, opinem que no és correcte prescindir d'aquest apartat de l'article 7.5, com pretenen les dues esmenes, tant del PSU com del Grup Popular.

És per totes aquestes raons, que nosaltres defensem que es voti en contra d'aquestes supressions.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, acabada la discussió d'esmenes a aquest article, anem a posar a votació l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, apartat primer.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena... (*L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES: Senyor President, és que aquesta esmena nosaltres entenem que decau després de la votació de l'esmena número 3, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, bé; gràcies. Bé, aleshores, anem a votar les esmenes..., suposo que no hi haurà cap inconvenient que les votem simultàniament perquè són rigorosament coincidents. Per tant, doncs, anem a posar a votació aquesta esmena de supressió que ha estat defensada darrerament per l'Honorable senyor Folchi i l'Il·lustre Diputat senyor Vives.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 47 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a votar el text del Dictamen (*L'I. Sr. Vives demana per parlar.*) Senyor Vives?

El Sr. VIVES: Senyor President, per demanar votació separada dels punts 1 al 4, del punt 5.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, el punt 1...

El Sr. VIVES: Els 1, 2, 3 i 4 no hi hauria cap inconvenient...

El Sr. PRESIDENT: 1, 2, 3 i 4, i separar només el 5. Alguna objecció?

El Sr. FERNÁNDEZ: Sí, demanem votació separada de tots els apartats de l'article.

El Sr. PRESIDENT: Punt per punt, tots els apartats?

El Sr. FERNÁNDEZ: Tots.

El Sr. PRESIDENT: Els qui estiguin d'acord amb el punt primer, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Punt segon; els qui hi estiguin d'acord, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Aquest punt segon ha estat també aprovat per unanimitat dels presents.

El punt tercer; els qui hi estiguin d'acord?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Ara, anem a votar el punt quart.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

I, ara, passem a la votació del punt cinquè d'aquest mateix article.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text de l'apartat cinquè d'aquest article ha estat aprovat per 72 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a l'article 8, al qual hi ha presentada una esmena, la número 10, del Partit Socialista Unificat de Catalunya (*L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES: Senyor President, atès que es va acceptar en Comissió la incorporació de l'informe previ del Consell Superior de la Cooperació, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara, per tant, podríem votar el text del Dictamen, però jo proposaria que, com que no hi ha cap esmena a l'article 9, votéssim conjuntament els articles 8 i 9. Hi ha cap dificultat? (*Pausa.*) Per tant, posem a votació aquests dos articles, 8 i 9.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos articles han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 10, apartat 4, hi ha un vot particular, el número 11, de Convergència i Unió. L'Il·lustre Diputat senyor Parera té la paraula per defensar-lo.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest vot particular de Convergència i Unió és com el resultat de l'admissió en Comissió d'una esmena del PSUC que mutilava la darrera facultat esmentada en el comentari. Cal aquest vot particular per restablir el text originari.

Si no es mantingués l'expressió en què es defensa el vot particular, no tindria pràcticament sentit l'apartat 4. És en funció de les necessitats, fent les previsions correctes, que cal qualificar la solidesa dels actius.

És per això que nosaltres defensem aquest vot particular, i demanem als Il·lustres senyores i senyors Diputats que votin afirmativament aquest vot particular de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, encara que només sigui per deixar constància d'un fet in-sòlit, i segurament no l'últim que es produirà en aquesta Cambra, i és que un Grup parlamentari amb majoria absoluta es veu obligat a portar vots particulars davant el Ple. Cosa curiosa, la qual cosa vol dir que devien perdre aquesta esmena en Comissió, ai las!, per alguna raó segurament inconfessable (*ri-alles*). Bé, distendint l'ambient, de què es tracta?...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Vives, prego que aclareixi que aquesta qualificació no té cap mala intenció.

El Sr. VIVES: No, segurament devia ser alguna situació de «despiste» d'algun ponent, o alguna raó d'aquestes; en cap cas, li volia donar connotacions pejoratives o malsonants, a la meua afirmació. Queda clar pel to en què ho he dit, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. VIVES: Bé, de què es tracta? L'apartat quart diu el següent: «El Departament d'Economia i Finances pot dictar disposicions per qualificar les partides d'actiu amb vista a llur grau de seguretat.» S'està referint a les entitats cooperatives; nosaltres hi estem d'acord, en això, i hi votarem afirmativament.

Ara, quan s'hi vol fer l'afegitó que es planteja en el vot particular de Convergència, que diu: «... i per la seva cobertura amb fons addicionals de previsió per insolvències»..., dir això, no només és innecessari en la mateixa Llei, sinó que dir això pot col·locar davant la tesitura que cada cop que el Consell Executiu decideixi aplicar aquesta variació en la qualificació de les partides d'actiu, s'iniciï a Catalunya una tasca de persecució de quina és la cooperativa que està en risc d'insolvència, segurament a la recerca de tenir algun tipus de notícia a subministrar en relació amb el tema. Per tant, nosaltres entenem que, afegir-hi això, no aporta res al text en qüestió i és un afegitó absolutament alarmista en el marc del que s'està dibuixant en aquesta Llei, perquè no només es poden requalificar les partides d'actius de cara a la seva cobertura amb fons addicionals en previsió d'insolvències, sinó per a altres consideracions i, per tant, entenem que és expressió, un cop més, d'això que venim reiterant al llarg de les nostres intervencions: la desconfiança del Consell Executiu cap a les seccions de crèdit de les cooperatives.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Ah, perdó! Per tant, anem a votar aquest vot particular.

Els qui estiguin d'acord amb el vot particular, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El vot particular ha estat aprovat per 72 vots a favor, 9 en contra i 34 abstencions.

Ara, anem a votar el text del Dictamen. Suposo que és procedent conjuntament els tres primers apartats i, a part, el quart.

Els qui estiguin d'acord amb els tres primers apartats d'aquest article, que es posin drets.

Aquests apartats han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Posem a votació l'apartat quart.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Queda aprovat, doncs, aquest apartat amb les modificacions acordades.

Passem ara a l'article 11, al qual hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, esmena número 12 d'addició i de supressió. Prego a l'Il·lustre representant d'aquest Grup que faci ús de la paraula.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President. Per seguir amb l'estímul al to distendit, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per tant, anem a votar el text del Dictamen.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest article ha estat aprovat per 111 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A l'article 12 hi ha una transaccional signada per tots els Grups; per tant, suposo que no cal justificar-la ni discutir-la; queda, per tant, admesa. Caldria veure, doncs, que el senyor Secretari tingui la bondat de llegir-la. (*L'I. Sr. Riera demana per parlar.*) Perdó, el senyor Riera vol fer ús de la paraula per a alguna cosa prèvia, diguem-ne? O no té res a veure amb l'admissió d'aquesta esmena?

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*): Senyor President, era que el nostre Grup pensava que volia mantenir la seva esmena, sense perjudici que hi hagués, acabada la nostra intervenció, una esmena transaccional. Aleshores, en aquest sentit demanaríem que hi pogués haver una nostra intervenció i, amb molt de gust, posteriorment, estudiarem el fet d'acceptar la transaccional.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Riera té la paraula per defensar la seva esmena.

(*El M. H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.*)

El Sr. BARRERA: Senyor President, per a una qüestió d'ordre...

El Sr. PRESIDENT: Digui'm el senyor...

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*): Crec que haver presentat a la Mesa una esmena transaccional signada pel Grup Socialista implica, evidentment, la retirada de la seva esmena. Per tant, no procedeix que es pugui discutir una esmena que ha estat retirada.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo també ho entenia així, però m'agradaria que ens diguessin els...

(*L'H. Sr. Armet s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ARMET: Bé, nosaltres creiem que la interpretació que fa l'Il·lustre Diputat senyor Barrera té raó, des de la perspectiva reglamentària, però volia dir que aquí hi havia una esmena socialista, hi ha hagut un treball per assolir un acord de tots els Grups parlamentaris en una esmena transaccional, i l'acord era que aquesta esmena transaccional es presentés a la Mesa després de la presentació de l'esmena socialista. Aquest era, diguem-ne, l'acord entre Grups. Si ara fem un tema reglamentari del que era un acord polític, nosaltres, òbviament, no admetrem a tràmit, diguem-ne, l'esmena transaccional, hi retirarem la nostra signatura, el nostre recolzament a aquesta (*remor de veus*). Jo crec que seria positiu que, si hi ha un acord polític, perdó, senyors Diputats, es pugui presentar l'esmena —tenint tota la raó, com la té, el senyor Barrera, perquè, lògicament, aquesta esmena transaccional havia de ser presentada després de la presentació de l'esmena socialista per part del senyor Riera.

El Sr. PRESIDENT: Bé, és una cosa una mica anòmala, però, si no hi ha ningú que s'hi oposi, jo tampoc m'oposaria a aquesta, diguem-ne, excepció d'una norma claríssima en aquest sentit. Si ningú s'hi oposa, l'Il·lustre Diputat senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena que ha presentat el Grup Socialista en el debat en el plenari —que, com bé s'ha dit, ha estat aquest matí subjecta, també, a un diàleg amb el partit que dona suport al Govern per tal d'arribar, en el transcurs d'aquest debat, a una transaccional, que per qüestions de procediment sembla que

s'ha presentat abans i s'havia de presentar posteriorment— voldríem marcar quina ha estat la nostra posició, el perquè d'aquesta esmena.

Nosaltres valorem molt positivament, molt positivament, que es creï aquest fons cooperatiu de garantia en les seccions de crèdit de les cooperatives. Pensem que és bàsic; un fons cooperatiu de garantia, realment, dóna consistència, dóna seguretat, dóna tranquil·litat al cens d'impositors, de socis i de membres de la comunitat familiar afecta a l'explotació del soci, que tenen dipòsit en aquesta cooperativa, dóna seguretat i tranquil·litat que els seus dipòsits estan també garantits per un fons de garantia de dipòsits. Ara bé, nosaltres entenem que aquesta possibilitat que una cooperativa s'adscriu a aquest fons de garantia de dipòsits ha de ser una qüestió d'obligatorietat; és a dir, cap cooperativa amb secció de crèdit pot quedar al marge de l'obligació d'adscriure's a aquest fons. I, per què diem que ha de ser obligatorietat? Perquè entenem, senyores i senyors Diputats, que hi hauria, precisament, aquelles cooperatives més febles, que segurament estan amb més dificultats, que per aquest motiu —per tal de poder, si s'escau, anar donant llargues al necessari sanejament d'aquesta secció de crèdit—, segurament no s'inscriurien en aquest fons cooperatiu de garantia, amb el que això podria suposar, en el cas que una d'elles comencés a anar malament i comencés a haver de liquidar la seva secció, de criteri de crèdit, de solvència per a tot el sector. Perquè, el que passi en una cooperativa, senyores i senyors Diputats, realment, en aquest sentit, pot afectar la credibilitat de tot un sector. D'aquí ve que la nostra posició d'entrada en aquest tema va ser que fos un fons d'adscripció obligatòria per a totes les cooperatives.

Com bé s'ha dit, hi ha una transacció, que lògicament no és tan total com nosaltres voldríem, perquè, malgrat que es tregui l'expressió d'«adhesió voluntària», no queda la necessitat obligatòria d'inscriure-s'hi, però pensem que és un pas endavant i en aquest sentit, aquest Diputat pensa i vol creure que l'esperit amb què s'ha presentat aquesta transacció, en el sentit que, en el desenvolupament posterior reglamentari, pràcticament es farà obligatòria l'adscripció a les cooperatives, atenent i donant un vot de confiança que aquest esperit sigui portat a terme en aquest sentit, nosaltres hem acceptat aquesta transacció i, per tant, retirarem l'esmena que havíem presentat a aquest article número 12.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Secretari llegirà l'esmena transaccional i, després, s'obrirà el torn a favor.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Article 12.

»1. S'autoritza el Consell Executiu de la Generalitat a crear per decret un fons cooperatiu de garantia de les seccions de crèdit, el qual haurà de ser finançat per aportacions de les cooperatives que l'integrin i per aportacions de la Generalitat i altres organismes públics.

»2. Amb independència del que disposin les normes de desenvolupament de la Disposició Transitòria Segona, les cooperatives amb secció de crèdit quedaran subjectes, en tot cas, per a la seva integració en el fons, al compliment dels percentatges establerts en els articles 6 i 7 d'aquesta Llei.

»3. La regulació del funcionament d'aquest fons i les condicions d'accés s'establiran en el mateix decret de creació.»

El Sr. PRESIDENT: Alguna intervenció a favor? *(Pausa.)* Per tant, n'hi ha alguna en contra? *(Ll. Sr. Vives demana per parlar.)* El senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Una qüestió d'ordre, senyor President. És que ja hi ha una esmena presentada pel nostre Grup al títol d'aquest capítol, per modificar-ne el títol, i en la mesura en què aquest article 12 transaccional incorpora el nom «fons cooperatiu de garantia», segurament fóra procedent sotmetre a votació abans l'esmena del PSU, per tal que no es pogués interpretar que un vot favorable a la transaccional implicava també un vot favorable al nom.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena número 14... Haig d'entendre que aquesta intervenció és ja el torn a favor, o n'hi ha d'haver? Aquesta esmena, número 14, del Partit Socialista Unificat, naturalment, cal saber si s'ha de defensar, si es manté, si no es manté, i, en aquest cas, la intervenció que acaba de fer el senyor Vives, haig d'entendre que és el torn a favor o l'ha de consumir?

El Sr. VIVES: Senyor President, jo només sotmetia a la seva consideració l'oportunitat de votar abans aquesta esmena que el text transaccional, en la mesura en què el text transaccional incorpora també el nom del «fons». No era ni un torn a favor ni un torn en contra; simplement una qüestió d'ordre, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. El torn a favor de l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per defensar un canvi en el nom que s'atribueix a aquest fons. El Projecte de Llei parla de la creació d'un «fons cooperatiu de garantia de les seccions de crèdit». Nosaltres entenem que és un títol absolutament equívoc, en la mesura en què el fons, en si mateix, no té estructura cooperativista. I és un tema que ens preocupa perquè, en tota l'ordenació del marc legal del que ha de representar l'entorn cooperatiu, creiem que hi ha d'haver una preocupació de pulcritud per respecte als principis que inspiren el mateix moviment de la cooperació.

I val a dir que, si aquest fons, en si mateix i per les aportacions econòmiques que s'hi fan, no pot tenir estructura cooperativa, de cooperativa, nosaltres entenem que és absurd d'incorporar-hi un títol que faci referència a «fons cooperatiu».

No vam entendre les raons que se'ns va donar en Ponència; no compartim les opinions que se'ns va donar en Comissió, i creiem exagerades les prevencions en relació amb cartes magnets, tant de l'Estat com de Catalunya, en relació amb aquest títol. Volem dir que, des del nostre punt de vista, el redactat dels articles que el configuren són redactats plenament adequats al text constitucional i al text estatutari, i que poc importa el nom que se li doni si, en definitiva, el contingut és el que és i diu el que vol dir. Per tant, nosaltres entenem que quedaria regulat de manera més clara si es parlés de «fons de garantia de les seccions de crèdit de les cooperatives», cosa que és realment això, i entenem que hauria estat bo que la Ponència —més endavant, la Comissió— s'hagués fet ressò d'aquesta prevenció.

Deixem constància, per tant, de l'opinió del PSU sobre l'adequació a cartes magnets del que és regulat en aquests articles i, atès que el canvi de títol no en modificaria el contingut, nosaltres retirem l'esmena, senyor President.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb aquesta transaccional que ha estat llegida, i com que no hi ha torn a favor ni en contra, se sotmet ja a votació. La votem conjuntament en els seus tres apartats si no hi ha cap inconvenient.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Ha quedat aprovada, doncs, per unanimitat dels presents, aquesta esmena transaccional. El text del Dictamen no se sotmet a votació perquè ha quedat substituït, naturalment.

Anem a l'article 13, al qual hi ha un vot particular de Convergència i Unió. El senyor Parera té la paraula per defensar-lo.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Per fer el torn a favor del vot particular de Convergència i Unió, nosaltres creiem que és necessari de tornar al text original de l'article 9.2, perquè en la Comissió aprovarem dues esmenes consistents en la necessitat de l'informe previ del Consell Superior de la Cooperació, i del caràcter com s'han fet les actuacions del fons per reforçar la solvència i el millorament de les seccions de crèdit.

Això és rebutjable perquè, d'una banda, el fons ha de poder actuar en casos d'emergència, segons el lliure criteri —no oblidem que en el Consell de Govern també hi ha un representant del Consell Superior de la Cooperació, sense les demores imposades pels informes d'altres organismes—; de l'altra, és que, totes les actuacions del fons s'han de regir per uns criteris de defensa en els seus propis interessos, a fi de poder estar sempre en condicions de complir eficaçment la funció asseguradora que li és pròpia. Recordem que el fons es nodreix dels cabals públics i del conjunt de les cooperatives que l'integren. El Consell Superior de la Cooperació no és pas un òrgan especialista en temes financers; tampoc és un òrgan que pugui estar reunit permanentment, si bé veiem amb molta labor, que amb molt de treball s'ha posat en marxa, és en funcionament; la seva activitat és limitada perquè les persones que l'integren són gent molt representativa, persones molt ocupades.

Per tant, aquí, a l'article 13, i per a la regulació del fons creiem que no necessàriament seria un destorb el fet que hi hagués, en el seu si, l'informe previ del Consell Superior. Això seria un destorb i li treuria operativitat. I és per aquestes coses que nosaltres retornem el text i defensem que es voti afirmativament el vot particular de Convergència i Unió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*L'H. Sr. Folchi demana per parlar.*)

L'Honorable senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Si us plau, senyoria, i si em permeteu, només per manifestar l'estranyesa que, en aquest cas, el mecanisme que el Grup majoritari torni a defensar un vot particular no és només un problema formal, és que el text anterior té alguns problemes que no són ja salvables amb la nova redacció donada a la Llei. Per exemple, l'article 9.2 deia: «...assegurar els dipòsits dels socis.» És que el que diu l'article 1 del Projecte, tal com ho hem aprovat, ja no val? Ja no són «els socis i els membres de la comunitat familiar»? Després diu aquí: «...de les seccions de crèdit de les cooperatives que hi estiguin adherides.» És que tot el que ens han explicat abans sobre la tendència a l'obligatorietat —no declarada formalment a la Llei, però

que es pretén concretar amb el Reglament—, ja no serveix? Bé, en definitiva, a mi em fa la impressió que som davant un problema de mal menor. El problema de si hi ha d'haver o no hi ha d'haver un informe o una opinió del Consell Superior de la Cooperació ens porta ara, si és que votem a favor del vot particular, a aprovar un text que resulta incompatible amb articles que abans hem aprovat.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem a procedir, doncs, a la votació d'aquest vot particular. (*El Sr. Vives demana per parlar.*) Senyor Vives...

El Sr. VIVES: Senyor President, per adherir-me a les preocupacions del Diputat senyor Folchi, perquè jo crec que la intervenció del ponent de Convergència... Com una qüestió d'ordre, perquè es doni lectura exacta del que anem a sotmetre a votació, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari farà el favor de llegir-ho.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El fons cooperatiu de garantia de les seccions de crèdit té per objecte d'assegurar els dipòsits a les seccions de crèdit de les cooperatives, fins al límit establert per l'òrgan superior de Govern i d'emprendre amb l'informe previ del Consell Superior de la Cooperació totes les actuacions» —aquí comença el vot particular— que cregui necessàries per a reforçar la solvència i millorar el funcionament de les cooperatives amb secció de crèdit, en defensa dels interessos del propi fons, i d'acord amb la legislació vigent.» (*L'l. Sr. Subirà i Claus demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, molt respectuosament per a una qüestió d'ordre. A qualsevol Diputat, el Reglament li dona dret a demanar que es llegeixi un text tal com s'ha fet, però entenc que no li dona cap dret a fer cap argumentació prèvia a la petició de la lectura, només a demanar la lectura. Entenc que en la intervenció anterior s'ha fet una defensa de la posició del Grup del Partit Socialista Unificat i demano que consti la meua protesta.

El Sr. PRESIDENT: Bé, crec que hem de tenir en compte aquesta manifestació.

Anem, doncs, a votar aquest vot particular.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text aquest, sotmès a votació, ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

Anem ara a votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Bé, queda aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 14, que té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya i una esmena del Partit Socialista. Prego l'Il·lustre Diputat senyor Vives que faci ús de la paraula per defensar la seva esmena.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats... Bé, aquesta és una esmena a l'article que defineix la configuració del Consell Rector del Fons de Garantia de les Seccions de Crèdit. Jo voldria explicar-la pausadament, per tal que no fos mal interpretada per ningú, perquè crec que en el fons

de l'esmena, més enllà del seu valor estrictament legal, el que hi ha és una concepció del paper que ha de jugar el Consell Superior de la Cooperació a Catalunya.

El Consell Superior de la Cooperació no apareixia en cap article del Projecte de Llei, menys en aquest. I es deia el següent: «Entre els representants de les cooperatives al Fons —representació paritària amb la de l'Administració— havien d'incloure, amb els representants de totes les cooperatives adherides, un membre del Consell Superior de la Cooperació.» I, per tant, la presència del Consell Superior en el món de les seccions de crèdit a través d'aquest Projecte de Llei venia per aquesta via. Nosaltres entenem que això és equivocat i és per això que vam fer un munt d'esmenes dient: «en el cas de la fixació dels percentatges, s'ha d'escollir el Consell Superior de la Cooperació»; «en el cas del volum màxim de risc, s'ha d'escollir el Consell Superior de la Cooperació»; «en el cas de la fixació del coeficient de caixa, hi ha d'haver informe previ del Consell Superior de la Cooperació.»

Darrerament, l'article que acabem d'aprovar: «en el moment que el fons estableixi la seva mecànica per garantir la solvència, hi ha d'haver informe previ del Consell Superior de la Cooperació», com un tot, aquest Consell, no a través d'incorporar-hi un representant, que pot ser l'a), el b), el c), o el d), d'aquest Consell, per la via de les cooperatives. Perquè, si més no, fins i tot, com una cosa marginal, es podria donar la paradoxa que aquest fos un representant vinculat també, d'una manera o d'altra, a l'Administració.

Nosaltres entenem que és una esmena, ho repeteixo, que no tindriem cap inconvenient a votar en funció del seu redactat, el text de l'article, però que és una concepció equívoca del paper que ha de jugar el Consell Superior, que és, en el seu conjunt, el d'informar, el d'estudiar, el de participar, el de fomentar, el de conciliar, però que ja intervé, en definitiva, en aquest Fons, com a propi Consell, com un tot, aquest Consell de la Cooperació.

La pregunta que ens fem és, podrà conciliar el Consell Superior de la Cooperació, si se l'insta que ho faci, decisions que pot haver pres el mateix Fons, si ell té un membre a l'interior d'aquest mateix Fons, designat per les cooperatives? Ens preguntem: per què, si les cooperatives que tenen 14, 20, 21 membres en aquest Consell Rector, només n'hi pot haver un del Consell Superior de la Cooperació? Preguntem: quina és la mecànica que faran servir les cooperatives —totes les de Catalunya— de treball associat, d'ensenyament, agràries, per reunir-se en un plenari i decidir quin membre del Consell Superior de la Cooperació porten al consell de govern?

Nosaltres entenem que això és confondre les coses, que la personalitat del Consell és una i la personalitat dels seus membres, en el món de la cooperació, no és tal quan surten d'aquell Consell i que, per tant, un membre del Consell Rector, escollit per totes les cooperatives, en aquest Consell del Fons no ho fóra en qualitat de representant del mateix Consell de la Cooperació, que és per la seva mateixa definició un consell pluralista, un consell obert a totes les cooperatives de Catalunya, sense cap mena de contingut ideològic o de partit polític. Podria ser, ho repeteixo, que un dels tres vocals que hi ha en el Consell Superior de la Cooperació, nomenats pel Consell Executiu, fossin nomenats, alhora, representants en aquest fons.

Per tant, nosaltres estem, en definitiva, per suprimir això,

deixar que siguin les cooperatives les que lliurement decideixin els seus representants sense posar-los cap mena de limitació ni cap mena d'obligatorietat i reservar les competències del Consell Superior de la Cooperació per a tots aquells apartats de la Llei que, en definitiva, estableixen que ha de fer informe previ o que se l'ha d'escollir abans de prendre decisions. I entenem que aquest és el paper que se li escau. És per això que nosaltres dèiem, en la motivació de la nostra esmena, que s'estava fent aquí una barreja innecessària. Els representants de les cooperatives, els han de decidir elles, amb independència que siguin o no siguin membres del Consell Superior de la Cooperació, i el paper del Consell Superior de la Cooperació és el que ara, afortunadament ja, li estableix aquest Projecte de Llei encara, en funció de les esmenes de l'oposició.

Que quedi clar, per tant, que tant de bo tots els representants de les cooperatives poguessin ser en aquest Fons alhora membres del Consell Superior de la Cooperació, tant de bo. Però nosaltres entenem que, això, establir-ho com una obligació era una manera vergonyant del Projecte de Llei del Govern de col·locar-hi el Consell Superior de la Cooperació, avui, afortunadament superat per les esmenes que el ponent de Convergència i Unió va acceptar, amb una actitud oberta en aquest terreny, en el debat en Comissió, i, per tant, ara, tal com queda la Llei, la incorporació d'aquest apartat a l'article 14 és absolutament innecessari, confon les coses i, des del nostre punt de vista, no deixa clar quin ha de ser el paper, important, sens dubte, del mateix Consell Superior de la Cooperació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, una vegada més jo crec que ens trobem davant d'una esmena que és, que forma part d'una filosofia que marca les funcions del Consell Superior de la Cooperació. Jo haig de dir que ja en el debat —fa dos anys— de la Llei de Cooperatives vam mantenir amb el Grup del PSU les nostres discrepàncies a l'hora d'interpretar les funcions que ha de fer el Consell Superior de la Cooperació. I veiem que, en l'article anterior, ells defensaven la incorporació i ara defensen que no hi sigui. Realment, doncs, això forma part de dues filosofies diferents, de dues filosofies que donen unes competències diferents, que és la diferent manera de veure, la diferent concepció d'aquest òrgan superior de la cooperació.

Com ell molt bé ha dit, nosaltres hem intentat ser congruents en tot el text i hem incorporat, allà on ha estat possible, la figura del Consell Superior de la Cooperació. I és per això que, també a dintre, al fons, per la part de les cooperatives, diem que almenys n'hi hagi un, almenys n'hi hagi un. Que hi siguin tots?, millor; que n'hi hagi més?, millor, però no el limita solament a un membre; posa com a condició que, de dintre les cooperatives, en vingui almenys un membre. I per això defensem aquesta esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una altra esmena, com hem dit, del partit Socialista. Prego a l'Il·lustre Diputat senyor Riera que faci ús de la paraula per defensar-la.

El Sr. RIERA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, amb aquesta esmena socialista el que pretenem

són dues qüestions. Es tracta, quan parlem dels representants de l'Administració que han de constituir el consell rector del Fons, que hi hagi també representants d'altres organismes públics que participin en el finançament del Fons. Pensem que això és important perquè només es parla de Conselleries. Estem pensant lògicament en l'Institut Català de Finances, estem pensant que hi pot haver una entitat que tingui alguna funció administradora o de gestió quant al Fons, i, per tant, que seria bo que hi hagués la porta oberta a poder tenir un representant d'aquesta Institució, també, en l'òrgan rector del Fons. Això per una banda.

Un altre aspecte que volem esmenar és també, quan parlem de la representació per part de les cooperatives, que aquestes siguin nomenades per les seves entitats representatives. Què vol dir això, senyors Diputats, senyores Diputades? Vol dir, simplement, que nosaltres entenem que no es pot deixar a l'arbitri del Consell Executiu que l'oportuna reglamentació sigui qui decideixi quines cooperatives amb secció de crèdit han de representar el món cooperatiu en aquest consell rector, sinó que, en funció de la paritat que correspongui a les cooperatives, siguin les mateixes cooperatives amb secció de crèdit les que, per mitjà de les seves entitats representatives, decideixin quines són aquelles persones més qualificades per poder estar a l'òrgan del consell rector. Pensem que, si no fos així, deixem obert un marge d'arbitrarietat al Consell Executiu que, en definitiva, pot ser dolent per al bon funcionament d'aquest òrgan, d'aquest consell rector del Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives.

Res més. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Illustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Per a la defensa d'un torn en contra de l'esmena socialista. El text sortint de la Comissió és prou complet i considero que no necessita més precisions ni modificacions. O sigui que, tenint en compte l'article 12 de la Llei, que el Consell Executiu està autoritzat a crear per decret el Fons Cooperatiu de Garantia de Seccions de Crèdit, el Consell Executiu designarà els representants que cregui convenient, tenint en compte que n'hi ha d'haver de cada un dels Departaments esmentats, Treball, Economia i Agricultura.

És evident que el Consell Executiu podrà designar, d'acord amb el que ja diu el text actual, bé un membre del Consell Català de Finances, bé un membre de Consell, de l'Institut Català del Crèdit..., i emmarca també altre organisme públic que pugui participar en el finançament del Fons.

És per això que, en aquest sentit, els vocals representants de les cooperatives de les seccions de crèdit siguin nomenats a proposta de les seves entitats que, representa, entenen en aquests requisits que no és indispensable. O sigui, que les mateixes cooperatives amb secció de crèdit que estan adherides al Fons són les que han d'elegir els seus representants en el consell de govern, tal com s'ha després del text sortit de la Comissió.

És per totes aquestes raons esmentades que nosaltres rebutgem l'esmena socialista.

Gràcies, senyor President.

(*Ll. Sr. Riera demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Riera.

El Sr. RIERA: Voldríem demanar votació separada en el següent sentit que ara li comentaré. L'article, des que comença, l'article 14, fins que diu «Administració pública», al primer punt i seguit. És a dir, «El Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit ha de tenir com a òrgan superior de govern un consell rector format per un nombre paritari de vocals representants de les cooperatives amb seccions de crèdit i de l'Administració pública.» Votació separada d'aquest apartat...

El Sr. PRESIDENT: Tingui present, senyor Diputat, li prego que tingui present que ara anem a votar les esmenes, no el text del Dictamen...

El Sr. RIERA: Perdó, perdó...

El Sr. PRESIDENT: ...per tant, jo li agrairia que si ha de fer alguna observació sobre les esmenes...

El Sr. RIERA: D'acord, posteriorment... D'acord, senyor President. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a votar primer l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 108 en contra i cap abstenció.

I ara passem a votar l'esmena del Partit Socialista.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Ara anem a votar el text del Dictamen i prego al senyor Riera que ens digui com desitja que sigui fraccionada la votació.

El Sr. RIERA: Sí, com anava dient, es tractaria de votar des de «El Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» fins a «Administració pública», una sola votació, i la resta, una altra votació.

El Sr. PRESIDENT: Des del començament fins on?

El Sr. RIERA: Fins a «Administració pública», és la quarta...

El Sr. PRESIDENT: O sigui, el primer punt i a part, eh, podríem dir?

El Sr. RIERA: Punt i seguit, sí, justament.

El Sr. PRESIDENT: I la resta, tota una altra...

El Sr. RIERA: Molt bé. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Anem a votar, doncs, l'article 14 del text del Dictamen, fraccionat en el primer punt i a part, que és des de «El Fons Cooperatiu de Garantia» fins a «Administració pública», que és el que ara anem a sotmetre a votació.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Aquesta part ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara la resta a partir del primer punt i seguit, o sigui, «Entre els representants de l'Administració» fins a «té vot diriment en cas d'empat».

Els qui estiguin d'acord amb aquest segon fragment de l'article 14, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text queda aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Bé, passem ara a l'article 15, al qual hi ha presentats un vot particular de Convergència i Unió, una esmena, número 19, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i una esmena, número 20, del Partit Socialista.

El senyor representant de Convergència i Unió té la paraula per defensar el vot...

El Sr. PARERA: Sí, senyor President, per anunciar la retirada del vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El representant, l'Il·lustre representant d'Esquerra Republicana que vulgui presentar o defensar la seva esmena. L'Il·lustre senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, referent a l'esmena número 19, que afecta l'article 15, nosaltres volíem que constés, dèiem que hi havia de constar «amb càrrec al compte de resultats de les Seccions de Crèdit».

Nosaltres creïem que això era convenient perquè convenia no solament separar el que era el funcionament de les cooperatives i que al Fons de Garantia no hi havien de ser totes les cooperatives, sinó solament aquelles que tenien seccions de crèdit, sinó que creïem que fins i tot hauria estat molt convenient que hagués estat els Fons de les mateixes seccions de crèdit de les cooperatives corresponents.

De totes maneres, nosaltres entenem que aquí hi ha hagut en l'aspecte definitori i en l'aspecte dels encapçalaments dels diferents capítols i, a més a més, també, en les denominacions dels fons una mica de confusió, i aleshores ens trobem que el títol de la Llei parla de «regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives», però en cap cas parla del «funcionament de les cooperatives amb seccions de crèdit». I, d'altra banda, ens trobem també que en els articles 13, 14, 15, 16 i 17, quan es parla del «Fons de Garantia de les Seccions de Crèdit» —que és així com es denominen—, no se'n diu pas «Fons de Garantia de les Cooperatives en Secció de Crèdit». Per tant, creïem nosaltres que era molt més coherent que s'hagués parlat sempre que el Fons de Garantia hagués procedit de les mateixes seccions de crèdit; molt més quan en la mateixa llei, en els articles ja aprovats, es parla d'assegurar els dipòsits de les seccions de crèdit de les cooperatives, i no pas de les cooperatives, també, amb secció de crèdit.

De totes maneres, nosaltres, per economia de temps i perquè no volem acabar d'introduir, també, més confusió pel que fa a aquestes denominacions, retirem aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Alay. El Grup Socialista té la bondat de defensar la seva esmena... L'Il·lustre Diputat senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, es tracta d'una esmena que no per ser molt petita té menys importància. Es tracta que en l'apartat tercer, quan parlem de les aportacions que hauran de nodrir aquest Fons Cooperatiu de Garantia, que les aportacions que faci la Generalitat siguin com a mínim iguals i que puguin ser, lògicament, superiors a les que facin les cooperatives. Això per un motiu molt senzill i que penso que està en l'ànim de tots. Vostès sabran que en aquest moment les cooperatives..., que es cregués totalment necessària, però que difícilment podrà en un moment immediat, podrà fer que les diverses cooperatives

puguin aportar d'una forma fàcil les aportacions del tant per mil que correspongui d'acord amb els dipòsits, perquè totes o bona part també d'elles tenen obligats, evidentment, el passiu en moltes circumstàncies.

Per tant no ens estalvia que de manera eventual, potser, hi hagués l'oportunitat que, tractant això en l'òrgan corresponent, es pogués preveure l'eventualitat que per uns anys o per uns exercicis concrets l'aportació de la Generalitat pogués ser, fins i tot, una mica superior.

Aquest és el tema. Pensem que aquesta redacció, aquest petit afegitó no obliga a res el Consell Executiu i en canvi permet la possibilitat que per qüestions concretes i per una circumstància eventual es pugui fer una aportació una mica superior, que pugui permetre que realment aquest Fons de Garantia sigui un Fons exitós.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Realment, aquí, del que es tracta és del 50%. El que no es pot dir és que per part de l'Administració, ja que crec que ja assumeix un grau important arribant al 50%.

Per tant, nosaltres rebutgem l'esmena socialista amb aquesta proposta que les aportacions públiques puguin ser més grans que les fetes i que constin en la Llei. Si voluntàriament ho volen fer, en tenen la possibilitat, però no creiem necessari que precisament hagi d'haver-hi aquest condicionant. I és per això, per aquesta raó esmentada, perquè creiem que el fet que ja la Llei parli que per la part de l'Administració s'arriba a un 50% és una garantia més que suficient, és un suport molt alt.

Gràcies, senyor President. Per tant, nosaltres demanem que es voti en contra d'aquesta esmena socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, per tant, anem a votar l'esmena del Partit Socialista, i prego als qui siguin favorables a l'esmena que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen. El podem votar conjuntament o algú demana votació separada? *(Pausa.)* Conjuntament, bé.

Anem a votar, doncs, el text del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 16, per al qual hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Prego al seu representant que faci ús de la paraula per defensar-la. L'Il·lustre Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, per defensar una esmena de supressió a l'article 16, i potser contagiada per la majoria que s'està imposant en aquesta Llei, és una esmena de defensa del Govern. El que suc-

ceeix és que és una esmena de defensa de qualsevol govern, del que hi ha ara o el que hi pugui haver dintre d'un temps.

De què es tracta? L'article 16 diu: «En cas d'insolvència d'una cooperativa amb secció de crèdit adherida al fons, aquest podrà optar per dues vies: afrontar el retorn dels dipòsits als dipositants fins a la xifra màxima assegurada, o, si el cost dels ajuts és menor que el retorn dels dipòsits, concedir-los per retornar la cooperativa a la viabilitat.»

La pregunta que es feia el nostre Grup parlamentari és la següent: què passarà davant d'una situació d'una secció de crèdit d'una determinada cooperativa, cooperativa en el seu conjunt, quan el cost dels ajuts necessaris per retornar aquella cooperativa a la solvència sigui superior al retorn dels dipòsits als dipositants, però quan la decisió política del Govern de Catalunya consideri, per les raons x, que és necessari, socialment parlant, mantenir aquella cooperativa en funcionament.

Per tant, el nostre Grup parlamentari proposa la supressió de la frase, que d'altra banda no afegeix res al text, que diu: i això sols si el cost dels ajuts és menor que el del retorn dels dipòsits, deixant en mans del fons propi, i, per tant, 50% en mans del Consell Executiu, 50% en mans de les mateixes cooperatives, en decidir davant d'una situació de previsió d'insolvència d'aquella cooperativa, si el que es fa és retornar els dipòsits i liquidar-la o si el que es fa és subministrar els fons d'ajuts necessaris per retornar-la a la plena solvència. Col·locar aquesta limitació en la Llei a nosaltres ens sembla que és frenar la pròpia capacitat, limitar la pròpia capacitat de decisió del fons, i, en definitiva, no permetre que —quan des d'un punt de vista polític o quan des d'un punt de vista social és consideri que fa falta dotar de fons suficients per mantenir la viabilitat d'aquella cooperativa, encara que això sigui més car, econòmicament parlant, que el retorn dels dipòsits— aquest fons ho pugui fer, i, per tant, directament incrementa la capacitat de decisió del mateix fons, i, per tant, indirectament, la capacitat de decisió política, que és al que li pertoca, al Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Illustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. L'article 16 ens parla «en cas d'insolvència». Nosaltres, en cas d'insolvència, hi donem dues possibilitats. Aquestes dues possibilitats són afrontar el retorn dels dipòsits i els ajuts de retornar la viabilitat de la cooperativa. L'esmena de supressió que això representa no es pot admetre a la Llei que pugui representar un tant per cent superior. I és per això que nosaltres, d'acord amb l'article 16, defensem que es mantingui tal com queda l'article 16, i, per tant, no admetem aquesta esmena de supressió de què parla, i quan la solvència de la cooperativa..., i això sols en el cas que l'ajut sigui menor en el retorn dels dipòsits. És per això que no podem acceptar, doncs, que això pugui tirar endavant dintre de la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a posar a votació l'esmena del Partit Socialista Unificat.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 73 en contra

i cap abstenció.

Anem a votar ara el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen en aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

A l'article 17 no hi ha cap esmena; per tant, podem passar directament a la votació del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 17, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 17 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara passem a l'article 18, per al qual hi ha una esmena transaccional del Partit Socialista, un vot particular del Partit Socialista Unificat de Catalunya, una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya i una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Prego al representant del Partit Socialista que faci ús de la paraula. L'Illustre Diputat senyor Riera, per defensar la seva esmena transaccional.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, l'objectiu d'aquesta esmena, d'una banda, ve a ser el següent: suprimir l'apartat primer de l'article, en el qual s'estableix l'obligatorietat que les cooperatives puguin ser obligades a efectuar auditories externes. Nosaltres pensem que no es pot obligar les cooperatives que facin auditories externes sense més ni més. És evident que cap entitat mercantil pot ser obligada pel Govern a fer una auditoria externa, i, a més a més, pagant-s'ho elles. Pensem que és una arbitrarietat del Consell Executiu que no pot ser reflectida en aquest article. Altra cosa és que si en el marc d'un oferiment de crèdit per a les cooperatives, etcètera, es fixés que, per poder-se acollir a aquelles bonificacions, una cooperativa hagués de fer una auditoria penso que es podria entendre. El que no es pot entendre és que quedi aquest article d'aquesta manera, en el sentit que el Consell Executiu pot obligar les cooperatives a fer auditories externes. Això és inadmissible, i, per tant, entenem que el Partit de Convergència i Unió hauria de votar a favor de la nostra esmena perquè no es faci efectiva una injustícia que en qualsevol cas cap entitat mercantil voldria tenir per a ella mateixa; sentir-se obligada de forma arbitrària a haver de fer auditories externes.

Això surt en l'apartat 2, quan volem modificar no que el Departament d'Economia i Finances podrà inspeccionar, no, escolti. O sigui, per una banda, el que volem, què és?, que les cooperatives siguin obligades, quan li sembli al Consell Executiu, a fer una auditoria i pagar-s'ho ella, i, per altra banda, que el Consell Executiu podrà inspeccionar; és a dir, que si no ho fa, aquí no passa res. Miri, escolti, jo li vull recordar, senyor Culler, l'article 100 de la Llei de Cooperatives, l'article 100, en concret, que estableix: «Inversió de cooperatives. Correspon al Departament competent en matèria de cooperatives la funció inspectora quant al compliment d'aquesta Llei, sens perjudici de les funcions inspectores, bla, bla, bla..., corresponen també als Departaments de l'Administració correspo-

nents.» És a dir, que hi ha una obligació de l'Executiu de fer les inspeccions que calgui, i en el marc d'aquestes inspeccions, que ha de fer de manera obligatòria, com a entitat tutelar de les cooperatives, si ha de correspondre que es faci una inspecció que arribi a ser una auditoria, millor; aquest és el tema, que les cooperatives siguin inspeccionades per l'autoritat que correspon, però no, per descomptat, que puguin ser subjectes a una obligació de fer auditories d'aquesta manera com expressa l'apartat 1 de l'article 18. Per tant, entenem que l'apartat 1 de l'article 18 s'ha de tirar enrera, i que a l'apartat 2 ha de constar l'obligació, no de poder inspeccionar, sinó que la Conselleria, en concret, d'Economia inspeccionarà les cooperatives, i no aquest «podrà inspeccionar», que l'únic que ve a dir, al meu entendre, és que el Consell Executiu vol deixar de banda el fet que tingui obligació d'inspeccionar o no, i, en tot cas, ja veuríem si ho fem, i ho diem a una entitat privada, que sí que ho faci, que ho paguin les cooperatives, i aquí passem l'expedient. Em sembla que això no pot ser i que caldria que reconsideressin el vot d'aquestes esmenes.

Un tercer apartat que posem a votació també i a consideració és que les cooperatives, abans de ser sancionades per l'autoritat corresponent, puguin tenir un informe previ al Consell Superior de la Cooperació. Entenem que la mateixa fragilitat en aquest moment encara del moment cooperatiu, i en aquests temes concrets de les seccions de crèdit de les cooperatives, exigeix que el Consell Superior de la Cooperació pugui conèixer com a mínim, conèixer, aquelles cooperatives que han de ser sancionades. Pensem que aquesta facultat en absolut treu que el Consell Executiu hagi de fer o no una sanció, sinó que aquesta informació prèvia al Consell Superior de la Cooperació, que no determina en la realitat que es faci la sanció, hagi de ser havent escoltat el Consell Superior de la Cooperació. Entenem que amb això reforcem el món cooperatiu i reforcem una institució bàsica que ens hem donat, que és el Consell Superior de la Cooperació com a òrgan de representació i estímul per al món cooperatiu.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

(El M. H. Sr. President s'absenta de la Cambra i és substituït per l'I. Sr. Vice-president Primer en la Presidència.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: El senyor Diputat vol fer ús del torn en contra? El senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Abans de començar el torn en contra de l'esmena socialista, volia dir-li, al senyor Riera, que ell ha fet esment a la Llei de Cooperatives, i la Llei de Cooperatives, en el seu article 100, parla de la inspecció de cooperatives, però precisament el que estem debatent aquí és una llei de regulació de les seccions de crèdit de les cooperatives, i, per tant, per això s'està legislant en matèria de les seccions de crèdit. Jo crec que no és procedent aquesta esmena.

És necessari, per tant, preveure l'obligació de les cooperatives a encarregar auditories per tal de conèixer perfectament el seu estat i els aspectes que convé millorar. Igualment, cal preveure la possibilitat del mateix Departament d'Economia i Finances a auxiliar quan calgui perquè el Departament de Treball pugui inspeccionar directament les cooperatives amb secció de crèdit. Cal preveure, així mateix, el marc en què es prendran les solucions sancionades que siguin procedents. *(El M. H. Sr. President torna a ocupar el seu lloc en la Presidència.)*

Consistent a suprimir la incorporació mencionada i la inclusió de la consulta prèvia del Consell Superior de la Cooperació en l'apartat tercer, la defensa del text correspondrà a aquest Grup, encara que avancen en la correcta precaució de poder vetar una entitat auditora. Lògicament estem entrant en el rebuig d'una altra esmena que ve posteriorment...

És per tot això que nosaltres creiem, tal com he esmentat, que és innecessari, i per això ens oposem a aquesta esmena socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a la següent esmena, més ben dit, és un vot particular a l'apartat 1, formulat pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, al qual dono la paraula per a la seva defensa. L'Illustre Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per defensar un vot particular a una esmena d'addició que va quedar incorporada al text de l'apartat primer d'aquest article, i esperant que en el torn en contra, si se'n fa, no se'm digui —com se m'ha dit abans— que no es pot acceptar perquè ja ho diu l'article; això s'anomena allò de l'article 29, aquest torn en contra.

Bé, no, jo, que comparteixo plenament les opinions del senyor Riera en relació amb la voluntat del Consell Executiu, i ho ha dit en moltes esmenes, d'intervenir, de fiscalitzar, de bloquejar l'autonomia de les seccions de crèdit, d'imperdir-los el seu desenvolupament, i crec que més enllà d'això el que hi ha és una voluntat d'una certa desaparició de moltes seccions de crèdit de Catalunya, ho dic sincerament, vaig veure amb sorpresa com, no contents que es votés en Comissió que el Departament d'Economia i Finances podria establir l'obligació periòdica que les cooperatives fessin auditories externes, a més a més s'hi feia l'afegit següent: «L'entitat auditora ha de rebre el vist-i-plau del Departament» És a dir, primer se'ls diu «escoltin, s'han d'auditar de forma externa», i després se'ls diu «bé, però segons qui vagin a buscar perquè els auditi, aquest no serà ben rebut, i el Departament en tot cas els dirà que no, i busquin-ne un altre perquè no haurà rebut el vist-i-plau del Departament.» És allò que en qualsevol cafè de cooperativa de poble li dirien «dòmino», perquè què hi ha al darrere d'això? No només aquesta limitació d'autonomia i sobirania; si admetem ja, o si s'aprova, que es pot establir l'obligació que facin auditories externes, com a mínim, deixem-los la possibilitat, a les cooperatives, que puguin escollir l'entitat que els ha d'auditar.

Suposa -segon tema important— una desconfiança enorme envers les empreses auditors de Catalunya, o és que creiem que a Catalunya hi ha empreses auditors que poden rebre el vist-i-plau per auditar cooperatives, i empreses que no? I, en definitiva, suposa una desconfiança cap a la professionalitat d'aquestes empreses. I suposa, en tercer lloc, obrir portes a un determinat tipus de clientelisme —absolutament descarat— fet des del Departament a l'hora d'aplicar allò que s'estableix en aquesta Llei.

És com si les parts —jo diria— poguessin matar jutges, o com en un to més col·loquial, i d'acord amb el dia d'avui, com si els equips de futbol poguessin escollir l'àrbitre. Jo diria que és un atemptat —i acabo amb això—, a més a més, no només per totes les raons amb què he argumentat, que és un atemptat

important a qualsevol actitud pretesament lliberal, i si dic això és perquè això ve com a conseqüència d'una esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la qual cosa fa molt més dur encara haver de sortir a defensar-la en el to en què jo ho he fet. Segurament no és aquesta la millor manera de desmarcar-se del Consell Executiu quan s'hi està present a l'hora de fer esmenes a determinades lleis.

Moltes gràcies, senyor President.

(*Ll. Sr. Alay demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT. El senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres vam presentar una esmena que va ser incorporada en el text del Dictamen, i això ha motivat que el Partit Socialista Unificat ara defensi, com a vot particular, el text del Dictamen en el qual no hi havia el contingut de la nostra esmena.

I, naturalment, no es tracta de desmarcar-se en qüestions d'aquestes, ni de quedar marcats, ni de coses per l'estil, com ha insinuat l'Il·lustre senyor Diputat, però jo el que voldria indicar-li, al senyor Vives, és que aquí no es prejutja si els auditors actuen bé o actuen malament; no es prejutja si les empreses auditories actuen bé o actuen malament, i molt menys les de Catalunya. Però és evident, com en tota professió i en tota activitat, que hi ha qui fa les coses bé i qui no les fa tan bé, i qui les fa malament. I alguns les fan malament, no perquè les facin malament, sinó perquè deixen de fer les coses tal com caldria de fer-les, és a dir, per inhibició, callant, silenciament, o retardant.

Vegi's el cas Rumasa. En el cas Rumasa, el Govern de Madrid va haver d'intervenir...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Alay, jo li pregaria que se cenyís purament a la matèria de l'allusió de la qual vostè ha estat objecte.

El Sr. ALAY: Bé, senyor President, jo creia que això feia referència precisament a la qüestió, però en tot cas voldria dir que el Govern va haver de prendre unes accions, hi havia auditories que donaven un resultat, i al final les auditories van donar el resultat que corresponia, i això, senyor President, ho sento, però forma part de la defensa que jo estic fent..., de la intervenció en contra, millor dit.

I, ara, passarem al clientelisme, que suposo que també forma part del tema perquè n'ha parlat el senyor Maties Vives.

Li diré que això és molt relatiu. Li diré que les empreses auditories, que són empreses privades —són empreses privades, i em sorprèn molt que el senyor Maties Vives ara precisament estigui tan a favor de les empreses privades auditories—, bé, doncs, aquestes fan clients, han d'anar a buscar els seus clients i els cerquen allà on els troben. I aquí es tracta de triar a veure qui ha de fer l'auditoria, i com que es tracta d'empreses privades d'auditoria, les quals ens mereixen tota la confiança, però creiem que hi poden haver unes diferències interpretatives de com s'han de fer les coses o no, creiem que és molt lògic que el Govern, que almenys representa algú, pugui vetar, en qualsevol cas, una determinada empresa auditora.

Si fossin públiques, les empreses auditories, si fossin ens autònoms auditors, comprendria perfectament que les cooperatives i qualsevol empresa tingués absoluta llibertat de poder-les triar. No essent així, penso que hi ha molta més garantia que sigui el Govern, el mateix Govern, perquè, si fa clientelisme, per això hi ha el Parlament, per denunciar-ho i prendre les mesures oportunes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara hi ha una esmena defensada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'apartat tercer. Prego, doncs, al representant d'aquest Grup parlamentari que faci ús de la paraula per defensar l'esmena. Senyor Alay..., no, no, li prego que faci ús de la paraula per defensar l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'apartat tercer.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena, concretament, és en part una de les parts de l'esmena que havia presentat el Grup Socialista, i fa referència a la necessitat que hi hagi un informe previ del Consell Superior de la Cooperació.

A nosaltres ens sembla que això no obliga a res el Govern. Creiem que el Departament de Treball i el Departament d'Economia i Finances quan han de prendre una decisió necessiten el màxim d'informació possible, i, en tot cas, aquesta informació, qui millor la hi pot donar és el Consell Superior de la Cooperació, que és un òrgan perfectament establert, delimitat, i elegit tal com consta en la Llei de Cooperatives 4/83, i, per tant, creiem que és molt normal que hagi de ser preceptiu l'informe previ d'aquest Consell.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Parera, suposo que vostè voldrà intervenir després de la presentació de l'altra esmena, que és idèntica.

El Sr. PARERA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula per defensar la seva esmena.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, ens sentim plenament representats per les opinions tant del senyor Riera com, en aquest punt, el senyor Alay.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies. Ara, el senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President; hem arribat, doncs, al Capítol IV, a l'article 18, on es parla de l'actuació inspectora i de sancions, i és ara que realment entrem en les funcions específiques del Consell Superior de la Cooperació.

En l'article 106 de la Llei de Cooperatives, aprovada el març del 83, que parla de les competències del Consell Superior de la Cooperació, ens diu: «Primer: Informar, dictaminar, formular proposicions sobre qualsevol disposició legal que pugui afectar... Segon: Estudiar, proposar i difondre les normes i disposicions legals. Tercer: Fomentar, defensar i tutelar el moviment cooperatiu. Quart: Participar en la difusió dels principis del moviment. Cinquè: Fomentar activitats sectorials del moviment cooperatiu. Sisè: Facilitar la planificació del desplegament. Setè: Realitzar aquelles funcions. Vetllar pel compliment, en el punt vuitè», i així successivament.

El que no veiem en cap cas és que tinguin funcions inspectores i sancionadores, i és per això que és una incongruència que hi pugui haver l'informe previ del Consell Superior de la Cooperació, i per això estem en contra d'aquesta inclusió.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs ara, anem a sotmetre a votació les diferents proposicions d'esmena o de vot particular.

Comencem per l'esmena transaccional del Grup parlamentari Socialista, i, per tant, els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets... (*L'I. Sr. Alay demana per parlar.*) Perdó, digueu, digueu.

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*): Senyor President, en primer lloc, no és esmena transaccional, crec jo: és esmena. I, en segon lloc, nosaltres demanaríem la votació separada del punt número 2, que és en negreta, és a dir, el darrer punt.

El Sr. PRESIDENT: El punt número 2, a part. O sigui, començar per ...«la totalitat», amb l'exclusió del número 2, que és el que comença «la resolució sancionadora...» i acaba en «...el Consell Superior de la Cooperació», si no ho tinc mal entès, eh? Bé, doncs, es posa a votació aquesta primera part de l'esmena transaccional del Grup Socialista del Parlament de Catalunya.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Anem ara a procedir a la votació del vot particular del Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'apartat 1 (*El Sr. Alay demana per parlar.*) Senyor Alay?

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*): Falta votar el punt 2 de l'esmena del Grup Socialista, que, ho repeteixo, no era transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Ah, perdó... Els qui estiguin d'acord amb el punt 2 de l'esmena transaccional del Grup parlamentari Socialista, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text ha estat rebutjat per 34 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Passem ara, doncs, com dèiem, al vot particular del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'apartat 1 de l'article 18.

Els qui estiguin a favor d'aquest vot particular, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 64 en contra i 10 abstencions.

Ara es passa a votació l'esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'apartat tercer.

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*): Senyor President, ha decaigut.

El Sr. PRESIDENT: Ha decaigut. D'acord. I, finalment, l'esmena del Partit Socialista... També és decaiguda. Aleshores podem passar a la votació del text del Dictamen.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*): Senyor President, el Grup Socialista sollicitaria la votació separada del text del Dictamen en aquest article, separant el primer punt dels altres dos.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, el primer, a part, i els altres dos, conjuntament. D'acord.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen en el seu apartat 1, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen, en aquest apartat 1, ha estat aprovat per 74 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació dels apartats 2 i 3 d'aquest mateix article.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats de l'article en qüestió han estat aprovats per 74 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Ara, passem a la Disposició transitòria. (*L'I. Sr. Subirà i Claus demana per parlar.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President, per a una qüestió d'ordre, i per evitar que es tornés a produir una situació com la que hem tingut fa uns moments. Hi ha una esmena signada per tots els Grups, transaccional, que ha estat dipositada en la Mesa, però jo demanaria que no fos considerada presentada formalment a la Mesa fins que s'hagués produït la defensa de l'esmena que ocasiona aquesta transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Sí, d'acord. Jo ara anava a exposar la situació, però, això, evidentment, indueix a una manera de fer diferent.

Hi ha una esmena, doncs, del Grup Socialista, sobre addició d'una nova disposició transitòria, que defensarà l'Illustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta nova disposició transitòria que el Grup Socialista presenta a la Cambra té el sentit següent: es tracta que les cooperatives d'acció de crèdit, lògicament, per poder-se adaptar a les precisions que marca aquesta Llei, necessàriament han de tenir un temps suficient per poder-s'hi adaptar. És a dir, l'aplicació d'aquesta Llei als aspectes financers que marquen els articles 6 i 7, lògicament, si no tenen un temps d'adaptació, difícilment podrem portar la Llei endavant amb els objectius que es proposa aquesta Cambra. Per tant, també el nostre Grup entenia i entén que caldria que, per tal que aquesta Llei es portés endavant, hi hagués, d'entrada, un informe preceptiu del Consell Superior de la Cooperació com a òrgan en el qual el món cooperatiu pugui expressar quines són les seves necessitats, quina és la seva circumstància en l'aplicació d'aquesta Llei, i, en funció d'aquest diàleg, d'aquest sincer diàleg obert, es pugui vetllar perquè hi hagi uns temps prudencials d'aplicació d'aquesta Llei, que permetin que la Llei surti amb un bon fi. Pensem que això és bàsic; hem de tenir present que el món cooperatiu no té la capacitat de pressió que pot tenir l'AEB o que pot tenir la Confederació de Caixes d'Estalvis. És evident que, si no hi ha aquest marc obert de diàleg —i la taula del Consell Superior de la Cooperació entenim que era una bona taula— per tal que d'aquest profund i sincer diàleg pogués, aleshores, establir-se una aplicació d'aquesta Llei amb suficients garanties que es portés a un bon fi. De tota manera, el nostre Grup —com s'ha dit abans— accepta a tràmit una esmena que presenta el Grup de Convergència i Unió que, si bé no complementa tota la nostra intenció, pensem que és un avenç en aquest camí que jo he esmentat.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President; no per a un torn en contra, sinó per donar per presentada —ara sí d'una manera formal— l'esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Esmena transaccional que és signada per tots els Grups; per tant, no hi ha discussió prèvia quant a la

seva admissió, i ara serà llegida per un Secretari.

El Sr. SECRETARI QUART: «Disposicions transitòries.

»Primera: Les cooperatives que en l'actualitat disposen de secció de crèdit hauran de comunicar-ho al Departament de Treball en el termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

»Segona: El Consell Executiu de la Generalitat, atesa la situació financera de les cooperatives que en l'actualitat disposen de secció de crèdit, determinarà reglamentàriament els terminis per ajustar el funcionament de les seccions existents al que està disposat en aquesta Llei, sens perjudici de la Disposició transitòria segona de la Llei 4/1983.»

El Sr. PRESIDENT: Una intervenció a favor d'aquesta disposició transitòria? Hi ha d'haver torn a favor? No? Torn en contra tampoc? Bé. Per tant, ho sotmetem ja a votació directament.

Tinguem present que aquesta esmena transaccional no és precisament per substituir l'esmena presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista, sinó per substituir, a la vegada, el text del Dictamen i aquesta nova disposició transitòria. En aquesta situació, doncs, sotmetem a aprovació aquestes... Suposo que podem sotmetre-les-hi totes dues conjuntament, eh? No hi ha cap inconvenient que la votació sigui conjunta per a les dues disposicions transitòries?

Bé, doncs, els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Queda aprovat, doncs, per unanimitat dels presents. Com que això substitueix el Dictamen, no procedeix la votació del text del Dictamen.

Passem ara a les Disposicions finals. Hi ha una Disposició final primera a la qual no hi ha cap observació; per tant, podríem passar ja a la votació del text del Dictamen quant a la seva Disposició final primera.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Disposició final primera queda aprovada per unanimitat dels presents.

Quant a la Disposició final segona, hi ha una esmena de l'Honorable senyor Folchi, del Grup parlamentari Popular, un vot particular del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i un altre del Grup parlamentari Socialista.

Prego, doncs, el senyor Folchi que faci el favor de fer ús de la paraula per defensar la seva esmena. (*L'I. Sr. Riera demana per parlar.*) Perdo?

El Sr. RIERA: Senyor President, observem que hi ha un error en l'escrit del Dictamen de Comissió, perquè el vot particular, interpretem nosaltres, número 6 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i el vot particular socialista corresponen a la Disposició final tercera, no a la segona, i així ho diu l'escrit.

El Sr. PRESIDENT: Sí, d'acord. D'acord, sí, sí; està mal imprès, això. Té tota la raó. Bé, doncs, entrem només a la segona i parlarem, després, de la tercera. Bé, l'Honorable senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats; jo podria, en defensar aquesta esmena de supressió, enllaçar amb la meua intervenció anterior dient que estem

en les mateixes; només que aquí no es tracta de deixar a l'acte administratiu singular allò que correspon al reglament, sinó directament de passar de matèria de llei, de matèria de reglament a matèria de decret.

Bé, de tota manera, en la meua anterior intervenció he tingut la sensació que l'Il·lustre Diputat senyor Parera contes-tava un discurs que jo no he fet, i per facilitar el diàleg parlamentari intentaré sintetitzar la nostra visió.

Creiem que el tema és important i que no respon a una actuació excepcional per part del Govern, ja que ens envia aquest Projecte de Llei amb una Disposició final segona idèntica a normes que es contenen també en l'Institut Català de Finances i en el Projecte de Llei de l'Empresa Pública Catalana.

De tota manera, les incidències de la vida parlamentària fan que aquest Projecte hagi arribat al Ple del Parlament abans que els anteriors, de tal manera que, si acceptem ara el principi que aquí s'estableix, el principi que es pugui crear una personalitat jurídica pública per decret, després ens veurem obligats a acceptar el criteri en les altres lleis, però és aquí quan el Parlament té ocasió, per primera vegada, de discutir la validesa del criteri. I, bé, a l'entendre del Diputat que avui els parla, això és quasi un impossible jurídic.

Nosaltres pensem que la creació d'una persona jurídica pública és matèria de Llei, i que no hi cap, no es pot fer una Llei d'autorització per la qual l'Executiu pugui posteriorment, mitjançant decret, crear aquesta personalitat jurídica.

La Llei ha d'establir l'estructura de la nova personalitat jurídica, els mitjans materials, els mitjans personals, i tot això, d'alguna manera, ja es recull en aquest Projecte de Llei, que aviat serà Llei; ja s'hi recull. Però hi ha altres qüestions que la Llei ha d'establir i que no es recullen aquí. Per exemple, el règim jurídic. Aquesta nova personalitat jurídica serà una entitat autònoma de la Generalitat? Serà una entitat amb personalitat pública, però subjecta al dret privat? O serà una persona amb estructura de dret privat? No ho sabem, i nosaltres pensem que el decret no és qui per dir-ho. Això hauria d'establir-se per llei.

Aquesta nova personalitat jurídica, quin règim de contractació tindrà? Bé, no ho sabem. No figura en la Llei, i no pot establir-lo el decret. Quin serà el seu règim de personal? Estem en les mateixes. Mireu: al nostre entendre, el resultat d'aprovar aquesta Disposició final segona és que posarem en circulació —podem posar en circulació— una personalitat jurídica en una esfera d'actuació que pot donar lloc a conflictes amb l'administrat i que, en cada conflicte, veurà com se li posa en qüestió no l'acte concret que hagi fet sinó la mateixa essència, la seva pròpia personalitat jurídica.

Nosaltres pensem que aprovar aquesta Disposició final segona és, en definitiva, avançar per un camí conflictiu, que no afavorirà gens el principi de seguretat jurídica i el principi de legalitat, i és per raó de tot això que demanem el vot favorable a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Al nostre entendre, aquesta Disposició final segona, creiem que és necessari que en el moment que es creï el fons —segons la decisió del Consell Executiu— aquest estigui habilitat per si és procedent

atorgar-li la personalitat jurídica pròpia. El procediment utilitzat en aquesta Llei, d'habilitar legalment el Consell Executiu per tal d'atorgar la personalitat jurídica pròpia al fons cooperatiu de garantia de les seccions de crèdit, és correcte en dret i no es pot titllar pas de defectuós en cap aspecte. Té l'avantatge, respecte a la possibilitat d'atorgar aquesta personalitat directament en la Llei, que resulta, que no és molt més flexible atès que l'organització i el funcionament del fons seran regulats igualment al seu dia pel Consell Executiu.

És per tot això que nosaltres volem que prosperi aquesta Disposició final segona i demanem el vot en contra d'aquesta supressió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a posar a votació, ja que ha quedat clar que els vots particulars del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i del Partit Socialista es refereixen a la Disposició final tercera, anirem a posar a votació l'esmena proposada pel Grup parlamentari Popular.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem ara al text del Dictamen. Sotmetem a votació la Disposició final segona del text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat, en aquesta Disposició final segona, per 68 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la Disposició final tercera, en la qual, com hem dit, hi ha dos vots particulars, un del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i l'altre del Grup parlamentari del Partit Socialista, que són tots dos vots particulars de supressió.

Prego que el senyor representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat faci el favor de fer la seva defensa.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, quan la Ponència que va informar d'aquesta Llei arribava a l'última de les esmenes presentades, signada per un Il·lustre Diputat del Grup parlamentari de Convergència i Unió, aquest Diputat, que normalment intenta estar de bon humor, deia en broma: «Bé, suposo que aquesta esmena la retirareu abans d'arribar a Comissió, perquè ja veieu vosaltres mateixos que això no va», i se'ns va contestar amb un somriure, que suposàvem afirmatiu a les nostres pretensions. Amb gran sorpresa vam observar com en Comissió, no només no era retirada, sinó que se sotmetia a votació, guanyava i s'incorporava al text. I perquè no hi estem d'acord vam presentar aquest vot particular, per tal de fer-la desaparèixer d'aquest text.

Aquest Diputat tenia unes notes per instrumentar la defensa del seu vot particular, que desisteixo de seguir en la meua exposició, i em limitaré simplement a llegir-los la mateixa Disposició tercera, a tots vostès, 135 Diputats i Diputades, que se suposa que han seguit el debat d'aquesta Llei, que saben que hem regulat les funcions de les seccions de crèdit, el fons de cooperació, els límits màxims d'inversions, les autoritzacions que el Departament pot donar, el tipus d'inspecció que s'hi farà, el mecanisme de sancions, la composició del mateix fons,

en definitiva, tot el que fa referència, com diu la Llei, al funcionament dels recursos de les seccions de crèdits de les cooperatives.

Diu aquesta Disposició: «A fi de garantir el bon funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives, es faculta el Consell Executiu perquè, a proposta dels Departaments de Treball i d'Economia i Finances, fixi els criteris d'utilització dels recursos d'aquestes seccions de crèdit, sens perjudici de les competències que hi poden correspondre al Govern central.» Els demano, simplement, que reflexionin trenta segons i que decideixin si és que hem d'acceptar que això figuri en el text, que pensin sobre el que hem fet aquí al llarg del matí. En cas contrari, en cas que pensin que el que hem fet aquí val la pena, els demano que votin el vot particular.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara l'esmena presentada pel Grup parlamentari Socialista, que és també de supressió. L'Il·lustre Diputat senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, afegir només al que ha dit l'Il·lustre senyor Diputat senyor Vives que, bé, que sembla que el Govern no hagi tingut gairebé dos anys per fer aquesta Llei, en presentar aquesta nova Disposició final. Penso que si el Govern el que pretenia o el que pot pretendre és fixar un coeficient d'inversió obligatòria, determinat, etcètera, tenia altres mitjans, i en el marc de la discussió avui de la Llei podia perfectament introduir-ho. Per tant, aquest Diputat pensa que els arguments cauen pel seu mateix pes, que aquesta Disposició final tercera no pot tirar endavant i espero que el Grup majoritari de Convergència i Unió faci un vot favorable a retirar aquesta Disposició final tercera.

Gràcies. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El senyor Parera vol fer ús de la paraula? Ah, perdó, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President, des de l'escó mateix, si m'ho permet. Consumiré el torn en contra només per dir, per recordar a tota la Cambra que aquesta no va ser una esmena del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sinó que va ser una esmena d'un Diputat del nostre Grup. Llavors, en Comissió, es va tenir la cortesia en aquest sentit. Per tant, no va ser el Govern el que va presentar el text, i anuncio en aquest moment, i amb això acabo aquest consum del torn en contra, que el nostre Grup votarà a favor del vot particular, que significa retornar al text del Govern.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Anem, doncs, sembla que aquestes dues esmenes podrien ésser... perdó, podrien ésser objecte d'una sola votació. Suposo que no hi ha cap inconvenient. (Pausa.) Doncs anem a votar conjuntament el text de supressió proposat pels dos Grups parlamentaris esmentats.

Els qui estiguin a favor d'aquesta supressió, que es posin drets.

Bé, per unanimitat dels presents... perdó.

Els qui hi estiguin en contra, es poden posar drets.

I els qui s'abstinguin?

Bé, queda doncs aprovada aquesta esmena conjunta, podríem dir, i acceptada per tots per unanimitat dels presents.

Hem acabat la part de text articulat. Abans de passar a la votació de l'Exposició de motius i del títol, voldria fer una observació que espero que no suscitarà cap dificultat, i és que, a con-

seqüència d'haver-se ja fet no una Disposició transitòria sinó més d'una, l'article segon queda sense concordança gramatical. On diu: «Allò que estableix la Disposició transitòria...», haurà de dir: «Allò que estableixen les Disposicions transitòries...» No hi ha cap observació a fer sobre això? (Pausa.) Doncs queda aprovat.

I ara anem a l'aprovació del títol i el Preàmbul.

Els qui estiguin d'acord amb el títol i el Preàmbul, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El títol i el Preàmbul d'aquest Projecte de Llei han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Amb això hem acabat aquesta discussió. Voldria dir als Grups que vulguin fer l'explicació de vot, és ara el moment de fer-la. Algú demana la paraula? L'Illustre Diputat senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, voldria, en començar aquesta intervenció d'explicació del vot final dels socialistes, donar testimoni d'homenatge i d'estima personal a un Diputat Illustre d'aquesta Cambra que, com a persona qualificada i com a persona que coneix els problemes de crèdit cooperatiu en profunditat —jo diria que és en el nostre país qui més coneix aquests temes—, amb el seu assessorament i amb les seves reflexions ha ajudat aquest Diputat i el Grup parlamentari a fixar els seus criteris. Em refereixo a l'Illustre Diputat Joan Casanellas, Diputat que fou d'Esquerra Republicana durant la Generalitat Republicana i que avui ens honora amb l'adscripció al nostre Grup Socialista. Gràcies, Joan, pel vostre mestratge.

Dit això, voldria dir que el nostre Grup, evidentment, valora positivament les incorporacions i modificacions que s'han fet al llarg d'aquest debat, però que no està pas satisfet, en absolut, de com ha acabat aquesta Llei. No n'està satisfet perquè pensem que queden coses mal resoltes o que no queden resoltes del tot, i això pensem que és greu.

Així mateix, veiem com no queda clara, tal com hauríem volgut nosaltres, l'obligatorietat que les cooperatives s'inscriguin en el Fons Cooperatiu de Garantia. Això no queda clar i ens preocupa. Tampoc no queda clar —i ens sembla que és important— que el Govern ha d'inspeccionar, no que podria inspeccionar, les cooperatives. No queda clar i, en canvi, sí que queda clar una cosa greu per a nosaltres, que és que, en canvi, sí que pot obligar les cooperatives que, pagant-s'ho elles, facin auditories. Tampoc no ens sembla correcte com ha quedat l'article 7.5, perquè d'una manera o d'altra una aplicació d'aquest article podria buidar de contingut els articles 6 i 7 d'aquesta Llei, que són els que tenen contingut econòmic. Per tant, això també ens sembla greu. Com tampoc queda clara, d'una manera o d'altra, la intervenció, el diàleg obert amb el món cooperatiu per al tema de l'aplicació d'aquesta Llei; tampoc queda del tot clara.

Per tant, senyores i senyors Diputats, tot ens fa témer que aquesta aplicació pel Govern Pujol, al qual dona suport el Grup de Convergència i Unió, sigui una aplicació, tenim la preocupació que sigui una aplicació que esdevingui, en definitiva, paper mullat d'aquesta Llei, i que amb dificultats arribi a aconseguir que aquesta aplicació sigui en funció de la conjuntura d'un o un altre Conseller en concret. Per tant, ens preocupa aquesta

qüestió. Jo no voldria pas, i el nostre Grup no ho vol pas, que això sigui així; ans al contrari, voldríem que l'aplicació d'aquesta Llei fos positiva i que desenvolupés el món cooperatiu i, en concret, les seccions de crèdit de les cooperatives. I estic segur que alguns Diputats de vostès, em consta, de totes totes, que també així ho voldrien. Però permetin-me, senyores i senyors Diputats, que tinguem uns dubtes raonables que això sigui així. Tenim dubtes raonables quan hem vist que durant els quatre anys de Govern Pujol les dotacions per al món cooperatiu han estat poques i mal gastades, quasi un 70 o un 80% s'han gastat simplement amb despeses corrents, amb despeses de personal i d'equipaments, per la Direcció de Cooperatives. Que si ha fet alguna cosa, ha fet un llibre al llarg d'aquests quatre anys. Que no hi ha hagut dotacions suficients, tampoc per al tema de desenvolupament de les Federacions de Cooperació per tal de donar-los mitjans propis perquè les Federacions, elles mateixes, poguessin desenvolupar-se. No hi ha hagut recursos per a les Federacions. Tampoc no hi ha cap confiança, en el sentit que, per exemple, l'Institut de Formació Cooperativa, vàrem presentar fa poc en Ponència, en Comissió, millor dit, una Proposició no de Llei perquè es posés endavant l'Institut, i va ser rebutjada. Per tant, tenim motius seriosos per pensar que això no serà així, i tant de bo ens equivoquéssim.

Aquesta seria la voluntat d'aquest Diputat. Per tant, senyor Cullell, no se'ns adormin en aquesta Llei, tirin-la endavant, no esperem dos anys més per fer el desenvolupament d'una llei com aquesta.

Amb aquesta confinança i amb la confiança que, això, ho reclama un món cooperatiu, dono per feta la meua presentació final de l'explicació de vot socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores Diputades; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Molt breument, senyor President, senyores i senyors Diputats, perquè entenem que l'important s'ha anat explicant al llarg de les diferents defenses d'esmenes o torns en contra a vots particulars. Nosaltres entenem..., i per això hem fet la votació que hem fet, a favor d'aquells temes que regulen les seccions de crèdit, jo diria, en els temes menors, dissortadament, perquè hauríem volgut votar a favor dels grans temes que estan continguts en aquesta Llei. No ho hem pogut fer per disconformitat amb el seu text, i, per tant, manifestar la nostra posició globalment contrària a la Llei que avui surt d'aquesta Cambra.

Globalment contrària en la mesura que per a nosaltres representa la confirmació d'una trajectòria, per part del Grup que avui té la majoria absoluta d'aquesta Cambra, que es va iniciar ja amb l'aprovació de la Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari i amb la renúncia a la creació a Catalunya d'una gran Caixa de Crèdit Agrícola, que hauria permès resoldre els problemes que ara s'intenten resoldre per una porta, entenem, equivocada, de les seccions de crèdits de moltes cooperatives, i per una línia que porta objectivament —ho deia abans— a reforçar, a estimular les caixes rurals de Catalunya, en instrumentar vies d'acord, vies de conveni amb institucions de tipus financer alienes a la territorialitat i a la mateixa base econòmica de Catalunya. Entenem que amb els instruments de què ens

estem dotant —Institut Català del Crèdit Agrari, ara aquesta Llei de Regulació de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives—, el que es fa és no només limitar la sobirania, l'autonomia, la necessària independència de cada entitat d'aquestes, sinó col·locar-les en un carretó que les empeny, objectivament, cap a aquests acords i, per tant, no ens enganyem, que les obliga a una conducta contrària al que haurien de ser els interessos financers de Catalunya globalment considerats. Nosaltres entenem que, si no en el seu contingut estricte, sí en les conseqüències que pot portar, és una llei antinacional, des d'un punt de vista financer, per Catalunya.

Nosaltres entenem que al llarg de tot l'articulat que hem votat en contra, i per això ho hem fet, hi ha un intent constant de defensa i d'afavoriment de les institucions estrictament privades vinculades al tema de l'estalvi i del crèdit, i un atemptat constant, en aquests articles realment importants d'aquesta Llei, contra les mateixes seccions de crèdit.

I entenem que té una concepció de les cooperatives absolutament equivocada: entén les cooperatives com uns mecanismes d'estricta regulació de mercat en la mesura que concentren l'oferta en un únic espai, en una única entitat. I des d'aquesta concepció, també nosaltres hem manifestat la nostra disconformitat. I entenem que, si no es fa un desenvolupament molt acurat d'aquesta Llei, pot suposar un perill, un greu perill per a moltes cooperatives, per a moltes seccions de crèdit de cooperatives de Catalunya, fonamentalment les de tipus rural, les vinculades al món agrari; repeteixo, si no es fa un desenvolupament, molt acurat, molt d'acord amb allò que estableixi el Consell Superior de la Cooperació, al qual cal suposar un superior enteniment en matèria de desenvolupament que li hem adjudicat en aquesta Llei.

Jo voldria acabar aquí dient que aquest és l'únic punt del qual el nostre Grup parlamentari es felicita al final d'aquesta Llei, el fet que en quatre temes importants — la fixació dels recursos propis en relació amb les inversions a fer en la mateixa cooperativa, l'import màxim dels recursos destinats en préstecs en termini superior a l'any, el percentatge a destinar per a reserves en previsió de riscos i les actuacions del Fons de Garantia per reforçar la solvència i millorar el funcionament de les seccions de crèdit—, en aquests quatre grans temes, gràcies a esmenes del Grup parlamentari del PSU i del Grup parlamentari Socialista, fonamentalment, s'ha aconseguit introduir-hi la necessitat d'informe previ del Consell Superior de la Cooperació. Realment és un balanç, aquest, que no ens permet d'afirmar que estem contents amb la Llei que ha sortit, sinó manifestar, un cop més, que des del nostre punt de vista confirma la trajectòria privatista i una trajectòria acooperativa, per no dir anticooperativista, de la majoria que avui dona suport al Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, jo voldria demanar excuses al senyor President perquè en la meua darrera intervenció davant d'aquesta Cambra, a mi m'havia donat la impressió que havia quedat clar que jo feia un torn en contra del...

El Sr. PRESIDENT: Bé, no es preocupi. Ha quedat tot aclarit; el que passava és que jo no havia donat encara, no havia

dictat el torn en contra. Jo he pensat que era per al·lusions que vostè intervenia.

El Sr. ALAY: Exacte, moltes gràcies, senyor President. Bé, la Llei de Cooperatives, 4/83, preveia ja que s'havia de fer per llei la regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives. Inicialment el projecte que va presentar el Govern afectava totes les cooperatives quan feia referència al Fons de Garantia. El projecte que es va dictaminar i que ara avui s'ha aprovat i que ja és llei afecta només les cooperatives amb secció de crèdit.

Nosaltres hauríem volgut, i en aquest aspecte les nostres esmenes anaven en aquest sentit, que s'hagués limitat a les mateixes seccions de crèdit de les cooperatives i no a les cooperatives amb secció de crèdit. Nosaltres hem retirat —com vostès saben— l'esmena número 19, que feia referència a això per no afegir-hi una conflictivitat terminològica. Però el resultat és que, en lloc de fer una llei de funcionament de seccions de crèdit, el que s'ha fet, el que n'ha sortit, és una llei de funcionament de les cooperatives que tenen aquestes seccions, cosa que és lamentable perquè ens hauria agradat molt més haver-ho diferenciat i no barrejar unes coses amb unes altres, perquè les cooperatives tenen diverses funcions, encara que siguin la mateixa entitat jurídica.

Els vots particulars que ha presentat Convergència i Unió —que lamentablement ha hagut de presentar perquè del text del Dictamen no havia sortit la cosa prou bé—, els hem votat favorablement perquè no afectaven cap de les esmenes que nosaltres havíem presentat. I respecte al vot particular que ha presentat el PSUC, hem fet tot el torn en contra nosaltres perquè havia estat causat per una esmena que va ser assumida en Comissió, que va ser aprovada en Comissió, i, naturalment, nosaltres havíem de defensar la posició inicial d'aquella esmena i no pas amb una actitud, doncs, de defensar el projecte del Govern, que és una qüestió molt diferent.

I, simplement, i parlant de vetos, perquè hi ha fet referència el senyor Vives, voldria dir que, com que ha parlat dels àrbitres de futbol, doncs bé, crec que en els àrbitres de futbol existeix la possibilitat de veto per part dels partits a què han de concórrer. Per tant, penso que si el Consell Executiu de la Generalitat, el Govern de Catalunya, ha d'arbitrar quelcom, naturalment també ha de poder tenir la possibilitat de poder-ho vetar.

Lamento també que no s'hagi aprovat l'esmena amb la qual hem coincidit tres Grups, el Partit Socialista, Esquerra Republicana i el Partit Socialista Unificat, i que proposava l'informe previ del Consell Superior de la Cooperació. A nosaltres això ens semblava fonamental, molt més quan el Consell Superior de la Cooperació té moltes funcions menors, i, en canvi, tocant a aquesta, quan es tractava d'unes sancions, ens sembla que és més aviat greu que no hi pugui haver aquest informe previ, perquè no és el mateix la tasca normal de les cooperatives i judicar determinades qüestions que quan es tracta de sancionar. En aquest cas, ens hauria agradat molt més que hi hagués estat preceptiu l'informe previ, que tampoc vinculava però almenys hauria donat més informació al Consell Executiu. Ho lamentem, perquè hauria quedat la cosa amb més garantia per al món cooperatiu.

La Llei és acceptable, podia haver estat millor pels motius que ja hem indicat, però naturalment el que n'hem de desitjar ara és el millor compliment i el més ràpid compliment, i que

doni prou eficàcia perquè aquestes seccions de crèdit de les cooperatives tinguin el degut funcionament.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra intervenció? (*El senyor Folchi demana per parlar.*) Perdó... El senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, dues paraules només per expressar la posició del Grup Popular al llarg de les votacions d'aquesta Llei, posició que creiem que ja ha quedat palesa al llarg del debat anterior.

Bé, nosaltres creiem que el projecte, la ja Llei és positiva per al desenvolupament del moviment cooperatiu, i volem expressar en conseqüència que ens felicitem per l'aprovació de la Llei i, per què no dir-ho també, per l'aportació que el nostre Grup ha pogut fer juntament amb els altres Grups parlamentaris en la fase de treball en ponència i en comissió.

Nosaltres creiem que és especialment remarcable l'aportació del Grup Socialista pel que fa a la regulació del Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit, i que, en definitiva, ha estat el treball de tots els Grups parlamentaris el que ha fet possible millorar el projecte inicial enviat pel Govern, i que el nostre Grup pogués votar a favor de bona part, de la major part de l'articulat de la Llei.

Mantenim, creiem que amb raons i no ens han convençut del contrari, algunes discrepàncies respecte a part de la regulació continguda en la Llei i ben significadament respecte a l'article 7 i a la Disposició final segona. És lògic que una minoria no pugui estar absolutament satisfeta d'una Llei aprovada per aquest Parlament, però, hi insistim, en el seu conjunt la Llei considerem que és positiva, que aporta vies de solució per al moviment cooperatiu, i, en conseqüència, ens felicitem per l'aprovació de la Llei i cridem —en la mesura que això sigui vàlid en aquest moment processal, si em permeten la referència— l'atenció respecte a dues qüestions no resoltes en la ja Llei i que, no en dubtem, continuaran essent objecte de debat davant d'aquest Parlament al voltant d'altres projectes de llei.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Parera té la paraula.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta Llei que acaba de ser aprovada respon a una coherència, a una correlació de la Llei 4/1983, de la Llei de Cooperatives, i, com aleshores, respon a una Llei que és fruit de la voluntat del Govern, fruit de la voluntat del Consell Executiu en defensa del moviment cooperatiu.

Aquesta Llei específicament aprovada té la missió de regular i potenciar unes seccions de crèdit avui existents en el si de moltes cooperatives. La majoria de les cooperatives que tenen secció de crèdit hem de remarcar que tenen un altre objectiu prioritari: poden ser de treball associat, poden ser agràries, poden ser d'ensenyament, poden ser de tot tipus. Realment, nosaltres creiem que és bo que en el si de les cooperatives..., i aquí precisament en el transcurs de la Llei s'ha manifestat que la Llei no defensava aquest criteri. Puc dir i puc afirmar que és tot el contrari. No solament el Diputat que els parla, sinó a través del comportament de l'Executiu i del Grup que represento s'han donat proves manifestes que aquesta Llei és voluntat de defensa, de defensa de les cooperatives i que creuen

també en la necessitat que les cooperatives puguin gaudir d'una forta secció de crèdit.

I és per això, tot i que ho preveu la Llei de Cooperatives, que és bo que s'hagi fet aquesta Llei de Regulació de les Seccions de Crèdit.

Cal dir que és una llei subjecta a expectatives, a expectatives de tot tipus. Per què? Perquè realment aquesta Llei regula una realitat existent, una forta realitat existent a casa nostra, a Catalunya, i per això està subjecta a expectatives, expectatives d'illusió en una Llei que fins ara no havia existit. Fins ara no havia existit cap regulació en concret de les seccions de crèdit, i per això és positiu que, a través d'una llei, es reguli. I això també és voluntat manifesta del Consell Executiu.

Cal dir també que al final de la passada legislatura aquesta Llei també va estar presentada, i, per tant, no hi ha cap oblit, no hi ha cap descuit per part de l'Executiu envers això, sinó tot al contrari, una voluntat i un suport perquè aquesta Llei vagi endavant.

Aquest Diputat, i també el Diputat que m'ha acompanyat en la Ponència, el senyor Xavier Bada, en nom del Grup que representa, que representem, hem de dir que hem estat oberts, hem mantingut una postura oberta, oberta al sector, a aquest sector que, lògicament, estava preocupat i que avui, a través d'aquesta Llei, jo puc afirmar que en la seva majoria es troba satisfet per les modificacions, per l'aprovació d'aquesta Llei, i haig de dir que en tot moment no es pot dir pas que aquests Diputats hàgim estat subjectes a corrons, a majories... No, senyor, aquí hi ha hagut una postura oberta, dialogant, col·laboradora, que, en tot moment, ha fet que per la millora de la Llei, en defensa d'aquestes seccions de crèdit, es poguessin incorporar, es pogués millorar en el transcurs del debat parlamentari. I això, fins i tot, ha arribat avui aquí en portar aquestes esmenes transaccionals, que representaven encara més millores establertes. Per això jo he quedat una mica esgarriat en veure, i suposo que això es deu a raonaments polítics i no pas referents a la Llei, en intentar fer les crítiques, en veure l'expressió de molts Diputats, dels Diputats dels altres Grups, d'alguns dels altres Grups parlamentaris, en fer-li unes crítiques aferrissades que en res responen a la realitat.

Veiem que hi ha un conjunt —i podria anomenar-les— d'esmenes assumides dels altres Grups, que constaten aquesta voluntat de diàleg i de col·laboració. Creiem que el Grup Popular ha entrat set esmenes; el PSU, vuit; el Partit dels Socialistes —el Grup Socialista—, vuit també; en el cas de Convergència i Unió, quatre; en el cas...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, li prego que tingui en compte que està a punt de traspasar la barrera del seu temps.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President, intento acabar breument. El Grup de Convergència també ha col·laborat amb les seves esmenes, incorporant una millora al text, i, per descomptat, del Grup d'Esquerra Republicana, que també s'hi han incorporat les seves esmenes.

Fins i tot aquí s'ha dit que era antinacional aquesta Llei. S'ha dit. Totalment en contra. Precisament està en defensa de les seccions de crèdit i en defensa del món cooperatiu. I s'ha parlat també de l'oblit, fent referència al Departament d'Economia i Finances, que realment el que intentava era posar pals a la roda i que no prosperés l'estalvi a través de les seccions de crèdit. Això, evidentment, és mentida. Jo, en aquest cas, podria dir

que realment on es donen inconvenients en el moment que l'Executiu, i, en especial, el Departament d'Economia i Finances, ens porten iniciatives de caire econòmic, en defensa de potenciar el crèdit català, és a través d'altres partits o és a través d'altres organismes que hi posen pedres a la roda i que això queda encallat.

Per tant, això de la trajectòria privatista, jo diria que res de res. Quant...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Diputat...

El Sr. PARERA: Sí, senyor President, acabo de seguida. Senyores i senyors Diputats, desitgem que aquesta Llei es pugui posar en pràctica com més aviat millor, i demanem a les senyores i als senyors Diputats que tinguin, si poden, la col·laboració, que no siguin objecte d'entrebancs, que hi ha hagut en altres lleis, per poder posar en marxa aquesta que acabem d'aprovar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, el senyor...

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*): Per demanar aclariments sobre el que volia dir el Diputat que acaba de fer ús de la paraula en manifestar que hi ha hagut entorpiment en altres lleis per part d'aquests senyors Diputats. Entrebancs, aquesta és l'expressió que ha utilitzat.

El Sr. PRESIDENT: Bé, suposo que no hi havia la intenció de suposar que això era obstrucció, sinó simplement la dificultat natural d'una discussió. Crec que interpreto el pensament del senyor Parera en fer aquesta explicació (*rialles*).

Bé, hem arribat al final, i com que l'hora no ens permet passar al punt següent de l'ordre del dia, jo voldria, doncs, dir-los que anem a suspendre aquesta sessió fins a la represa a la tarda, a un quart de cinc. Però voldria fer-los un advertiment de cara al contingut de la sessió de la tarda, i és que hi ha hagut quatre preguntes que han quedat sense objecte, de moment; dues que han estat posposades perquè dels Honorables Consellers que havien de contestar, l'un es troba en estat postoperatori, com vostès saben, encara que, ni cal dir-ho, en franc restabliment, que és el senyor Alavedra, i l'altre és absent per raons, diguem-ne, de les obligacions del seu càrrec, que és el senyor Guitart.

D'altra banda, hi ha dues preguntes, que havien de ser contestades oralment, formulades per l'il·lustre Diputat senyor Tomàs, i acaba de comunicar-nos que era un error que fossin considerades de contestació oral, perquè havien de passar a contestació escrita. Ho dic perquè sapiguen, doncs, que hi haurà quatre preguntes menys que no constaran en el veritable ordre del dia, i que queda d'aquesta manera.

Bé, doncs, s'aixeca la sessió.

(*Manquen dos minuts per a les dues del migdia.*)

La sessió es reprèn a dos quarts i tres minuts de quatre de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Bayona.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, i d'Indústria i Energia.

Projecte de Llei de Contractes d'Integració

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. El punt que tenim ara de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Contractes d'Integració i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

Voldria fer una observació als Il·lustres membres de la Cambra; més ben dit, dues observacions: una, que es refereix a un error que hi ha en el text del *Butlletí*, on, en parlar de la primera esmena —que és una esmena a la totalitat—, diu que és de retorn, quan en realitat ha de dir «amb text alternatiu», eh? Per tant, ja faran el favor de fer aquesta correcció que, com veuen, té poca importància.

N'hi ha una altra, que és una esmena tècnica acordada per tots els Grups, que es refereix a l'article 16, apartat 2, que és evidentment natural que tots hi hagin coincidit, que és que parlava, simplement, de l'«Administració» i s'hi ha d'afegir, naturalment, Administració «de la Generalitat», eh? Per tant, els prego que considerin que els textos aquests han de ser modificats en la forma que acabo d'assenyalar.

I, després d'això, demano a veure si el Govern, el Consell Executiu, vol presentar la iniciativa de la Llei. En aquest cas, l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Josep Miró i Ardèvol): Senyor President, senyores i senyors Diputats, una bona llei és aquella que neix de l'examen atent de la realitat amb voluntat de transformar-la fins a aquell punt just i exacte, que, si es traspassava, la transformació operaria no com un factor normatiu de millora, sinó com un element d'incidència negatiu, com un factor de distorsió civil, social o econòmic.

El present Projecte de Llei de Contractes d'Integració té l'ambició de complir les tres condicions esmentades: partir d'una anàlisi rigorosa i profunda de la realitat, transformar en un sentit positiu de millora aquella realitat i operar la transformació en el punt just de la paràbola: el de més alt rendiment econòmic i social.

D'acord amb aquest breu enunciat metodològic, és necessari situar el Projecte en el seu marc de referència: la integració vertical ramadera. La integració vertical, a Catalunya, forma part de la història agrària del nostre país, i, com a fórmula de col·laboració jurídic-civil, està en el mateix origen de la base de la ramaderia moderna.

Com en tota fórmula contractual nascuda de les necessitats reals entre les parts, la pràctica dels contractes d'integració es basa en un cert equilibri d'interessos. L'integrador persegueix assegurar-se un determinat nivell de vendes, alhora que es garanteix el cobrament de les matèries subministrades a l'integrat. Aquest, per la seva part, cerca una seguretat enfront de les malalties del bestiar i la incertesa del mercat. S'estableix així una transferència de risc de l'integrador a expenses de la independència productiva de l'integrat.

Millorar la relació d'equilibri d'interessos amb especial consideració a la part més feble —el pagès integrat— i, alhora, no crear un marc normatiu que afecti negativament el manteniment d'aquest tipus d'activitat econòmica és una qüestió essencial per tres raons: primera, perquè, històricament la inte-

gració vertical ha esdevingut un fet positiu que ha facilitat l'expansió de la ramaderia moderna; la segona, perquè ha generat unes rendes complementàries del pagès sense incrementar el seu nivell de risc; finalment, perquè el pes com a valor agregat que té la integració en l'activitat ramadera és molt important.

En efecte, la producció final ramadera a Catalunya el 82 significava el 62% total de la producció final agrària; pràcticament, en vint anys —els que van de 1962 a 1982—, aquest valor relatiu s'ha doblat. Doncs bé, en aquest important conjunt econòmic, la integració significa més del 90% del total de la producció final del subsector de pollastres, de l'ordre del 75% en el porcí d'engreix, de l'ordre del 30% en el sector oví i, aproximadament, el 20% en el porcí de cria.

La importància econòmica de l'activitat integradora és, per tant, palesa. Ara bé, contemplada des d'una perspectiva desagregada, i en relació amb la unitat econòmica bàsica, l'empresa familiar agrària, la seva importància és diferent, és menor; és, essencialment, una activitat complementària dirigida a fer més rendible l'explotació, com ho constaten els estudis endegats pel DAR sobre la integració a Catalunya, i que ens indiquen que el 84% dels integrats ho fan a temps parcial.

Hem de considerar, tanmateix, i sobre la base de l'enquesta alludida, del DAR, algunes característiques essencials per part de l'integrat. Així, un 63% d'aquests es consideren en situació d'igualtat contractual i un 32% en situació de dependència o d'inferioritat.

D'altra part, un 51% entén que l'actual sistema de relacions és millorable i un 43% opina exactament el contrari. Un 44% dels integrats considera que el contracte ara vigent, el model de contractació ara vigent, beneficia les dues parts; un 46%, que beneficia l'integrador, i un 7%, l'integrat.

Finalment, el 61% dels integrats considera que ha d'existir una regulació jurídica, mentre que el 30% no ho considera necessari. I vull remarcar aquí que aquesta opinió és substancialment diferent en els integradors, que, en la seva pràctica totalitat, entenen que no és del tot necessària una regulació específica, ja que valoren com a suficient la normativa general.

Ens trobem, per tant, davant una realitat summament complexa: la complexitat explica perquè avui —i llevat el cas de Catalunya— cap altra Comunitat Autònoma —ni el mateix Govern central— té previst endegar a mitjà termini cap mena de legislació específica equivalent. Aquest fet, que assenyala positivament la maduresa legislativa de la Generalitat, té alhora una conseqüència estratègica de caràcter econòmic, que seria irresponsable no considerar.

En efecte, la Llei de Contractes d'Integració és un exemple paradigmàtic dels tipus de política que des de les competències econòmiques de la Generalitat es poden aplicar: les anomenades polítiques de control, les quals poden arribar a tenir, com vostès saben, afectació sobre els preus relatius dels factors de producció. Aquests tipus de lleis, en què el Govern de Catalunya ha assolit ja una experiència important, tenen com a exigència essencial avaluar, de manera prèvia i correcta, les repercussions que en cada cas poden tenir unes determinades mesures de control, aplicades a l'estricte espai econòmic català, inferir, en un altre espai econòmic, el de l'Estat, molt més ampli, a fi d'evitar repercussions negatives per a Catalunya, en haver generat una normativa comparativament més desfavorable que la situació existent en la resta de l'Estat.

En altres paraules: les polítiques de control i, en aquest cas, la futura Llei de Contractes d'Integració han de ser compatibles amb la no-destrucció d'aquest tipus de relació a Catalunya i han d'evitar que, com a conseqüència d'una regulació inadequada, es desviïn cap a altres indrets de fora de la nació activitats integradores. Aquest risc, que evita el present Projecte de Llei podria produir-se si regissin altres concepcions marcades per l'intervencionisme burocràtic.

Senyores i senyors Diputats, la figura del contracte d'integració té antecedents històrics en l'ordenament jurídic català. Així, l'article 339 de la Compilació fa referència als contractes de sòccita, als de conlloc i a d'altres anàlegs. En relació amb aquesta tradició jurídica catalana, el contracte d'integració es presenta com un acord de col·laboració per a l'obtenció de productes pecuaris, però és del tot evident que la realitat socioeconòmica de l'esmentada relació civil ha experimentat canvis excepcionals: els canvis derivats de la producció intensiva ramadera s'han estès, com ho hem vist, d'una manera extraordinària. En conseqüència, els models tradicionals de contractes no s'adapten a la nova realitat: necessitàvem un nou marc jurídic modernitzador, precís i àgil, com el que es proposa en el Projecte de Llei, que, per entroncament històric i per les seves característiques, se situa dins l'àmbit de la competència normativa de la Generalitat.

En aquest sentit, l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya afirma la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de conservació, modificació i desenvolupament del dret civil català en el marc del respecte a les regles relatives a l'aplicació i l'eficàcia de les normes jurídiques d'ordenació de registres i instruments públics, tal com estableix l'article 149.1.8 de la Constitució.

En definitiva, amb aquest Projecte també donem un pas endavant en el sentit que significa un desenvolupament del nostre dret civil i no una simple modificació. La necessitat del Projecte de Llei obeeix, a més de la causa esmentada de dotar-nos d'un nou marc jurídic, a la complexitat del fenomen i a la possibilitat que, en alguns casos, sota l'aparença d'igualtat jurídica, es creïn desigualtats que poden ser corregides si, com es proposa, s'aprova la present normativa amb el fi de garantir una millor equitat, transparència en les relacions i més seguretat per a les parts interessades, sense caure, però, en un intervencionisme estèril, que dificultaria l'existència d'un mercat dotat de prou fluïdesa i agilitat.

Hem considerat, per tant, que calia una llei per evitar situacions de desigualtat i, alhora, que ajudés a mantenir el necessari equilibri. No és el nostre objectiu —i el Projecte ho expressa clarament— practicar un intervencionisme que pugui alterar les relacions i que tindria conseqüències nefastes per a la ramaderia catalana i, en especial, per als mateixos ramaders; una llei feixuga i burocràtica que foragités la integració fora de Catalunya contrauria una molt gran responsabilitat davant el nostre poble.

El Projecte que avui presentem ha hagut de superar dificultats metodològiques importants, donada la gran varietat de models existents en contractes d'integració. Per superar-les, s'han seguit tres criteris: primer, sistematització, agrupació i ordenació dels contractes, fins arribar a construir dues matrius bàsiques que s'expressen jurídicament en el Capítol segon, referent als contractes d'engreix, i en el Capítol tercer, que tracta

de les altres variants.

Segona, redacció precisa de l'objecte i característiques del contracte a fi d'incloure-hi tots els supòsits d'integració i d'excloure'n els no considerats com a tals.

Tercera, definició detallada del que es consideren obligacions bàsiques dels contractants.

Considero, amb aquesta forma de procedir, que s'han superat les dificultats apuntades. Per altra banda, el Projecte de Llei fa una especial atenció a les obligacions d'ambdues parts, tal com es recull al capítol segon, que en definitiva és la columna vertebral de la norma. Així, s'estableix una relació detallada de les obligacions pròpies i específiques dels contractes d'integració. També es persegueix precisar amb claredat les obligacions que sense ser definidores de l'integrador hi tenen una especial incidència, com és el cas de les obligacions tributàries, els pagaments, etcètera.

Tanmateix, la Llei desenvolupa obligacions bàsiques, com són la retribució que correspon percebre a l'integrat i l'extensió i durada del contracte, tot preveient l'existència de situacions anormals, com puguin ser el retardament en el nou cicle productiu, mort per causa fortuïta, etcètera.

Finalment, voldria esmentar la creació del Registre de Contractes d'Integració, al qual tindran accés tant els integrats com els integradors, conjuntament o per separat.

Senyores i senyors Diputats, ens trobem, per tant, davant un projecte rigorós, equilibrat, en el qual s'ha sospesat la repercussió en el sector integrador, que cerca una millor equitat, transparència i seguretat. Un projecte que, com deia abans, desenvolupa el nostre dret civil, i que com a tal ordena i regula, sense caure en un excés d'intervenció, l'activitat econòmica específica objecte de la Llei.

Per les raons exposades, em plau sol·licitar de tots vostès el seu vot per al Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun membre de la Comissió vol presentar el Dictamen? Sembla que no. Doncs, aleshores, entrem ja a la discussió d'aquest Dictamen. I, en primer terme, ens trobem amb una esmena a la totalitat, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya, que presenta un text alternatiu. Per tant, farem primer un debat per a aquesta esmena, i, per això, dono la paraula al senyor Pere Ayguadé, Il·lustre Diputat del Grup Socialista.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb el sol fet que aquí, en aquesta Cambra, estiguem en aquests moments debatent o discutint un Projecte de Llei de Contractes d'Integració, acceptem d'una manera implícita que a Catalunya hi ha una penetració de formes capitalistes alienes a l'explotació familiar pagesa, de la qual tots els Grups de la Cambra freqüentment s'omplen la boca, dient que volen defensar. Això comporta tot un conjunt de fets a la pagesia catalana.

En primer lloc, el senyor Conseller fa uns moments ens ha anomenat tot un conjunt de xifres importantíssimes, però miri-les, vostè, des d'un altre punt de vista. El 90% dels pollastres o el 75%, per exemple, dels porcs d'engreix estan a mans de molt poques empreses, produccions estratègiques per a Catalunya, per a l'economia del nostre país; estan a mans de molt poques persones. Jo diria fins i tot, m'atreviria a afirmar que no és bo per a un país un sistema d'integració per a les seves

produccions agràries. Però és que, a més a més, hem de tenir en compte que aquestes empreses són empreses com castells a l'aire. Perquè, diguin-me, vostès, per exemple, senyores i senyors Diputats del Grup de Convergència i Unió, que tots els botiguers de Catalunya no tinguessin res a dir en la seva botiga, que la botiga fos seva, hi posessin la seva feina, però hi hagués un determinat, una determinada o poques empreses que tinguessin la capacitat i la possibilitat de dir totes i cadascuna de les coses que han de fer en la seva botiga i que no treballessin per ells, sinó que treballessin per un altre. Això és el que vostè, d'alguna manera, ha qualificat d'una gran importància per a Catalunya.

Però això passa en la ramaderia i també en l'agricultura. Vostè només ens ha parlat de la producció de porcí, de la producció de vaquí, de l'aviram, etcètera. Però, i la soia?, o el girasol?, o les llavors selectes?, o, per exemple, el cànem?, o les plantes aromàtiques?, o les plantes industrials? No sé si és desconeixement o que vostè se n'ha volgut oblidar voluntàriament.

Una tercera qüestió que passa d'una manera clara, una relació entre pagès i ramader d'una part, i per una altra els integradors de Catalunya. Una relació en la qual, tradicionalment i encara avui, els ramaders i els pagesos pateixen la pitjor part.

I una última i importantíssima qüestió, que jo penso que és l'eix fonamental de la integració a Catalunya: la pèrdua de l'autonomia econòmica del pagès en la seva pròpia explotació. Però no es pensin que els pagesos i els ramaders en aquest país han regalat la seva autonomia a les empreses integradores perquè sí. Ho han fet perquè els que tenien la responsabilitat a Catalunya durant aquests quatre anys anteriors i en aquests moments, i a la vegada aquells que han tingut la responsabilitat d'administrar l'agricultura de l'Estat durant moltíssims anys, no han donat als pagesos la seguretat necessària per tenir l'autonomia suficient per triar els porcs o els productes vegetals pel seu compte.

A aquells pagesos no se'ls ha donat, en cap cas, ni els mitjans de comercialització ni transformació dels productes, ni l'assegurança necessària que ells, que tenen la casa sense teulada, vegin en un moment perdre l'esforç de tota la seva vida per un estrall sanitari o per una eventualitat atmosfèrica. Per això han venut —i permetin-me, sense intenció d'ofendre ningú— el que ha convingut al diable per tenir la seguretat, per tenir futur. Els pagesos de Catalunya no han fet les granges per als integradors, ni que hi hagi granges a Catalunya, ni que hi hagi una gran producció ramadera es deu als integradors. Els pagesos d'aquest país, que tenen una gran iniciativa pròpia, saben perfectament que per poder sobreviure havien d'ampliar la seva explotació. Comprar terra no podien perquè valia molts diners, i a la vegada hi ha el que hi ha; havien de fer una nova producció o canviar les produccions agrícoles de les seves explotacions.

Vostè, senyor Conseller, ha fet una exposició històrica de la Llei de Contractes d'Integració, però se n'ha deixat —jo penso que voluntàriament— una part importantíssima, que és que en aquests moments discutirem en el Parlament de Catalunya la Llei de Contractes d'Integració, fruit, precisament, d'una proposta de resolució, d'una proposta de resolució, que el Grup Socialista després del debat del Pla d'Actuació Econòmica, fet l'11 de novembre de 1980, va aconseguir fer aprovar a aquesta

Cambra, mandatant el Consell Executiu perquè abans del 30 de juny de 1981 presentés a aquesta Cambra un Projecte de Llei de Contractes d'Integració.

Aquell mandat va ser molt incomplert. Però, finalment, després de tot un conjunt d'accions parlamentàries es va portar el Projecte de Llei de Contractes d'Integració al Parlament. En una pregunta per escrit, feta a l'anterior Conseller, se'm contestava que el motiu del retard era per la complexitat legislativa del Projecte de Llei preparat. I permetin-me que els digui que no era així. Era per les pressions dels grups d'integradors d'aquest país, que havien pressionat l'anterior Consell Executiu perquè no presentés la primera llei moderna, de futur, a l'altura de la Comunitat Econòmica Europea, que a l'anterior Conselleria s'havia preparat. I vostè no ha fet el més mínim esforç per millorar aquella Llei. Vostè ha presentat pràcticament una còpia literal d'aquell text, aquí, en aquesta Cambra, ni tan sols aprofitant l'enorme treball que, consesuant-ho totes les parts polítiques que estaven en la Ponència, intentaven fer per tenir això, ni una llei de dretes, ni una llei d'esquerres, ni una llei conservadora, ni una llei progressista; simplement una llei de modernitat per al nostre país, una llei de progrés, una llei europea.

Com un vell conegut, senyor Conseller, que m'explicava fa temps que ell havia acabat la carrera de medicina copiant molts exàmens. I em confessava que una vegada acabada la carrera s'havia hagut de fer un tip d'estudiar, si no volia que algun innocent pagués les conseqüències. Vostè avui, per la majoria que té en aquesta Cambra, segurament aprovarà l'examen. És possible que, fins i tot, li donin un excellent. Però no tingui cap dubte que qui ho pagarà serà el país.

Permetin-me explicar per què ho pagarà el país. Una Llei de Contractes d'Integració havia d'haver contemplat o hauria d'haver contemplat, com a mínim, set punts.

Primer, el marc de competència i aplicació. Vostès han fet un Projecte de Llei de Contractes d'Integració que només contempla una part dels contractes d'integració, els contractes ramaders. Ja l'hi he dit, s'han oblidat dels contractes vegetals. És possible que em diguin que faran una altra llei. Però per què fer dues lleis per a una mateixa cosa?

Segona qüestió. El Projecte de Llei que vostès van presentar al Parlament hauria de permetre, almenys, que les parts negociessin en un pla d'igualtat. Vostè mateix diu que el seu Projecte de Llei contempla aquest pla d'igualtat, però no és veritat. No és així. Les dues parts s'asseuran en una taula sols: una la gran empresa integradora; per l'altra, un pagès. Vostè creu que aquest és un pla d'igualtat? Vostè creu que hi ha les mateixes possibilitats? Jo em sembla que no. Per això en el nostre Projecte de Llei hi posàvem tota una sèrie d'articles que possibilitaven als pagesos de Catalunya, de la mà dels sindicats pagesos, que negociessin d'una forma col·lectiva els contractes d'integració amb la gran potència que és l'integrador. Això, no ens ho inventem nosaltres, no ens ho inventem nosaltres; això ja funciona a Europa en allò que en diuen «agricultura contractual», no solament en els contractes d'integració, sinó també en els *offices foncières*, a les oficines de productes, etcètera. Funciona en molts altres camps del món rural.

Però, a més a més, nosaltres afegíem en aquest segon punt la possibilitat que la Conselleria d'Agricultura elaborés uns contractes tipus que simplifiquessin tot el tipus de negociació a

l'hora de firmar uns convenis col·lectius entre integrats i integrador. Era, per entendre'ns, bo per als integrats i també per als integradors.

La Llei que vostès han presentat hauria també d'estar a l'altura de les lleis europees que en aquests moments hi ha sobre la matèria. L'invito que repassi el dret comparat i veurà que en aquests moments Catalunya, vostès, donaran un salt en el túnel del temps cap enrere, no cap endavant. I, per tant, fins i tot m'estranya que moltes vegades es parla amb una certa lleugeresa del repte que significa per a Catalunya i per a tot l'Estat igualar les Lleis o les estructures que hi ha a la Comunitat Econòmica Europea. I és veritat que en tot l'Estat espanyol no hi ha en aquests moments unes lleis d'integració, ni potser es plantegen de fer-les. Però a Catalunya, si bé s'ha fet aquest esforç, podríem donar un marc, un marc de legislació sobre contractes d'integració no solament per a ells, sinó que penso que també per a la Comunitat Econòmica Europea, que podien, en el moment que es faci l'entrada, copiar de Catalunya.

Quarta qüestió. La Llei hauria de permetre que la Conselleria tingués en tot moment un vast coneixement del sector estratègic més important de Catalunya des del punt de vista alimentari. I per això nosaltres, en el nostre articulats, hi posàvem uns articles que permetessin a la Conselleria homologar els convenis col·lectius del conjunt d'integrats amb l'integrador, que permetessin homologar i tenir un vast coneixement de la realitat, del que vostè, amb xifres, ens ha fet una petita mostra aquí al Parlament.

Vostès, en aquests moments, no saben la importància que tenen. Ni ho saben vostès ni ho sap cap Administració, i això és greu. I no vulgui comparar amb Galícia o vulgui comparar amb Andalusia. No hi ha la potència integradora que ens aquests moments hi ha en el nostre país, aquí, a Catalunya.

La Llei que vostès van presentar hauria de procurar que es complís; la mateixa Llei hauria d'haver col·locat tot un seguit d'articles que forcessin el seu compliment. Vostès en cap cas hi posen un articulats d'obligatorietat, però a la vegada en cap cas vostès hi posen un articulats que d'una manera indirecta forci l'integrador a firmar o a asseure's en una taula per negociar uns contractes d'integració.

Vostès, en la Llei, hi diuen: «Els contractes que no estiguin enregistrats —en el registre que vostès creen; ja poden habilitar mitja Conselleria per recollir tots els contractes de Catalunya; la meitat dels edificis, habilitin-los per a això; fixi's vostè que diu— tindran dret al conjunt d'ajudes que el Departament establirà.» Però és que vostès establiran ajudes per als integradors d'aquest país? Perquè, escolti, els integrats, que són els que haurien de rebre aquestes ajudes, no firmaran per pròpia voluntat, firmaran per pròpia voluntat els contractes d'integració, però és l'integrador el qui no vol firmar o no vol elaborar contractes d'integració.

Aquest a mi em sembla que és realment un problema, però és que a la vegada nosaltres col·locàvem un article que d'alguna manera es vol vestir com un article que afecta la llibertat de la propietat i que no és així. De la mateixa manera que vostès diuen: «el bestiar és de l'integrador»; nosaltres em sembla que podem dir: «el bestiar és de l'integrat, sempre que el contracte no digui el contrari», que és el que diem, el que força l'integrador a fer un contracte, perquè l'integrador mai

voldrà que el bestiar sigui de l'integrat i que en qualsevol moment en pugui disposar.

Per tant, d'una manera indirecta, obliguem l'integrador que faci un contracte amb l'integrat o amb els integrats. No li afectem la propietat, a l'únic que l'obliguem és a elaborar un contracte d'integració amb els integrats.

I, finalment, el Projecte de Llei caldria que marqués les condicions màximes i mínimes de relació entre les dues parts. Jo penso que això és l'única cosa que fa el Projecte de Llei que vostès han presentat, però que d'una manera clara es decanta sempre a favor de l'integrador i en contra de l'integrat.

Em sembla que són moltes les esmenes que els diferents Diputats, que les aniran defensant al llarg de la tarda, aniran mostrant les diferències que hi ha entre un tipus de legislació a favor del més fort o un tipus de legislació que equilibri la relació de les parts i permeti el benefici de tots.

Permetin-me, per acabar, de dir-los que vostès podien haver fet l'esforç d'intentar negociar o parlar el conjunt d'aportacions que el text alternatiu del Grup Socialista aportava a la seva Llei. Vostès podien haver fet aquest esforç. Ja que no l'havia fet vostè, senyor Conseller, de fins i tot mirar-se els treballs de ponència, ho podien haver fer en aquesta Cambra. Vostès han acceptat petites esmenes i no han acceptat entrar en la discussió principal del que significa una Llei de Contractes d'Integració.

Però deixi'm dir-li finalment una cosa: tot poder és un poder negociat per més vots que es tingui i, si no es comprèn això, senyor Conseller, vostè es podrà fer un tip d'omplir diaris oficials de la Generalitat, però del que vostè no tingui cap dubte és que difícilment algú les complirà.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? El senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, aquesta intervenció meva obeeix al fet de fer un torn en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista, una esmena amb una exposició de motius i amb 19 articles i tres disposicions transitòries. Jo, senyor Ayguadé, li dic que la meua intervenció anirà per aquí, per aquí, amb les coses que no estic d'acord o que el meu Grup no està d'acord de la seva esmena, de l'esmena que el seu Grup ens ha presentat.

Miri, en primer lloc, anem a fer una anàlisi sistemàtica i entrarem a analitzar l'objecte de la Llei en la perspectiva del contingut de l'esmena a la totalitat. El Grup Socialista preconitza un objecte ampli, és a dir, contempla la integració agropecuària; o sigui, en una mateixa Llei barreja la integració pecuària o animal i la integració vegetal.

El nostre Grup entén que aquesta barreja no es pot contemplar en un mateix text normatiu, perquè entre una i altra integració no es dona una identitat.

A més, és comú a tots els pobles que la Llei en general respon a una realitat social, i avui aquesta realitat social és la integració pecuària que es dona dintre del fenomen de la ramaderia intensiva, i això obliga, precisament, que aquesta problemàtica sigui la que s'ha de regular.

A l'Estat espanyol s'introdueix, per Catalunya precisament, la ramaderia intensiva els anys quaranta, i concretament pel que respecte a l'aviram. Quant a la integració vegetal, que

també contempla l'esmena socialista, el nostre Grup entén que avui per avui encara és molt incipient i, pel que dèiem abans, aquest fenomen embrionari serà objecte de regulació quan la realitat social així ho demani. Aquesta afirmació, l'avalua el dret comparat, ja que en aquest és molt més desenvolupada la integració pecuària que no pas la integració vegetal. Exemples, els tenim en el dret francès i en el dret italià.

En segon lloc, passarem a l'anàlisi de la naturalesa jurídica de la Llei. El Projecte de Llei objecte de l'esmena del Grup Socialista està d'acord amb la tradició jurídica que arrenca del contracte de soccita, tipificat en la nostra Compilació del Dret Civil, figura que, sigui dit de passada, ja es contemplava en el dret romà.

El Projecte de Llei, el text del Dictamen, en tot el seu articulat és conseqüent precisament amb l'esperit que emana del dret civil. En canvi, l'esmena socialista, amb el seu text alternatiu, malgrat fer una expressa afirmació que el contracte d'integració beu en la font del dret civil, en alguns articles del text que se'ns proposa ens introdueix un cert confusionisme, ja que emprava tècniques pròpies d'altres branques del dret. Per exemple: quan parla d'acords col·lectius, aquesta expressió precisament es pot confondre amb tècniques jurídiques utilitzades en el dret laboral; quan parla d'homologació emprava una tècnica més pròpia del dret administratiu que del dret privat. D'altra banda, l'homologació respon a criteris intervencionistes que xoquen de ple amb la filosofia que impregna el dret civil, que és la seguida pel Projecte de Llei, pel Dictamen, en tant que dona molta importància als acords pactats per la voluntat de les parts. En altres paraules, l'homologació suposa entrar en el contingut de l'acord, mentre que la inscripció, que és el que patrocina el Projecte de Llei, solament cobreix un requisit formal sense entrar en el contingut de l'acord.

Quan parla d'organitzacions professionals agràries, que pot ser equivalent a sindicat, com a part contractual emprava també una tècnica més pròpia del dret laboral. D'altra banda, entrant més en el fons, ens podríem trobar que, si són les organitzacions professionals agràries qui negocia l'acord, alguns dels subjectes contractuals no fossin precisament, no formessin part d'aquestes organitzacions, i aleshores aquest subjecte no estaria representat quan s'hagués de prendre l'acord. Això, és clar, implicaria *de facto* ja una llacuna legal dintre de la mateixa Llei.

En tercer lloc, passem a analitzar alguns aspectes que, al nostre entendre, evidentment un entendre subjectiu, en podríem dir errors jurídics dintre de l'articulat del text alternatiu. El més important a assenyalar és l'article 12, en el seu primer paràgraf, ja que de la manera que allí està redactat, i pel que fa referència a la transferència de la propietat, ens porta a una vertadera desnaturalització del contracte contemplat en el Projecte de Llei, perquè el converteix en una compra-venda barrejada amb una prestació de servei.

D'altra banda, la segona part d'aquest article produiria a la pràctica una inseguretat manifesta envers una de les parts contractuals. L'article 3, apartat 2, confon la nul·litat amb la lesivitat, ja que aquesta lesivitat mai ens pot portar, jurídicament parlant, a una nul·litat, sinó que en tot cas es podria produir una resolució del contracte, però mai una nul·litat d'aquest.

L'article 15 del text alternatiu contempla unes indemnitzacions respecte a l'integrador que no són congruents amb el criteri

que es manifesta en l'article 12 del mateix text alternatiu proposat. En l'article 17, també del text alternatiu, es configura com a causa d'extinció del contracte una causa de resolució que, a més, es planteja de manera unilateral quan la norma hauria de ser contemplada bilateralment d'acord amb l'article 1.124, del Codi Civil, que tracta de les obligacions recíproques.

Finalment, i en quart lloc, passem a fer una breu anàlisi de les Junes arbitrals, les quals no són contemplades en el Projecte de Llei i sí en l'esmena a la totalitat.

Les Junes arbitrals proposades no poden ser considerades com a òrgan per dirimir conflictes en la terminologia de l'exposició de motius del text alternatiu, per tal com l'article 19 proposat els atribueix, d'una part, caràcter voluntari, en dir: «les parts podran —subratllat podran— sotmetre els conflictes», i, d'altra, caràcter arbitral, quan diu: «serà d'aplicació la legislació vigent sobre arbitratge en dret privat». Per tant, aquí es produeix, si més no, una contradicció. Tampoc es podran considerar, com diuen, mitjans jurídics per resoldre els conflictes sense necessitat d'acudir als tribunals, perquè aquestes juntes, en ser facultatives, no evitaran, en definitiva, l'actuació judicial

D'altra banda, la configuració d'uns òrgans arbitrals amb caràcter permanent no s'acomoda als principis més moderns del dret processal, que reserven l'arbitratge per a supòsits de ple acord entre les parts, fins i tot en el nomenament dels àrbitres, i en el defecte d'aquest remetent a la jurisdicció ordinària.

Les juntes arbitrals proposades en el text alternatiu s'inspiren en les juntes arbitrals contemplades en la legislació sobre els arrendaments rústics, i el nostre Grup entén que les raons del seu funcionament en l'àmbit arrendatíci rústic no es donen respecte al contracte d'integració, ja que de fa molt temps les qüestions arrendatícies rústiques estan tenyides d'un fort vernís social. Recordem la problemàtica entorn de la consideració com a llei social de la Llei de Contractes de Conreu de la Generalitat republicana i l'atribució, durant molts anys, del coneixement d'aquests litigis a la sisena sala, dita «*de lo social*», del Tribunal Supremo.

Però aquesta realitat entenem que no es dona i la Llei no la ha volgut donar en els contractes d'integració, que són contractes civils totalment sotmesos al dret privat i respecte als quals no és bo que intervingui cap òrgan més propi de l'àmbit del dret i la jurisdicció laboral que no de la civil.

Per tots aquests breus arguments que acabo d'exposar de manera molt generalitzada, el nostre Grup no votarà l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, presentada pel Grup Socialista, a la vegada que demanem als altres Grups de la Cambra que votin amb nosaltres aquesta esmena.

Independentment d'això, senyor Ayguadé, li haig de dir que el nostre Grup creu fermament que quan es fan les lleis, aquestes sí que són realment perquè es compleixin.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Ara els altres Grups poden fixar la posició corresponent amb intervencions que no poden passar de deu minuts. Hi ha, doncs, els seus torns a la seva disposició.

Esquerra Republicana, renuncia. L'Illustre Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre vot en Comissió a l'esmena a la totalitat del

Grup Socialista va ser un vot afirmatiu, de suport a la seva esmena a la totalitat, tant pel que representava de text alternatiu, com pel que representava en cas d'aprovar-se, d'iniciar des d'un nou text el debat sobre aquesta Llei. I crec que el motiu de fons d'aquest posicionament, l'ha situat ben situat el Diputat senyor Albiol en acabar la seva intervenció.

El tema, davant d'aquesta Llei, quin és? El tema de fons, el darrer. Estem davant d'una llei de vernís social, o estem davant d'una llei que afecta un tema estrictament de contracte civil, i, per tant, reservat al dret privat. Dit d'una altra manera, ha d'intervenir d'una manera o d'una altra l'Administració per regular situacions de desigualtat social, o, contràriament, cal deixar-ho tot a l'àrbitri de les parts, i, per tant, al camp del dret privat?

Nosaltres entenem que és una Llei que té avui, l'any 1984, a Catalunya, les mateixes connotacions socials que els anys 32 a 36 tenia la Llei de Contractes de Conreus, idèntic vernís social, si no pitjor, senyor Albiol.

I és des d'aquest punt de vista que entenem l'actitud tancada de Convergència i Unió, tant en Ponència com en Comissió, no acceptant quasi cap de les esmenes que els Grups parlamentaris de tots els signes havien presentat a la Llei. L'Honorable Conseller ens deia, en la presentació del text, avui: «quan es fa una llei, del que es tracta és d'adequar la realitat i transformar-la». Nosaltres entenem que s'han quedat en la primera part. Han fet una llei que dibuixa el que és la realitat, però és que aquesta realitat, senyor Conseller, senyor Albiol, és una realitat generadora de desigualtats en el camp de la contractació integradora.

Nosaltres vam dir en Comissió, i ho repetim aquí, que no ens importa que sigui una llei referida estrictament a integració ramadera, que ens sembla millor que hi hagi aquesta Llei que no pas que no n'hi hagi cap, que ens hauria agradat que hagués comprès també la integració vegetal, però aquest no és el tema central. El tema central és el contingut, i d'aquí la part més important de suport del nostre Grup parlamentari a l'esmena del Grup Socialista, en funció de la virtualitat de retorn o de pas del seu text que tenia aquesta esmena a la totalitat. Perquè estem davant d'un contracte que, més enllà de les seves vinculacions històriques amb el contracte de soccita, el que té són unes profundes concomitàncies amb el contracte d'arrendament de serveis o amb el contracte laboral. I jo diria que té grans acords amb l'arrendament de serveis en la forma, però, sobretot, una realitat punyent que l'equipara al contracte laboral, en el fons. I és precisament per això que hem de cercar aquesta regulació.

Què és la llei, senyor Albiol, des d'un punt de vista escèptic, des d'un punt de vista de què a vostè li agrada parlar, aquesta llei neutral, angelical, que, en definitiva, no fa sinó permetre un terreny de joc? La llei, quan intenta regular temes amb contingut social, és un instrument que permet equiparar situacions desiguals, o que permet que aquestes situacions desiguals es mantinguin. I vostès, amb aquest text, el que fan és mantenir, estrictament parlant, les desigualtats socials que avui hi ha respecte al tema. Saben vostès que hi ha integradors —a Catalunya— que en el moment que porten les cries a l'integrat li fan signar pòlisses de crèdit per importants quantitats de diners per garantir-se el retorn d'aquesta mateixa cria engreixada? I saben vostès que els integrats, molts d'ells, no tenen més

remei que signar-les si volen continuar arribant al final del mes següent, després de l'engreix? Jo crec que segurament ho saben. Ho saben perquè l'Honorable Conseller ens llegia una enquesta, òbviament publicada, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en la qual ens deia: «és que el 100% dels integradors no volen cap llei». I és clar que no en volen cap, de llei. Però és que si s'aprova com vostès l'han portat en aquesta Cambra, el 100% dels integradors demanaran aquesta llei per tot l'Estat, perquè no els rebaixen cap de les situacions de predomini social que tenen fins a la data, i, en canvi, col·loca, normativament parlant, l'integrat en una situació de més gran indefensió de la que tenia fins avui. Per què s'han oposat vostès en Comissió que els contractes fossin necessàriament per escrit? Per què s'han oposat vostès en Comissió que el registre fos estrictament obligatori? Per què s'han oposat vostès en Comissió a regular tot el que fa referència a la mà d'obra a utilitzar en les diferents fases de l'engreix? Per què s'han oposat vostès en Comissió a fer possible les capitalitzacions de l'explotació familiar? Per què s'han oposat vostès en Comissió que determinades malalties vagin a compte de l'integrador i no de l'integrat? Per què s'oposen vostès a les juntes arbitrals?

Senyor Albiol, vostè m'explica que, clar, en la Llei d'Arrendaments, com que és un tema de profund contingut social..., per què? Perquè hi ha un senyor que deixa la terra perquè un altre senyor s'hi col·loqui, li marca uns terminis, i el treu quan ell considera que l'ha de treure, quan la llei marca que el pot treure, o quan aquests senyors han pactat. Bé, però és que jo li porto a vostè les cries perquè me les engreixi i si per qualsevol motiu no les hi vull continuar portant, no les hi torno a portar. Té o no similitud el tema amb els arrendaments rústics? I, és clar, vostès van votar a Madrid en la Llei dels Arrendaments Rústics de desembre de l'any 80 tot el que feia referència a les juntes arbitrals.

I, finalment, per què no van acceptar vostès tot el que feia referència a la taula nacional d'integracions? Tema que permetia introduir aquí mecàniques segurament similars, o semblants, a les que té establert el camp del dret laboral en matèria de negociació col·lectiva. Però pel fet que vostès, Administració, el Govern de la Generalitat, fossin presents en aquella taula, els donava, a més a més, capacitat de concertació amb aquests sectors; els donava capacitat de programació econòmica amb aquests sectors, i vostès s'han negat a això. I, és clar, es poden fer grans discursos sobre que un vol la concertació, però això s'ha de demostrar després en la pràctica, concertant realment, fent-se seus els mecanismes que permeten aquesta concertació.

Per tot això, perquè nosaltres creiem que aquesta és una llei que farà aplaudir fora d'aquesta sala els integradors, i per fer possible, a més a més —i vull recollir-ho al final de la meua intervenció, recollir part de l'esperit que va inspirar l'actuació de la Ponència a l'anterior legislatura—..., jo voldria retre públicament homenatge a dos Diputats —un d'ells dissortadament traspassat— que estaven en aquella Ponència al seu moment: el Diputat senyor Jaume Fonolleda i el Diputat senyor Luna, del Grup parlamentari llavors de Centristes, que van tenir una actitud oberta, generosa, de recerca d'acords en relació amb una llei que era clau per a Catalunya, i vostès, com deia abans el Diputat senyor Ayguadé, no han aprofitat ni una ratlla del gran treball que va fer al llarg d'un any aquella Ponèn-

cia. Si més no, i, encara que només fos per això, per desadequació de l'actual text legal en relació amb el treball d'aquella Ponència en què vostès estaven signant, escrivint i aplaudint el text que s'estava redactant, valdria la pena votar l'esmena que ha presentat el Grup parlamentari Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Popular vol intervenir? *(Pausa.)* No. Per tant, tothom ha fixat la seva posició, i, en aquest cas, ja anem a procedir a la votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text alternatiu presentat pel Grup Socialista, que es posin dempeus.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text alternatiu ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Proseguim, doncs, ara amb el debat sobre la part dispositiva, i la primera esmena presentada és a l'article 1, i correspon al Grup Socialista al Parlament de Catalunya. És una esmena de modificació. Per defensar-la, tindrà la paraula el senyor Aleu. L'il·lustre Diputat senyor Aleu té la paraula.

El Sr. ALEU: Senyores i senyors Diputats, en honor a la brevetat que ens ha demanat aquest matí el President de la Cambra, no vull reiterar tots els arguments que ja han fet seus en Pere Ayguadé i en Maties Vives a l'hora de defensar la conveniència que aquesta Llei abracés també els productes agrícoles i no es limités únicament i exclusivament als ramaders. És la base d'aquest article, i és el que nosaltres pensem que introduïm canviant el redactat d'aquest article. De tota manera, quan ha començat la intervenció, el Conseller ha començat dient que un examen atent de la realitat, etcètera; etcètera, llavors aquest examen atent de la realitat s'ha oblidat d'una realitat, que és que en agricultura la integració té la seva importància i creix per moments. Llavors, el senyor Albiol també ha dit que la farem quan la realitat social la demani, però és que la realitat social ja demanava la llei de contractes d'integració a la ramaderia, i no s'ha fet durant quatre anys.

Ara som a temps de fer una llei de futur, una llei avançant-nos a la realitat, regulant el que ha de ser la integració en fructicultura, en horticultura, en floricultura, en tota una sèrie de productes específicament agrícoles que no estan contemplats. En qualsevol cas, hi ha una incongruència entre l'exclusió dels productes agrícoles i el títol de la Llei, perquè el títol de la Llei no és Llei de Contractes d'Integració ramadera o d'Integració pecuària, sinó que és Llei de Contractes d'Integració, i hauria de regular tots els tipus d'integració que es donen al nostre país.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? L'il·lustre Diputat senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, bé, el contingut d'aquesta esmena, senyor Aleu, continua essent bàsicament dintre d'una mateixa llei barrejar la integració pecuària i la integració vegetal. Jo, no obstant, em permetré, procuraré ser al més breu possible, però a veure si li puc donar més arguments i convèncer-lo, perquè en una mateixa llei no es poden regular els dos tipus d'integració. Miri, mentre en la integració pecuària l'index de transformació o de productivitat està en funció de la bondat del pinso que proporciona l'integrador, la integració vegetal està en rela-

ció amb la qualitat de la terra, així com a l'encert dels adobs que s'hagin emprat dintre de la terra. Com sap molt bé l'il·lustre senyor Diputat, les fórmules de fertilització estan supeditades a la textura, estructura, composició orgànica, estat d'humidificació, Ph, permeabilitat, grau d'infiltració, qualitat de l'aigua, macro i microelements que genera el sòl, profunditat d'aquest, etcètera. Evidentment, mentre que, d'altra banda, en l'explotació ramadera, la meteorologia poc incideix en el desenvolupament de l'animal, i, per tant, en el rendiment i en la producció, quant a l'explotació vegetal és determinant. Tinguin present les ruïnes que tots els anys causen als cultius els aiguats, les sequeres, la calamarsa, les tempestes, etcètera. En tot això que li acabo de dir, sumant els elements emprats en fer el torn en contra a l'esmena a la totalitat...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Diputat, permeti'm de reclamar silenci de la Cambra. Continui.

El Sr. ALBIOL: Ens inclinem, doncs, clarament a votar en contra d'aquesta esmena, perquè, a més a més, en un altre ordre de coses tampoc no la podem votar perquè, al nostre entendre, la definició de contracte d'integració que se'ns proposa a l'esmena és massa ampli, ja que fins i tot ens podria portar a afectar el contracte de parceria i el contracte de societats civils, contractes que naturalment són diferents dels contractes d'integració.

Quant a incloure, a més de la paraula contracte, acords o convenis, pensem que, civilment parlant, no hi ha absolutament cap diferència, però, d'altra banda, en dir solament contractes, com ho fa el text del Projecte, clarament se sobreentén que inclou tota la resta. Per tant, si ho acceptàvem tal com ho proposa l'esmena, entrariem possiblement en una excessiva redundància.

Al nostre entendre tampoc l'esmena consigna de forma prou clara les obligacions primàries de l'integrador. En canvi, el text del Dictamen és molt més concret, ja que ho especifica de tal manera que no deixa cap possibilitat d'interpretar-se de manera diferent de la que realment es desprèn de la lletra del text del Dictamen; aquest clarament diu: «procurar el bestiar i el subministrament necessari.»

Per tots aquests arguments, doncs, el nostre Grup votarà en contra de l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En aquest article, però només per al seu apartat 2, hi ha una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

L'il·lustre Diputat senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, anunciar-li ja que agruparíem, en aquesta esmena número 3, l'esmena número 5 del text del Dictamen, que no tindriem cap inconvenient a considerar votada amb el resultat que es produís en aquesta esmena número 3.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. VIVES: Bé, de què es tracta? Es tracta d'una esmena, jo diria, de to menor, des d'un punt de vista de posicionament polític, però sens dubte d'una esmena important des de l'òptica d'intentar adequar la Llei al que és la realitat contractual avui a moltes zones de Catalunya.

La Llei diu que la remuneració a satisfer per l'integrador o l'integrat s'establirà exclusivament en relació amb la producció

obtinguda. Em sembla un bon criteri, el recollim nosaltres en la nostra esmena com a punt a), de les formes possibles de criteris per establir la remuneració.

Ara bé, hi ha altres formes que es donen també a Catalunya, com a mínim dues, que em sembla important d'incloure-les en el text legal, si més no perquè si no es fa pot quedar coix, aquest text legal, i si es fa, no està prejudicant que cap de les actuals formes diferents d'integració de les dues noves que proposem s'hagin de convertir en aquestes dues proposades.

De què parlèm? Parlem que la remuneració s'estableixi en relació amb la superfície dels espais utilitzats, o garantim una remuneració mínima a l'integrat i, a més a més, una participació d'aquest en els beneficis finals de venda.

En el primer document, de què almenys té constància el nostre Grup parlamentari, que els representants dels integradors van presentar en el FORPPA quan aquest començava a intentar regular aquest tema per via de projecte de llei en el Congrés dels Diputats, precisament un dels grans temes a què feien esment els integradors era el fet que no es podia acceptar de cap manera que hi hagués contractes en els quals la remuneració vingués donada en virtut dels espais realment utilitzats, deia, «com es fa en algunes zones del nostre país». I, al mateix temps, jo vull recordar aquí que hi ha un text del projecte que nosaltres proposem de suprimir, i que es veurà en una esmena posterior, que, si no s'accepta el tercer punt de la nostra esmena ara defensada, garantint una remuneració mínima a l'integrat i, a canvi, la participació en els beneficis, esdevé, des de tot punt, contrari al dret més elemental.

D'això, en parlarem després. Si ho situo aquí és per dir que aquesta esmena del PSU entenem que va simplement en la línia d'una actitud de prudència, de recollir en la llei espècies contractuals que avui s'estan donant a Catalunya, essent molt curosos en quelcom que plantejava en la seva intervenció inicial l'Honorable Conseller, i que nosaltres compartim, que és que una de les preocupacions que ha de tenir aquesta Llei és evitar afavorir altres territoris del conjunt de l'Estat per a la integració, com a conseqüència que a Catalunya s'estableixi un marc molt més restrictiu. Precisament, perquè entenem que l'article primer, punt dos, estableix un marc més restrictiu que el que ja és actualment vigent a Catalunya, plantegem aquesta esmena d'addició de dos apartats nous, que amb independència de la seva ubicació i de la seva consideració des d'un punt de vista tècnic-jurídic —que des del nostre criteri són plenament acceptables, llevat de millor parer—, el que sí que tenen, amb tota seguretat, és una traducció avui a la realitat contractual de la integració a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? L'il·lustre Diputat senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el torn en contra, evidentment, contemplarà les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. ALBIOL: El contingut d'aquestes esmenes preconitza ampliar l'àmbit d'aplicació de la llei ja que, en definitiva, el que pretén és estendre'l.

Al nostre entendre, acceptar l'esmena ens portaria a una desnaturalització del contracte d'integració que ens proposa el text del Projecte.

Ja quan vàrem discutir l'esmena en Comissió, l'esmena a la

totalitat presentada pel Grup Socialista, ja hi vàrem argumentar sobre el fet que el text del Projecte pretenia un objecte estricte i clar, i ara, per coherència, continuem pensant exactament el mateix.

L'apartat a) ja està contemplat en el text del Dictamen. L'apartat b) de l'esmena d'addició del PSUC diu que un dels factors a tenir en compte a l'hora de la remuneració a percebre per l'integrat pot ser en relació amb la superfície dels espais a utilitzar.

Admetre aquest redactat ens podria conduir a una certa confusió, ja que aquest factor és més propi del contracte d'arrendament que del contracte d'integració, i evidentment que això desnaturalitza el contracte contemplat en el text del Projecte.

D'altra banda, entenem que l'esperit de l'esmena ja queda subsumit dintre de «en relació amb la producció obtinguda», ja que en funció i proporcionalment a la superfície ocupada per cada especialitat i espècie es pot estimar la producció que cal esperar, a doble espai doble producció.

L'apartat c), que diu «garantint una remuneració mínima a l'integrat», també pot ser un motiu que ens porti a una certa confusió, ja que introdueix un factor: la remuneració mínima, i, per tant, fixa una quantitat —encara que mínima—, que és més propi de les relacions laborals, i aquí el que discutim és el contracte d'integració, que és un contracte civil i no un contracte de treball, que vostè sap que té una naturalesa jurídica diferent del d'integració.

Quant a la participació en la distribució de beneficis, el nostre Grup creu que mitjançant una fórmula d'aquest tipus l'integrat, si bé trauria més beneficis com més beneficis obtingués l'integrador, també comportaria que com menys beneficis obtingués aquest últim, lògicament, menys en correspondrien a l'integrat. Per la qual cosa, admetre aquesta fórmula que vostè ens proposa podria ser que fos enganyosa per a l'integrat davant de possibles estimacions subjectives dels beneficis per part de l'integrador.

D'altra banda, el nostre Grup creu que aquestes oscil·lacions en les percepcions de l'integrat estan en contra de la seguretat que busca en les rendes el ramader que es decideix per la integració. Si no fos així, segur que explotaria directament ell mateix les seves estabulacions.

Per tots aquests arguments que li acabo de donar, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta esmena i de l'altra que el Grup del PSUC ha donat també per defensada.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara anem a votar l'esmena del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor de l'esmena del Grup Socialista, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text ha estat rebutjat per 38 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Entenc, si no es demostra el contrari, que el rebutjament d'aquesta esmena comprèn el d'aquesta esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.... no? (Pausa.) Bé, posem-la a votació, doncs.

Els qui siguin favorables a l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions.

Ara caldrà votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 70 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article segon, al qual hi ha uns jocs d'esmenes, la primera de les quals és de modificació, presentada pel Grup Socialista. Jo pregaria que el senyor Aleu manifesti si és que defensarà totes les esmenes corresponents a aquest article 2, apartat segon (Pausa.) No; només la primera.

El Sr. ALEU: Senyores i senyors Diputats, l'esmena que el Grup Socialista presenta fa una modificació a l'apartat segon de l'article segon, i és la d'afegir: «especialment no seran contractes d'integració aquells que tenen relació laboral».

Miri, jo crec que dintre de Catalunya avui hi ha una quasi infinita diversitat de realitats de col·laboració d'integració. A cada comarca es funciona d'una manera, però és que dintre d'una mateixa comarca, dintre dels mateixos pobles, cada integrador funciona d'una manera diferent i té contractes amb unes especificitats totals i absolutes.

Però és que el mateix integrador no tracta de la mateixa manera cada integrat. Això està escrit o no està escrit? Hi ha tota la diversitat possible. Però suposo que el Grup de Convergència i Unió o el senyor Conseller tindran coneixement que hi ha, avui, contractes d'integració que tenen una retribució variable en funció de la producció i, a més a més, relació laboral.

Llavors, què passa? Aquests no tenen la retribució fixa periòdica. Llavors, cal considerar-los contractes d'integració? Segons el text del Projecte, cal considerar-los projectes d'integració. Nosaltres pensem que no són projectes d'integració perquè, per aquest camí, l'autonomia, de què parlava el Pere Ayguadé, que està perdent l'integrat, es perdrà definitivament, i pensem que s'hauria d'acceptar el text que nosaltres proposem per tal d'eliminar aquesta possibilitat de relació laboral.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup no accepta aquesta esmena, senyor Aleu, perquè l'esperit d'aquesta ja el contempla el text del Dictamen en l'article 2, paràgraf segon, que diu: «No són contractes d'integració aquells en què la remuneració de l'integrat consisteix en una quantitat fixa periòdica, independentment de la producció obtinguda.» Aquest mateix redactat del text del Projecte ja implica que no hi ha cap relació laboral. L'esmena socialista, al nostre entendre, cau en una redundància.

En definitiva, l'única diferència substancial entre el text de l'esmena i el del Dictamen rau en l'exclusió explícita de l'àmbit d'aquesta Llei de les relacions laborals. Així ho fa el Grup Socialista, perquè tot el seu projecte alternatiu està molt a prop d'aquest àmbit, i, per tant, es veuen obligats a explicitar i a definir d'una manera molt concreta les respectives fronteres. El text del projecte, en canvi, es col·loca amb tota rotunditat molt

lluny de l'àmbit de les relacions laborals i, per tant, considera innecessàries aquesta explicitació i definició concreta del que ja no es poden dir ni fronteres.

D'altra banda, el text de l'esmena podria ocasionar efectes ben diferents —i àdhuc contradictoris— dels que sembla pretendre's, perquè es pot interpretar que, quan la remuneració consisteix en una quantitat fixa periòdica, malgrat això no hi ha relació laboral, quan el text del projecte permet l'aplicació del criteri que, en la majoria dels supòsits de pagament d'una quantitat fixa periòdica, hi ha relació laboral entre les parts.

En un altre ordre de coses, tampoc entenem com vostès voten l'esmena anterior, presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la defensa que fan vostès, ara, amb aquesta esmena que presenten. Això no obstant, per tots aquests arguments que els he donat, el nostre Grup li anuncio que votarà en contra d'aquesta esmena presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Havent estat ja defensada l'esmena número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, podem passar ara a l'esmena número 6, presentada pel Grup Socialista del Parlament de Catalunya. El senyor Aleu té la paraula.

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena número 6 és una esmena d'addició d'un apartat tercer. Nosaltres pensem que la filosofia de la Llei o, almenys, la voluntat que hauria de tenir, és la protecció del contracte d'integració i de buscar una igualtat entre les parts.

Llavors, nosaltres observem que la realitat és que, dintre de Catalunya, s'estan produint molts tipus de contractes típicament de compra-venda, que s'amaguen, que es posen dintre l'amagatall dels contractes d'integració, i, per això, pensem que aquesta esmena que nosaltres proposem, d'addició, especifica amb tota claredat que els contractes que només porten obligació a l'integrat al pagament del pinso rebut, aquests contractes no puguin ser considerats d'integració.

Evidentment que el senyor Albiol em dirà: «És que això ja és evident!», però és que jo també li dic que la realitat, l'anar pel carrer, el veure els contractes d'integració demostra que això existeix, que s'està fent passar com a contractes d'integració contractes que no ho són. I, si el que nosaltres volem és defensar la integració com un sistema de funcionament i regular-lo i protegir les parts, nosaltres pensem que s'hauria d'explicitar. En qualsevol cas, l'hem mantingut al Ple, i pensem que seria bo que constés en el text legal.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Aleu, en aquesta esmena es torna a plantejar el tema de la producció agro-pecuària; és a dir, contempla la integració vegetal i la integració animal —bé, animal o pecuària— i, per coherència amb el que hem dit anteriorment, evidentment, ja per aquest motiu nosaltres no la hi podem votar.

D'altra banda, i entrant més pròpiament a fer el torn en contra del que vostè ha dit —que, en certa manera, ha encertat el que jo, més o menys, li vull dir—, l'esmena en qüestió està definint una realitat material pròpia del contracte de subministrament, i és obvi que el contracte de subministrament pur no és contracte d'integració.

En això, hi estem d'acord. Però creiem que és innecessari que figuri a la Llei perquè ja se sobreentén. De la mateixa manera que en la Llei no es diu que la compra-venda no és integració, ni la parceria, ni l'arrendament, ni la societat civil, ni l'emfiteusi, etcètera, no són contractes d'integració.

D'altra part, aquesta esmena podria tenir sentit, en tot cas, en la perspectiva en què enfoca la Llei el Grup Socialista, que veu en la integració una manera genèrica de relacions entre les parts contractuals de naturalesa quasi laboral, i en aquesta línia, sí, senyor Aleu, que té sentit perfilar ben clarament els supòsits en què no es dona aquesta integració en sentit ampli.

Però, per al nostre Grup, la integració és un contracte concret; és un contracte específic, per tant, no genèric, que no afecta globalment les relacions entre les parts contractuals, sinó, tot al contrari, es limita a articular els drets i obligacions pròpies del contracte. I és en aquesta perspectiva que no té sentit consignar excepcions com la pretesa per l'esmena del Grup Socialista, ja que, en definitiva, no hi ha una regla general.

En un altre ordre de coses, si bé l'analogia jurídica ens palesa que en un determinat tipus de lleis com, per exemple, les d'arrendaments, tant rústics com urbans, són habituals les normes d'excepció —com es manifesta, per exemple, en les articles 5, 6 i 7 de la Llei d'Arrendaments Rústics i en l'article 3 de la Llei d'Arrendaments Urbans—, per la seva naturalesa fronterera, en les relacions socials, en canvi, no són comprensibles normes d'aquesta naturalesa en les lleis que regulen altres tipus de contractes que no tenen, precisament —valgui la redundància—, aquesta mateixa naturalesa.

Per tots aquests motius, breument exposats, el nostre Grup votarà en contra de l'esmena presentada.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena següent és l'esmena número 7, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President. Abans de res volia dir, de tota manera, que la nostra esmena número 5 no és que no calgui defensar-la ara; és que la donem per votada, junt amb l'esmena número 3, si ho entenc bé. Ho dic per no sotmetre-la de nou a...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord.

El Sr. VIVES: Bé, amb aquesta mateixa voluntat d'agrupar esmenes per fer més fàcil el debat, jo voldria comunicar a la Mesa que en aquest torn de defensa hi entenem incloses —i, per tant, a l'hora de la votació que també siguin sotmeses a votació conjuntament— les esmenes, segons la numeració del Dictamen, 7, 9, 24, 27 —és que tracten del mateix, no faig cap gràcia als senyors Diputats—, 29 i 40... —tot i que agraeixo les mostres de simpatia que m'han adreçat—, 7, 9, 24, 27, 29 i 40.

Bé, de què es tracta? Es tracta de discutir el principi de llibertat de forma contractual en relació amb els contractes d'integració, perquè molt ens temem, d'acord amb la filosofia que està expressant el Diputat senyor Albiol des d'aquesta tribuna, que aquest acabi essent un contracte tan petit, tan petit, tan petit que afectarà una part molt petita de les integracions que actualment hi ha a Catalunya. I ens preocupa aquesta filosofia quan es combina amb una altra que abans ens explicava ell, i que té a veure amb aquestes esmenes, de dir: «Bé, és que,

quan l'integrat va a la integració, ho fa perquè no vol assumir riscos, perquè, si volgués assumir riscos, el que faria fora tenir la seva pròpia explotació i anar al mercat a vendre el producte.»

Bé. Segur que si es fa una enquesta avui, a Catalunya, sobre aquest tema dient-li: «És veritat que vostè ha acceptat anar a la integració, senyor integrat, perquè no vol córrer riscos i perquè, en definitiva, el que no vol és mantenir la seva pròpia explotació?», el «no» fóra un clam a Catalunya, perquè el 80 —si m'estrenyen, el 90— per cent dels integrats, jo estic fermament convençut que han anat a la integració perquè no tenien més remei des del punt de vista de la rendibilitat de les seves explotacions; perquè no podien, amb les seves dimensions, per manca d'ajut i de suport, per manca d'una política de govern —tant del Govern central com del Govern de Catalunya— de suport d'aquestes explotacions familiars, no han pogut per si mateixos combatre en el mercat amb les grans empreses que controlen els circuits de distribució i que, en definitiva, són capaces de modificar les condicions del mateix mercat.

Efectivament, la integració es planteja, quasi sempre, com una dedicació a temps parcial, combinada amb altres activitats agrícoles; temps parcial que, òbviament, fóra molt més coherent de realitzar des del punt de vista de l'autonomia d'explotació que no des d'un circuit d'integració. Si s'hi va, és perquè no hi ha més remei, perquè no es pot, des de la petita explotació familiar —si no s'introdueixen mecanismes de control del mercat fonamentalment comercial—, combatre les grans empreses, els grans circuits de distribució.

Què podem fer per evitar que això es tradueixi en un increment en la relació contractual de predomini de l'integrador? Bé, limitar determinades llibertats, sense que això comporti cap atemptat a la llibertat genèricament considerada. I una d'elles és la llibertat de forma, perquè és sabut que, quan un tema no s'escriu, qui té més força és el peix més gros o qui té la paella pel mànec, en cada cas concret. En aquest cas, la paella està ben agafada a mans dels integradors. Establim, senzillament, en aquest articulat, en aquesta esmena d'addició, que els contractes s'hagin de formalitzar —punt número 1— per escrit, amb què limitem la llibertat de les parts contractuals. Si és veritat que el cent per cent dels integradors consideren que no hi ha desigualtat i que el 60% dels integrats consideren que no hi ha desigualtat, per què no establir l'obligatorietat d'un contracte escrit, d'acord amb el qual quedarien amb tota claredat, negre sobre blanc, les clàusules que es pacten, i, en definitiva, fóra motiu de seguretat jurídica, fonamentalment per a la part més dèbil de les dues parts contractuals, en aquest cas l'integrat.

Què es pretén amb la Llei? Ho ha escrit algú, en revistes especialitzades: la Llei de Contractes d'Integració vol mantenir el regne de l'ambigüitat. I això, ho han explicat plomes molt més autoritzades que aquest Diputat que els parla. Ens sentim plenament identificats amb aquesta opinió; el que es vol és continuar mantenint el regne de l'ambigüitat amb aquesta Llei. Perquè, d'altra banda —i torno de nou a la Ponència de l'anterior legislatura—, l'esmena que proposa el PSU és la reproducció sistemàtica, exacta, paraula per paraula, de l'article 2 bis redactat en aquella Ponència, amb la presència d'un Diputat del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per què s'ha canviat de posició, en aquest moment en què es

té la majoria absoluta? Jo no voldria —i procuro no fer-ho mai— parlar de prepotència; tampoc en aquest cas. No és això; no és això. El que segurament sí que ha estimulat la majoria absoluta, de l'ús legítim de la qual aquest Diputat no dubta, és una certa incontinença a l'hora de legislar i a l'hora d'acceptar segons quines coses a favor d'aquella part de la qual el Grup parlamentari de Convergència i Unió es col·loca; en aquest cas, l'integrador. És a dir, la filosofia de tot val mentre es mantingui l'actual relació de poder econòmic entre les dues parts; mentre es mantingui aquesta fictícia igualtat contractual; mentre, en definitiva, siguem capaços d'explicar d'una manera o d'una altra que tot allò que és intervencionisme és burocràtic —cosa absolutament falsa, d'altra banda, perquè hi ha clàusules en aquesta Llei molt més burocràtiques que un intervencionisme en determinats camps des de l'Administració de la Generalitat—; i, sobretot, quan, en nom de la llibertat de forma s'estan vulnerant principis de desigualtat social o s'està fent cas contrari o cas omís d'una voluntat de contribuir a anivellar situacions de desigualtat, és evident que es fa un mal ús d'aquesta majoria absoluta. Es podrà dir: «Bé, que hi hagi llibertat de forma, i deixem en tot cas que hi hagi algun litigi el recurs als jutjats.» Dissortadament, dissortadament encara avui en aquest país l'integrat que necessita mantenir la seva explotació constantment produint no disposa, avui encara, ni dels recursos econòmics ni del temps necessari d'espera, molt sovint per fer cas a aquests recursos.

Sovint encara avui, dissortadament, molts notaris tenen recança de desplaçar-se en el moment necessari a determinada explotació o granja ubicada lluny del terme municipal; sovint, encara avui, molts veterinaris titulars tenen recança d'acudir a aquella explotació o a aquella altra en el moment en què és estrictament necessari; sovint, encara avui, les anàlisis de pinsos són anàlisis de dubtosa fiabilitat en determinats casos i segons com estiguin fets. Sovint, per tant, encara avui, es col·loquen tots els elements que afecten la jurisdicció ordinària d'una manera o d'una altra en contra de l'integrat. I, en definitiva, negar la possibilitat d'aquest contracte per escrit atribuïnt-ho només a arguments de llibertat de forma és una mica donar peu a allò de fer que l'únic fidel, l'únic eix a través del qual es guïïn aquests contractes és el: «Diuen que han sentit a dir», i el «diuen que han sentit a dir» o el «sembla que van pactar» sempre beneficia el peix més gros.

I és evident que, per això, nosaltres demanem el vot afirmatiu a la nostra esmena, que proposa dues coses: la primera que el contracte sigui obligatòriament per escrit; la segona que aquest contracte s'hagi de presentar obligatòriament al registre que a l'efecte tingui establert la Generalitat.

Per donar què? Per donar garantia d'exposició pública i, per tant, d'intervencionisme no burocràtic, sinó per eliminar desigualtats, limitant, això sí, un pèl, la llibertat de forma sense pactar de cap manera en la llibertat contractual, entesa en el seu més ampli sentit. I és per això que els demanem el vot afirmatiu, per a aquest conjunt de sis esmenes que ha defensat el Grup parlamentari del PSU.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Albiol té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, també farem el torn en contra de les esmenes 7, 9, 24, 27,

29 i 40.

Senyor Maties Vives, vostè abans em deia que no era cert el que jo deia del risc dels integrats respecte a l'explotació per ells mateixos de les seves estabulacions.

Miri, jo li trec aquí l'estadística publicada en un llibre que es diu *La integració en la ramaderia de Catalunya*, diu que, a nivell global, el 56% dels enquestats coincideixen a considerar que el risc d'afrontar la producció intensiva de bestiar com a empresa individual no ha estat compensat per les expectatives de guanys.

Dos fets incideixen en aquesta valoració: d'una banda, la possibilitat de malalties; i de l'altra, la dificultat d'accedir al mercat en condicions remuneradores. Per tant, suposo que dóna suport al que jo deia abans, en això.

Entrant ja a la particularització de les esmenes, la número 7 del text del Dictamen, li haig de dir que la filosofia del text del Dictamen —el projecte, en definitiva—, que avui estem debatent, és que partim —i això ho he dit constantment al llarg de les meves intervencions— d'un contracte civil. És que no podríem partir d'un altre tipus de contracte, i, per tant, a través de tot l'articulat ens hem de mantenir —almenys nosaltres— amb la mateixa coherència.

El sentit de l'esmena és que, d'una part, el contracte —necessàriament diuen vostès— sempre serà per escrit. I amb això mai no hi estarem d'acord, per aquella mateixa coherència que li deia abans.

Miri, li citaré l'article 1258 del Codi Civil, que vostè..., no, no, vostè també el coneix, vostè també el coneix, n'estic segur. Aquest article diu: els contractes es perfeccionen pel mer consentiment, i des de llavors obliguen no sols al compliment del que s'ha pactat expressament, sinó també a totes les conseqüències que, segons la seva naturalesa, siguin conformes a la bona fe, a l'ús i a la Llei.

Com es pot comprovar, pel que li acabo de dir, la fórmula verbal del contracte també és admesa en dret. Aleshores, per què els hem de limitar, a les parts la llibertat de forma contractual?

Ara bé, malgrat aquesta llibertat de forma, el text del Dictamen obliga que el contracte sigui per escrit, i a més, registrat, quan les parts vulguin obtenir beneficis de l'Administració. I, per tant, si no volen obtenir aquests beneficis, les parts són lliures d'emprar la forma que a elles més els convingui.

Pel que fa referència que «és nul qualsevol pacte de no presentar el contracte al registre que es preveu a l'article 16 de la Llei», li haig de dir que el nostre Grup veu, des d'un punt de vista jurídic, més encertat d'emprar la paraula «ineficax», que la paraula «nul».

Respecte a aquesta esmena també, hem de dir que, en tot cas, per sistemàtica, hauria estat potser més oportú tractar-la quan es tracta en l'article 16, però veig que vostè, realment, el que fa és una agrupació de les esmenes.

L'esmena 9, evidentment, va en el mateix sentit i, per tant, dono per fet el torn en contra.

Quant a l'esmena número 24, pretén encara que sigui per via indirecta exigir que el contracte estableixi un terme concret de vigència, mentre que la filosofia que empra o que inspira el text del Dictamen és que aquest terme pot existir o no existir,

pel fet d'haver-se pactat, o pel fet de no haver-se convingut res sobre el particular.

I la Llei, que s'inspira en el principi de llibertat de pacte, que òbviament integra el principi de llibertat de no pactar una cosa concreta, es veu en l'obligació de donar una sortida, o una solució, al possible buit de l'acord contractual.

No creiem que l'esmena estigui en contra que «el contracte s'extingeixi un cop acabat l'engreix». Entenem que el que vol l'esmena és exigir que sempre hi hagi un terme pactat, i això no ho podem acceptar perquè al nostre Grup li sembla que és poc realista i, d'alguna manera, suposa una limitació a aquella llibertat de no pactar a la qual abans m'he referit.

D'altra banda, si l'esmena no suposés l'exigència de pacte sobre el terme contractual, les conseqüències serien les mateixes que les contemplades en el text del Dictamen, per aplicació dels principis generals del dret sobre aquesta matèria, i, per tant, creiem que és millor explicitar-ho.

Quant a l'esmena 27, el sentit d'aquesta esmena és fer obligatòria la presentació dels documents formalitzadors del contracte a inscripció en el registre que es crearà en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

En canvi, el text del Dictamen defensa que els documents, en els quals s'estipulen els contractes, es podran —es podran, facultatiu— presentar.

Per tant, l'esmena fa de la presentació una norma imperativa, i el text del Dictamen la fa facultativa.

L'esmena, el nostre Grup no la votarà, perquè el nostre Grup parteix d'una concepció civil voluntarista, i això ens porta, com a conseqüència, a respectar la validesa del contracte tant si s'inscriu, com si no s'inscriu.

La idea del text del Dictamen, que és aquella a què nosaltres donarem suport, és la de premiar qui ho presenti a inscripció, però, com deiem abans, no obligar-lo a fer-ho. En definitiva, volem fugir d'allò que tot el que no està prohibit sigui obligatori.

També s'ha de tenir present que el text del Dictamen no exigeix per a la validesa del contracte ni tan sols la forma escrita. I això s'ha fet tenint en compte que, segons dades estadístiques bastant recents, es recullen en aquest mateix llibre, es formalitzen per escrit només el 52% dels contractes, mentre que el 48% restant es perfeccionen només de paraula; o sigui, quasi bé la meitat.

I, si no s'exigeix la forma escrita, no es pot exigir la presentació d'un document que no existeix. I, tot això per coherència amb el que hem dit abans.

L'esmena número 29 va també en el mateix sentit, que ens agrada més beneficiar els qui voluntàriament vulguin registrar, i no obligar a fer-ho.

I, finalment, també per coherència, l'esmena 40 fa relació a esmenes ja també fetes al torn en contra.

Per tots aquests arguments donats, senyor President, el nostre Grup votarà en contra de les esmenes del PSU de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Ara pertoca la defensa de l'esmena número 8, presentada pel Grup Socialista al Parlament. El

senyor Pere Ayguadé té la paraula.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena d'addició és simplement que en el cas que..., la llegiré, perquè em sembla que més que una defensa llarguíssima i donada la manera com s'està desenvolupant aquest debat, en alguns moments del qual a mi em dona la sensació que sóc en una classe de primer de dret, cosa que, la veritat, entre els treballs de Ponència de l'anterior legislatura amb el professor Agustí Luna, que no deia el mateix que el senyor Albiol, i el que avui estic sentit aquí, la veritat, prefereixo els treballs de Ponència en aquell moment... I a una persona que és estranya, per entendre'ns, en tot aquest món, li haig de dir que, havent sentit unes qüestions i havent-ne sentides unes altres, algú podria arribar a pensar-se que això del dret és una cosa tan diferent segons qui parla que els qui, d'alguna manera, ens n'hem de refiar potser que ens quedéssim a casa i no en sortíssim. En aquest aspecte diria: «Es consideren contractes d'integració els que, tenint les característiques establertes a l'article primer, estiguin conclosos entre una cooperativa o altres entitats agràries i els seus socis.»

Podria fer aquí tot un conjunt d'explicacions de diferents tipus, polític i jurídic, però permetin-me que els digui una simple qüestió. En aquests moments hi ha milers, centenars de pagesos i ramaders de Catalunya que, essent socis d'una cooperativa, el tracte amb la mateixa cooperativa és el d'una empresa integradora com una altra, qualsevulla.

Jo podria dir, amb tota tranquil·litat, que a Catalunya, en aquest aspecte, hi ha dues classes de cooperatives: les unes, la gran majoria, que són cooperatives, cooperatives; unes poquíssimes empreses cooperatives, que, en aquest aspecte, no tracten els seus socis com a tals i, precisament, la relació contractual respecte a la integració del bestiar o dels productes agraris es fa igual o pitjor que si es tractés d'una empresa integradora qualsevulla, sense la forma de cooperativa.

Però jo podria dir moltes coses, però m'agradaria agafar com a punt de referència el que ha dit l'Honorable Conseller d'Agricultura, el senyor Miró, en la seva exposició de les xifres.

Quan ens deia: «Mirin si és important la integració ramadera a Catalunya que el 90% dels pollastes estan integrats.» Vostè ha inclòs, el seu subconscient ha inclòs, com a integrats els socis de la majoria de cooperatives de Catalunya, perquè, si no, els números no surten.

Quan vostè deia: El 75% del porc d'engreix a Catalunya està integrat, vostè hi col·locava, almenys, tres de les cooperatives més importants de Catalunya. Una cosa o una altra, vostès accepten l'esmena i accepten que els socis d'aquestes cooperatives són integrats o no. Però, de fet, el que passa en aquests moments..., i és veritat, ho ha dit abans l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives quan, si us plau, no tornin a ensenyar una enquesta de més de quatre anys, que en molts casos, quan es feia, es feia al davant de l'integrador, es feien les preguntes a l'integrat davant de l'integrador. Permetin-me, senyors, que doni una volta, avui, per Catalunya, i mirin quina és la situació real dels integrats. Tant si són integrats per una cooperativa, o si són integrats per una empresa integradora, en aquests moments se'ls crida en una oficina, se'ls fa signar contractes en blanc, se'ls fa signar lletres, se'ls fa signar hipoteques, se'ls fa signar el que els dona la gana, o no se'ls fa signar res i se'ls contracta el treball de quatre mesos o de cinc mesos, per exem-

ple, en un engreix de porc, sense fixar-los res a canvi; es fixarà segons quin sigui el resultat.

Això, senyors, a l'Edat Mitjana estaria molt bé; avui al segle XX, no. I els diré més, encara: per una llei que surti del Parlament de Catalunya hauríem de procurar, almenys, que això canviés, perquè aquesta Llei, com molt bé també deia el senyor Conseller, se la mirarà tot l'Estat, i si d'aquí a quatre dies, en sentit figurat, entrem a la Comunitat Econòmica Europea, és possible que tot Europa.

Permetin-me, senyores i senyors Diputats, que d'això no sentim una mica de vergonya, sinó que sentim un gran orgull.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Albiol per un torn en contra.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Ayguadé, m'ha semblat interpretar en el seu torn a favor de l'esmena una mena de desqualificació envers aquest Diputat que els parla. No..., en el bon sentit de la paraula, evidentment (*rialles*), i l'hi dic amb tota la cortesia i amb tota l'estimació. Però bé, vostè em ve a dir que jo estic fora d'aquest món que regula la integració, i que tot ho porto al camp jurídic. Miri, senyor Ayguadé, li recordo una cosa amb què, a més a més, estic segur que vostè i jo estem completament d'acord: la funció del Parlament és la de legislar, i la legislació, vulguem o no vulguem, té connotacions amb el dret. I avui estem desenvolupant un article de l'Estatut que diu que tenim competència per al desenvolupament del dret civil. Precisament per això jo li estic portant els meus arguments dintre del camp del dret civil perquè, avui, el que estem fent és dret civil, estem desenvolupant una Llei pròpia del nostre dret civil. L'hi recordo, article 339 de la Compilació del Dret Civil Català.

Fet el preàmbul, voldria entrar a fer-li el torn en contra i, evidentment, també l'hi anuncio: aniré pel camp del dret civil, no de primer curs, de segon i tercer. Aquesta esmena d'addició que se'ns proposa, en definitiva, no deixa de ser una redundància perquè el que, en realitat, està dient és que considera contractes d'integració els contractes d'integració. Això en la seva primera part; d'aquí que, almenys, aquest Diputat hi veu una redundància.

Quant a la segona part, que diu «conclosos» —i aquí entrem potser ja en el nus «entre una cooperativa o altres entitats agràries i els seus socis»—, miri, el principi jurídic general és que, un contracte, el pot perfeccionar qualsevol subjecte del dret, i una cooperativa o una entitat agrària o els socis d'una cooperativa són subjectes del dret. Per tant, és innecessari fer-hi una expressa referència perquè és evident que, quan vulguin, podran contractar.

En un altre ordre de coses, del text del Dictamen, no es desprèn en cap moment ni un sol principi, criteri o directriu que pugui donar a entendre, directament o indirectament, que hi pot haver algun tipus d'incapacitat o perícia subjectiva per contractar, i com que tampoc el ser membre o soci d'una cooperativa o d'altra entitat agrària implica cap restricció al lliure exercici de la contractació, hem de concloure que no hi ha cap motiu per permetre explícitament una cosa que mai s'ha pensat, ni de lluny, prohibir o condicionar.

També sembla inoportú el text de l'esmena perquè podria tenir efectes indirectes sobre una realitat respecte a la qual aquesta Llei ni es pronuncia ni es vol pronunciar. Imaginin-se, per exemple, una cooperativa o una altra entitat agrària que en els seus estatuts, lliurement acceptats per llurs membres, con-

signés la prohibició d'establir contractes de tot ordre o de qualsevol tipus específic entre l'ens i les persones que la componen. Què passaria aleshores? Sens dubte, és millor evitar que aquests problemes es puguin arribar a plantejar i respectar els principis generals de l'autonomia de la voluntat i la llibertat de pactes propis, típics de la contractació civil.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup hi votarà en contra.

El Sr. PRESIDENT: Han estat ja debatudes totes les esmenes relatives a l'apartat 2 de l'article 2. Per tant, podem passar a la votació de cada una d'elles, començant per l'esmena 4, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 63 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena número 6, també del Grup Socialista.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la votació de l'esmena número 9, del Partit Socialista... Bé, sembla que hi ha discrepàncies quant a la votació en bloc. Les votarem una per una.

Per tant, els qui estiguin a favor de les esmenes números 7 i 9, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Bé, l'esmena ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Amb això queda ja... Esmena número 8, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'ella, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Ara passem a votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Bé, i ara anem a passar ja a l'article següent, article tercer, al qual hi ha una esmena, l'esmena número 10, del Grup Socialista del Parlament. El seu representant, senyor Aleu, és invitat a defensar la seva esmena. *(El M. H. Sr. President abandona momentàniament el seu lloc.)*

El Sr. ALEU: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, jo tinc una mica la sensació que, sense desqualificar ningú, ni voler faltar a ningú, estem legislant per als àngels. És a dir, partim d'un principi de bona fe i d'igualtat entre les parts, que no es dóna, i aquest article és especialment clar en aquest sentit.

El primer que nosaltres fem és rebutjar el primer apartat del text de la ponència per una qüestió molt clara: aquest text de la ponència inclou que es consideri com a vàlid el costum de la comarca, o el costum del lloc, o el costum de la localitat. Surt de diferents maneres al text.

Escolti'm, parlar de costum del lloc quan el contracte d'integració té vint-i-cinc, trenta anys de vida, em sembla que no és seriós. En qualsevol cas, sí que és clara una cosa: el costum, el fa aquell qui té poder, i en aquest cas, el poder, el té la part de l'integrador, que força que els contractes siguin d'una manera o siguin d'una altra. I aquell que no hi està conforme, doncs, ho té clar: no continuarà fent d'integrador.

Per tant, pensem que s'hauria de suprimir aquest primer paràgraf. El primer nostre és igual que el segon de la ponència, i nosaltres n'afegim un de tercer. Quan vàrem fer la discussió, en la Comissió, hi va haver un il·lustre Diputat que va dir: jo no veig per què es pot presumir que hi hagi desigualtat entre les parts de manera que el contracte sigui lesiu, i el senyor Albiol ha dit que nosaltres confonem la realitat amb la rescissió. No. És que nosaltres considerem que són nuls els que s'escriuen o els que es pacten d'aquesta manera. I, escolti, no em digui que la llibertat contractual ha de permetre que sigui lesiu per una de les parts.

Miri, en qualsevol contracte una part cedeix i l'altra també. En aquest cas, i centrant-nos en el cas de la integració, l'integrat assumeix el risc de la transformació de proteïna vegetal en proteïna animal. En funció de quin sigui aquest índex de transformació, com més baix sigui aquest índex de transformació més benefici obtindrà perquè haurà gastat menys pinso; per contra, que té? Fonamentalment, la seguretat de guanyar els diners, dels quals viurà, i la moltes vegades hipotètica amortització de les instal·lacions pròpies.

L'integrador té el risc de la comercialització del producte final. Què té en canvi? Té la producció assegurada i una segona part que no és genys menypreable, que és la seguretat que vendrà pinso, perquè la realitat ens demostra avui que la major part de cases integradores subministren el pinso a partir d'una fabricació pròpia. Per tant, té una venda assegurada del pinso i té un producte assegurat per comercialitzar-ho.

Queda molt clar quin és el risc de l'integrat, la transformació, i quin és el risc de l'integrador, la comercialització. Escolti'm, trobi'm un pacte avui, a Catalunya, trobi-me'n un de sol, que no repercuteixi el risc de l'integrador sobre l'integrat. Com? Fent-lo participar en el preu que en cada moment hi hagi, però no en els beneficis, sinó que el risc de la comercialització que hauria d'assumir teòricament l'integrador, el trasllada totalment damunt de l'integrat.

Segon punt, trobi'm un sol pacte escrit a Catalunya avui que no especifiqui que la carn —el resultat final— ha d'estar en bones condicions de comercialització. I, en canvi, trobin-me'n un que digui que el pinso ha d'estar en les condicions adequades: tant de proteïna, tant de matèries orgàniques, tant de, tant de... Bé, tot això no existeix en cap pacte. Per tant, estem parlant d'una realitat que és lesiva cap a una de les parts, claríssimament.

En qualsevol cas, jo no sóc advocat i no sabia el que deia l'article 1258 del Codi Civil, però estic totalment convençut que ni un article del Codi Civil ni el dret civil català ni la tradició catalana poden justificar fer una llei que sigui clarament l'aferma-

ment de la superioritat de l'integrador i l'afermament de la submissió de l'integrat en un contracte diguem-li civil, diguem-li com vulguem.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER (Arcadi Calzada): Gràcies, senyor Diputat. Torn en contra? L'il·lustre senyor Diputat senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'apartat primer de l'esmena és exactament, fil per randa, l'apartat 2 de l'article 3 del Projecte. L'esmena, tal com és redactada, fa desaparèixer el contingut del paràgraf primer del text del Projecte, i el nostre Grup, contràriament al que pretén l'esmena, creu que aquest paràgraf primer s'ha de continuar mantenint perquè, d'acord amb el principi general que recull, senyor Aleu, l'article 1255 del Codi Civil —i aquí amb això jo li pretenc demostrar jurídicament que no hi ha una relació d'una part més que de l'altra; és a dir, que es protegeixi més una part que l'altra i l'altra estigui en decrement, no—, que diu: «els contractats poden establir els pactes, clàusules i condicions que tinguin per convenients, sempre que no siguin contraris a la llei, a la moral ni a l'ordre públic», és procedent, doncs, establir la normativa aplicable a un determinat contracte. (*El M. H. Sr. President torna a ocupar el seu lloc a la Presidència.*)

També l'esmena socialista proposa un paràgraf segon, que, al nostre entendre, i des d'un punt de vista tècnic, no és acceptable perquè en el món del dret mai, mai, el desequilibri entre les parts és causa de nullitat, sinó que el desequilibri, que és equivalent a lesió, el que provoca, en tot cas, és la rescissió del contracte. Un exemple prou eloqüent respecte a això, el tenim en els articles 320 i següents de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, que regula una figura que se'n diu *lesio ultra dimidium*. D'altra banda, quan l'esmena parla de desequilibri greu no defineix quin és el significat de greu, no marca els paràmetres per saber quan el desequilibri serà greu i quan no ho serà. Admetre el text de l'esmena tal com és redactat en aquest segon paràgraf que se'ns proposa, creiem nosaltres que portaria les parts a una inseguretat jurídica perquè quedaria a l'arbitri de qualsevol de les parts interpretar quan hi ha desequilibri i si aquest és greu o no. Per tant, acceptant l'esmena que vostès ens proposen donaríem possibilitat que la mateixa Llei fos creadora d'innombrables problemes.

Per tots aquests motius, senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup votarà en contra de l'esmena proposada.

El Sr. PRESIDENT: Correspon ara l'esmena número 11, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, corresponent a l'apartat 1 d'aquest mateix article. L'il·lustre Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el senyor Albiol, deia: això no es pot tocar perquè l'article 1255 del Codi Civil deia, diu, diu: «Els contractants podran establir els pactes que vulguin, sempre que no siguin contraris a la moral, a l'ordre públic o a la llei.» Bé, d'advocat a advocat, senyor Albiol, l'article 1.3 del Codi Civil diu: «El costum només regirà, a manca de llei, sempre que no sigui contrari ni a la moral ni a l'ordre públic i que resulti provat.» Nosaltres proposem que ara vostès facin cas d'això, i vostès ens van dir en Comissió que no. Per tant, no val. El problema no és del dret.

El dret afortunadament no és una ciència, afortunadament no és una ciència, i el dret el que pretén és regular realitats socials de cada moment en benefici d'uns sectors o d'uns altres, segons qui té la majoria política o segons qui té el poder polític o econòmic en cadascun dels moments per fer determinades lleis. El que no val és fer servir el dret quan li convé a un aquí, dient article tal, article tal, article tal, i no fer-ne cas quan el dret, article primer del Codi Civil —no el 1200, el primer: se l'ha de saber millor que aquell, si està a tercer vostè ja, en matèria de dret civil—, no fer-ne cas quan aquí la llei també ens marca.

De què es tracta, en el fons? Es tracta que, és clar, atribuir a un article que el contracte regeix pels pactes o, a manca d'aquests, pel costum, no cal dir-ho perquè ja ho diu el Codi Civil. Jo estic d'acord que això es tracta d'una tradició catalana, d'introduir aquesta concepció a partir de la Compilació; el que cal que ens plantegem —i fa molt bé un Grup parlamentari d'aquesta Cambra de demanar l'adequació a la realitat dels nostres dies de la Compilació del Dret Civil Català—, és si, això, cal mantenir-ho o no en un contracte que és relativament posterior al mateix redactat de la Compilació.

Per tant, des d'aquesta òptica nosaltres plantejàvem que això se suprimís, no tant perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè és que hi ha norma supletòria al Codi Civil que ho diu, i entenem que és una mala tècnica jurídica col·locar-ho aquí. Perquè jo aquí sí que comparteixo algunes de les prevencions del Diputat senyor Ayguadé, en el sentit que vostè, senyor Albiol, en nom del seu Grup, està utilitzant estrictament volades de colom de tècnica jurídica —i la tècnica jurídica sempre és blanca o negra segons el color del fil a partir del qual es mira la realitat social—, per intentar combatre denúncies de realitat social que els Grups parlamentaris de l'oposició estem fent i que estem intentant introduir en la Llei. I això és el que no val. Segurament vostè fa això perquè entre el dret i la dreta només hi ha una a, i la dreta té la tendència a creure que tot el dret que s'ha fet fins avui és d'ella, i jo, per tant, a partir d'aquí, el disculpo en aquest costum que vostè ha emprat en aquesta Llei. Ara bé, contraris a la moral, a l'ordre públic, el seu article que li serveix, per a vostè, i el meu que em serveix, per a mi. Ara vostè votarà en contra i m'argumenta, altrament, sobre el fet que hauria de votar a favor.

De tota manera, com sigui que és un debat de tècnica jurídica i no de realitat social, no li donaré aquesta oportunitat de quedar en contradicció amb vostè mateix, i retirem l'esmena, senyor President (*remor de veus*).

El Sr. PRESIDENT: Perdó, hi ha ara una altra esmena del mateix Grup referent a l'apartat 2. Jo prego al senyor Diputat que tingui la bondat de tornar, encara que sigui una mica carregós per a ell.

El Sr. VIVES: En el dia d'avui començo a tenir un cert hàbit a fer aquest viatge, senyor President.

Em permetrà, no obstant això, que cerqui el... Sí. Bé, es tracta d'una esmena de supressió d'una part de l'apartat segon d'aquest article tercer. Però diu l'apartat segon de l'article tercer: «Són nuls en tots els casos els pactes que fan participar l'integrat en les pèrdues en una proporció superior a la que li correspon en els guanys.» Per què proposem suprimir «en una proporció superior en els guanys»? Perquè entenem que aquesta formulació és contradictòria amb allò que hem aprovat

a l'article primer. Què diu l'article primer? Diu que «la remuneració a l'integrat s'establirà en relació amb la producció —producció— obtinguda». Per tant, en rebutjar-se aquella esmena del PSU que proposava establir una retribució mínima a l'integrat i, a canvi, la seva participació en els beneficis, vostès el que han fet és desnaturalitzar el contingut d'aquest apartat segon de l'article tercer. Jo diria que Convergència i Unió està demostrant que és absolutament insaciable, amb aquesta Llei. Primer evita que l'integrat pugui participar en els beneficis, i ara, amb el redactat d'aquest apartat, pretén que l'integrat participi en les pèrdues. Ai las!, que diria un il·lustre Diputat del seu Grup parlamentari, perquè si la remuneració és, i ho han establert amb el seu vot, no amb el nostre, només en relació amb la producció obtinguda, no pot ser-ho en relació amb els beneficis obtinguts en la venda, que són estranys, si més no, en si mateixos, a les quantitats produïdes. Llavors, el que un es pregunta és per què, si neguen que l'integrat pugui participar en els beneficis —que, d'altra banda, és un contracte molt estès a Catalunya, ho he dit abans i ho repeteixo ara, i aquesta Llei li pot ocasionar problemes amb aquest tipus de contracte—, per què vostès intenten ara col·locar-nos que participin en els guanys.

Vostès ens van dir en Comissió que això era jurídicament inadmissible, seguint en la tònica habitual del Diputat senyor Alfred Albiol. Jo vull dir que el que és jurídicament inadmissible des del nostre punt de vista, tècnica jurídica, és que hi hagi lleis en què el seu article primer i el seu article tercer siguin radicalment contradictoris. Participació en els beneficis, ens han votat en contra, participació en les pèrdues, ara sí, en aquesta llei.

Queda clar, crec jo, que estem parlant des de dues perspectives absolutament i radicalment diferents. Vostès, la perspectiva que porta a una defensa aferrissada del que és la situació dels integradors de domini sobre els integrats, nosaltres intentant, en tot moment, evitar que, a aquest integrat, se li col·loquin més càrregues al seu damunt.

Senyor President, amb això acabo, i voldria dir també que la retirada de l'esmena anterior, número 11, comportaria igualment la retirada de les esmenes 19 i 22, que fan referència al mateix tema.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Albiol, per un torn en contra?

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, senyor Maties Vives, quan vostè fa l'asseveració de dret sinònim de dreta, evidentment amb aquest Diputat s'equivoca. (*Remor de veus.*) Si més no ha vingut a dir això; almenys ho he entès així.

Miri, vostè retira l'esmena anterior perquè sap que jo tenia bons arguments per contradir-lo. (*Rialles.*)

El torn en contra d'aquesta esmena..., bé, jo amb aquesta esmena, senyor Maties Vives, no voldria equivocar-me, perquè vostè sembla que totes les meves intervencions les veu equivocades. És clar, jo no combrego amb els seus principis, i llavors, evidentment, són contraposats els arguments. Miri, en part, el torn en contra a aquestes esmenes ja s'ha fet abans, quan hem parlat de la 3 i la 5, que també presentaven vostès mateixos. Ara bé, es recull una qüestió en l'esmena que, jurídicament, i, com vostè em deia abans, senyor Maties Vives, d'advocat a advocat, no és admissible. No es pot pretendre que

per ministeri de la llei s'alliberi una de les parts contractuals, en aquest cas l'integrat, de tota responsabilitat en les pèrdues.

El principi general en tots els contractes associatius —i el que avui estem debatent és un contracte associatiu—, el tenim reflectit en l'article 1689 del Codi Civil, que diu: «Les pèrdues i guanys es repartiran de conformitat amb el que s'hagi pactat. Si solament s'hagués pactat la part de cadascun en els guanys, serà igual la seva part en les pèrdues.»

Possiblement, la fonamentació jurídica de l'esmena estigui en l'article 1691, paràgraf segon, del Codi Civil, en què, a través d'un procediment analògic, en certa manera forçat, al nostre entendre, intenta equiparar l'integrat a un soci d'indústria, ja que aquest article diu: «sols el soci d'indústria pot ser eximit de tota responsabilitat en les pèrdues.»

Però el nostre Grup, com ja hem dit abans, és partidari del principi jurídic de llibertat contractual. Per això no estem en contra que l'integrat no suporti les pèrdues, sinó que defensem que això, en tot cas, sigui pactat lliurement per les parts. Del que sí que estem en contra —l'hi deia abans— és que això quedi reflectit per disposició legal. Ara bé, i no obstant el que s'ha anat dient respecte a això, no s'oblidi que l'article 1691, paràgraf primer, del Codi Civil, recollint un principi jurídic universal admès en la matèria, diu que és nul el pacte que exclou un o més socis de tota part en els guanys o en les pèrdues.

Finalment, cal precisar a la Cambra que els articles que es citen del Codi Civil és sempre per analogia, ja que a l'Estat espanyol no hi ha encara cap llei que reguli els contractes d'integració. Si s'aprovarva avui aquesta Llei que estem debatent, seria la primera.

Per tot això, senyores i senyors Diputats, senyor President, el nostre Grup hi votarà en contra.

El Sr. PRESIDENT: Bé, havent estat ja substanciades les esmenes corresponents a aquest apartat, passem a la seva votació.

La primera votació afecta l'esmena número 10, del Grup Socialista, de modificació.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la votació de l'esmena 12, que afecta l'apartat 2 i és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Ara hem de procedir a la votació del Dictamen per a l'article 3, en els seus dos apartats.

Els qui estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 75 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 4, en el qual no hi ha cap esmena, i, per tant, podem passar a la votació del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen de l'article 4, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

He d'interpretar que els Diputats que estaven de peu dret no hi estaven intencionadament.

Bé, ara passem a l'article cinquè, en el qual hi ha una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 13, i que és d'addició. L'Il·lustre Diputat senyor Vives té la paraula per defensar-la.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, sentia la temptació de retirar aquesta esmena, però potser això em feia perdre els brillants arguments del senyor Albiol en contra (*rialles*) i, per tant, la mantindrem. No només la mantindrem, senyor President, sinó que anunciem la defensa conjunta de les esmenes 13, 14 i 16 del text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. VIVES: Què diu aquesta esmena d'addició? Estem parlant de l'article cinquè, que estableix les obligacions de l'integrador, les mínimes, i nosaltres proposem d'afegir a les que ja defineix el text, amb les quals estem d'acord i que, ja ho diem des d'ara, votarem afirmativament a totes..., diu que l'integrador haurà de disposar de la mà d'obra necessària per a la retirada del bestiar engreixat, o, en el defecte d'aquest, satisfer a l'integrat les despeses originades per aquest concepte com a complement de la remuneració convinguda per les tasques d'engreix. Es tracta que en el moment d'anar a retirar el bestiar l'integrador ja porti la mà d'obra per fer-ho, o, en defecte d'això, pugui retribuir a l'integrat les despeses que això li ocasioni.

Jo diria que estem davant d'un dels problemes més sentits pels integrats catalans, que és un tema el qual de bell nou la ponència de l'anterior legislatura va recollir plenament en el text consensuat amb totes les forces polítiques, i que no ve referit ni a l'ús d'instal·lacions ni a la producció, i, per tant, queda oberta l'atribució de responsabilitats en relació amb el tema.

Nosaltres som conscients també que Convergència i Unió va intentar una sortida en aquesta qüestió, intentant regular l'article següent, l'article 6, que parla de les obligacions mínimes de l'integrat, i des del nostre punt de vista això és un concepte poc clar, o una sortida si més no que jo diria un xic vergonyant. Per què? Perquè, què diu la lletra d) de l'article següent? Diu, com a obligació de l'integrat: «Facilitar l'accés de l'integrador i dels tècnics d'aquest a les instal·lacions i el de les persones i màquines que l'integrador destinarà per al lliurament i la retirada del bestiar.» És a dir, que on es regulen les obligacions de l'integrat se li diu que ha de facilitar l'accés de l'integrador i de les persones que destini per a la retirada del bestiar, i, en canvi, es nega que entre les obligacions de l'integrador s'hi estableixi que ha de disposar d'aquestes persones per a la retirada del bestiar.

Però és que, a més a més, a l'article següent —obligacions de l'integrat—, no a la lletra d) que llegia abans, sinó a la lletra b), sí que diu que «l'integrat ha de disposar de la mà d'obra necessària.» Punt. I no es diu per què. Com entendran això els jutges de Catalunya si mai ho han d'aplicar? A quina mà d'obra ens estem referint? Per què s'intenta regular en la lletra d) de l'article següent la destinació del personal per retirar el bestiar, i, en canvi, es nega la regulació del que és una obligació clara

de l'integrador en l'article que li correspon? O és que tenen por vostès que els integradors només llegeixin l'article de les seves obligacions, i els sap greu col·locar-ho aquí?

Jo crec que cal ser clars. Que ha de ser clar i inequívoc en la Llei qui ha de disposar i retribuir la mà d'obra necessària per a la retirada de les tasques d'engreix. I vull recordar aquí que en Comissió i en Ponència el Grup Popular feia manifestació clàrissima d'aquesta realitat en el camp català, dient que era profundament sentida i que ells compartien la inquietud del PSU. Per tant, lluny de posicionaments ideològics en aquest cas, estem davant d'una esmena de regulació de realitat d'un tema profundament sentit.

Jo crec que cal evitar problemes fins i tot a l'integrador, perquè aquesta Llei, quan surti d'aquest Parlament, no deixarà clar ni als integrats ni als integradors qui ha de pagar, qui ha de retribuir en darrera instància la mà d'obra necessària per a la retirada del bestiar engreixat.

Creiem que, de nou, Convergència segueix amb l'ambigüitat que ha anat caracteritzant, en els pocs articles que portem aprovats, la seva actuació al llarg del debat d'aquesta Llei. I crec —i segurament això és un judici d'intencions, en qualsevol cas lícit en un debat com el que estem fent— que el que es vol realment és que l'integrador no pagui aquesta mà d'obra per a la retirada del bestiar.

Jo voldria dir que, a més a més, el conglomerat que estem fent al llarg d'aquest debat en relació amb el tema de la mà d'obra segueix també en l'esmena número 16, del Grup parlamentari del PSU, a l'article 9, quan diu: «Són per compte de l'integrat els pagaments corresponents, els espais i les instal·lacions afectats de la producció i el personal que treballa a l'explotació.» Tornem-hi de nou: el personal per a la retirada del bestiar —tema important— treballa o no treballa en l'explotació? Qui l'ha de retribuir? A qui correspon el pagament d'aquest personal? Entenem, per tant, que el que es correspon, si es vol ser clar i deixar la Llei com més diàfana millor, tant per als integradors com per als integrats, però també per a la seva aplicació a posteriori pels jutjats de Catalunya, si és aquest el cas, o per les juntes arbitral, si s'escau, és atribuir i col·locar les obligacions de l'integrador —encara que siguin obligacions noves que aquesta Cambra li atribueixi— en el capítol de les seves obligacions, i no d'una manera vergonyant i per passiva quan es regulen les obligacions de l'integrat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? Del senyor Albiol?

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena d'addició de la qual ara s'ha fet la defensa, al nostre entendre, contempla un casuisme que podríem dir que és innecessari.

Si ja es diu a l'article 5, apartat a), del text del Dictamen que l'integrador està obligat a retirar el bestiar, s'entén perfectament que és ell qui ha de disposar la mà d'obra necessària per a aquesta retirada.

D'altra banda, també es podria fer extensiu el contingut d'aquesta esmena en l'operació d'entrada del bestiar. O és que no es necessita mà d'obra per entrar-lo? Penso que el redactor de l'esmena ja té present, en el cas concret de l'entrada del bestiar, que la mà d'obra necessària per a aquesta operació va a càrrec de l'integrador, precisament per la base legal que es contempla en l'apartat a) de l'article 5 del text del Dictamen.

Doncs, bé, això mateix es pot predicar respecte a l'operació de retirada. Per això dèiem al començament que enteníem que aquesta esmena ens portava a un casuisme innecessari perquè l'esmena només se centra en la mà d'obra. Per què, senyor Maties Vives, no té en compte també d'altres elements materials, com són la maquinària, els vehicles, etcètera? Perquè, òbviament, se sobreentén que ja són a càrrec de l'integrador. Doncs de la mateixa manera se sobreentén que la mà d'obra és a càrrec d'aquesta mateixa part contractual.

Per tant, seguim pensant que el contingut del text del Dictamen és millor que el de l'esmena, ja que el primer ho contempla en termes més amplis i generals.

Pel que fa referència a l'esmena 14, que també ha estat defensada anteriorment, és clar, aquesta esmena evidentment va lligada amb aquesta anterior. Miri, tampoc no podem acceptar aquesta esmena perquè suposa una limitació que desnaturalitza, al nostre entendre, el contracte. El precepte ha de contemplar totes les obligacions que arribat el cas corresponguin a l'integrat, i no solament les de les tasques d'engreix. A més a més —també al nostre entendre, evidentment, això és subjectiu—, l'esmena converteix l'engreix en sinònim d'alimentació. I això no és així, ja que engreixar en aquest sentit ampli, que és el que defensem nosaltres, comporta realitzar totes aquelles funcions que són necessàries perquè el bestiar arribi en plenitud de condicions al moment que estigui en disposició de ser retirat per procedir, posteriorment, al seu sacrifici. És a dir, que hi ha un engreix en sentit estricte que equival a alimentació, i un engreix en sentit ampli que comprèn un àmbit més extens. I pel que fa al text del Dictamen, no hi ha dubte que la principal obligació de l'integrat és aquest engreix en sentit ampli, i no en el sentit estricte de l'alimentació, perquè no oblidem que l'integrat és un soci i, per tant, ha de tenir —i té— el mateix interès que l'altre soci, que és l'integrador, que tot funcioni al millor possible, perquè, d'aquesta manera, els guanys seran sempre superiors.

Per tant, que quedi clar que l'integrat, a més de la tasca d'alimentar, per exemple, el bestiar, té altres tasques a desenvolupar. I en obligada conseqüència no es pot admetre una esmena que plantegi clarament o pugui donar lloc a una limitació de les funcions de l'integrat que comportaria, sens dubte, uns menors rendiments a la societat i que fins i tot minusvalorarien la participació i les funcions de l'integrat en l'activitat social.

Quant a l'esmena 16, doncs, bé, per un procediment d'economia de temps, ens remetem a aquests mateixos arguments que hem donat en aquestes dues esmenes anteriors.

Finalment, dir que la nostra votació serà en contra d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Procedeix ara acudir a la votació de l'esmena número 13, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

No havent-hi altres esmenes a aquest article, anem a procedir a la votació del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 5 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, jo voldria que els directament interessats diguessin si creuen que l'esmena següent —l'esmena...

(*L'l. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyor President, en realitat no és una esmena que estigui decaiguda. A efectes processals, el nostre Grup entén que, si no hi ha manera de votar-les conjuntament, la retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Per tant, podem votar ja el text de l'article sisè, no?

Els qui... Ah, té raó, sí, és veritat! Al 7 no hi ha esmenes. Doncs, el 6 i el 7, si no hi ha inconvenient, els votarem conjuntament.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen d'aquests dos articles, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests dos articles, 6 i 7, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 8 hi ha l'esmena número 15, del Grup Socialista de la Cambra, de modificació. Prego al senyor Pere Ayguadé que faci defensa de la seva esmena.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc voldria afirmar, per a la tranquil·litat del senyor Albiol, que en cap cas he fet un menyspreu de la seva professionalitat. L'únic que he dit abans —i en aquests moments m'hi refermo— és que el que sentia en la veu del senyor Albiol, amb el que sentia en la del professor Agustín Luna, en els treballs de Ponència, s'hi assemblava com un ou a una castanya.

Fonamentalment per una qüestió: és que aquí som legisladors, però també som polítics, i també —i ho hem de tenir molt clar— venim a legislar per fer justícia; per fer lleis que facin més justa la vida del conjunt de ciutadans d'aquest país. Però hi ha una cosa encara molt més greu: és que si ens remetem contínuament a les competències que tenim per l'Estatut d'Autonomia, en l'article 9.2, sobre el dret civil català, fem renúncia de les nostres pròpies competències, que ens estan atribuïdes en l'article 12.4, quan ens donen competències en agricultura i ramaderia.

Si tot ho circumscrivim, només, a les limitacions que pel dret civil català ens donen de legislar sobre qüestions que afecten, en aquest cas, el món de la ramaderia, evidentment, nosaltres, automàticament, rebaixaríem el sostre autonòmic. No he volgut fer, per tant, abans, ús de l'article 64 per al·lusions per allò de que *quien se excusa, se acusa* i per allò de que *quien calla, otorga*. Per tant, li dic d'aquesta manera, li ho repeteixo al davant, i em sembla que hem quedat perfectament entesos.

Respecte a l'esmena en si, miri, hi ha una diferència fonamental: és la diferència que hi ha entre legislar des d'unes posicions progressistes i legislar des d'unes posicions conservadores. Vostès legislen a favor d'uns quants integradors; nosaltres voldríem legislar a favor dels integrats, en aquest país. Vostès, en l'article 8 del text del Consell Executiu, diuen: «El contra-

cte d'integració no transfereix la propietat a l'integrat, el qual té els caps de bestiar en dipòsit mentre dura el contracte, i en cap cas no en pot disposar o gravar-los pel seu compte, llevat que no s'hagi estipulat altrament en el contracte.» És curiosa la seva voluntat de fer-ho constar especialment en un article. Permeti'ns, doncs, a nosaltres, que canviem una mica les tornes i que el que diguem és: «L'estimació del bestiar a l'inici del contracte transferirà la propietat a l'integrat» —no precisament a l'integrador— «i, si no s'acorda expressament la no-transferència de la propietat a l'integrat, aquest tindrà sobre el bestiar un dret real de penyora mentre duri el contracte.» Però, fixi's vostè: què fem, amb això? Amb això obliguem que l'integrador, que en molts casos no l'interessa firmar contractes d'integració amb l'integrat, es vegi obligat a, bé, a negociar un contracte d'integració per una senzilla raó: perquè, si no, la propietat del bestiar seria de l'integrat. Per tant, si consta especialment en el contracte d'integració que la propietat del bestiar és de l'integrador, ningú s'ha de preocupar que aquí afectem la propietat, en aquest cas, d'un integrador a favor de l'integrat. L'únic que fem en aquest article és, d'un cantó, obligar que es facin contractes d'integració —perquè, si no, es continuaria fent igual que en aquests moments, tal com queda la Llei— i, d'un altre, salvaguardar, durant el conjunt de la durada del contracte d'integració, els interessos de l'integrat, perquè si no ho fem a través de la propietat del mateix bestiar, en aquest cas, no ho podem fer de cap manera, perquè sempre la potència de l'integrador estarà pel damunt de la submissió, en aquest cas, de l'integrat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Albiol, per a un torn en contra?

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats; senyor Ayguadé, a veure, el nostre Grup no pretén, amb aquesta Llei, com diu vostè, només protegir l'integrador en detriment de l'integrat. Això no és cert, i miri, li posaré un argument molt breu i em poso de seguida a defensar... a fer el torn en contra, millor dit.

Miri, fins ara no hi havia cap llei que regulés el contracte d'integració; ara hi haurà una llei. Per tant, l'integrat, si més no, ja tindrà una arma, una eina —diguem-ho així, una eina— per tal de poder-la fer servir en la defensa dels seus drets. Per tant, canvio arma per eina (*Remor de veus.*) El nostre Grup tampoc votarà aquestes esmenes i, sintèticament i breument, li'n donaré unes quantes raons. Miri, en primer lloc, la transferència de propietat a l'inici del contracte desnaturalitza la integració, que passa a ser un altre conjunt contractual.

En segon lloc, no s'adquireix la propietat en principi sinó en virtut d'una contraprestació causal actualitzada.

En tercer lloc, acceptar l'esmena faria que es produís una mutació del contracte, ja que es convertiria un contracte d'integració en un contracte de compra-venda de bestiar i subministrament.

En quart lloc, la motivació o fonamentació de l'esmena ens diu que és per donar garanties a l'integrat. Doncs, bé, si es vol aconseguir això, ja ho té aconseguit, perquè el text del Dictamen dona la garantia a l'integrat, ja que estarà en la possessió material del bestiar.

En cinquè lloc, acceptar l'esmena en el sentit... No, perdó, no; en sisè lloc, tampoc és admissible el dret de penyora que

subsidiàriament defensa l'esmena, perquè, com dèiem abans, el fet de tenir l'integrat la possessió material del bestiar, al nostre entendre, això ja implica una garantia suficient.

Per totes aquestes raons, el nostre Grup hi votarà en contra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé; per tant, podem procedir ja a la votació de l'esmena a l'article vuitè, esmena número 15, del Grup Socialista de la Cambra.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 73 en contra i 5 abstencions.

I ara podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen de l'article 8, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions.

Entrem ara a l'article 9, per al qual hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat que es considera decaiguda... O retirada? Decau. Llavors, cal procedir a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi estiguin d'acord, poden posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

A l'article 10 hi ha una esmena de modificació, del Grup parlamentari del Partit Socialista, i, per a la seva defensa, el senyor Aleu, si té la bondat.

El Sr. ALEU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en la resposta del Diputat senyor Albiol al Diputat senyor Pere Ayguadé, última, ha fet el gran argument que bé, els integrats tindran una llei, que podrà ser una eina o una arma, ha dit, fins i tot, per defensar-se. Escoltin, tal com està quedant la Llei, res de res de defensa de l'integrat, perquè estem legislant les obligacions, però gens ni mica estem protegint l'integrat. Vaja, almenys pel concepte que nosaltres tenim, que és que a partir de l'observació de la realitat, com ha dit el senyor Conseller, s'ha de legislar per treure'n algun fruit, i el que nosaltres pensem avui és consolidar una situació de privilegi de l'integrador envers l'integrat, que existís.

Centrant-nos en l'esmena, nosaltres fem una primera modificació, que és el preu. En qualsevol cas, ja es va acceptar en Comissió que a l'article 5, apartat c), constés el preu o retribució —hauria estat més lògic també posar-ho aquí. En qualsevol cas, la nostra esmena diu: «el preu», i, respecte a l'articulat, nosaltres, respecte al punt 2, el que fem és eliminar, com hem fet a l'esmena 9, la referència al costum o a la comarca. No vull repetir els arguments, però continuen essent vàlids i, fins aquest moment, la votació no m'ha donat la raó, però els arguments no m'han convençut.

Després hi ha la indemnització que s'ha de produir proporcional, segons diu el text, a la superfície proporcional al temps de desocupació. Miri, escolti, aquesta indemnització hauria de

tenir uns dos paràmetres, proporcional al temps, que ja està contemplat en el Projecte de Llei del Govern, i proporcional a la superfície desocupada. Potser sí que em dirà que això és obvi, però, si és obvi, contempli-ho, accepti-ho i introduïm-ho a la Llei, però, tal com ve la redacció de la Comissió, nosaltres, les indemnitzacions seran proporcionals exclusivament al temps, independentment que es tracti d'una granja gran, que d'una granja petita. I, això, creiem que no és correcte.

Bé, aquest és l'argument, que és d'una obvietat total i absoluta i pensem que serà una de les que podran votar favorablement.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*L'I. Sr. Graells demana per parlar.*) El senyor Graells té la paraula.

El Sr. GRAELLS: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, quant a l'ordinal primer, el Grup Socialista proposa substituir la paraula «retribució» per «preu». Si bé el significat per a nosaltres pot ésser el mateix, observem que en l'article 14 del text del Projecte torna a sortir la paraula «retribució» i allí el Grup Socialista no hi presenta cap esmena.

D'altra banda, si s'hagués transferit la propietat del bestiar en entrar-lo a les estabulacions, com es pretenia en l'esmena número 15, en treure'l, potser el que caldria fóra comprar-lo. Però no essent així, si fos rebutjada l'esmena, el nostre Grup creu que ho defineix i ho matisa millor el mot «retribució». El primer paràgraf de l'ordinal 2 de modificació, que es proposa fins al primer punt exceptuant que fa desaparèixer la referència al costum de la comarca —i el nostre Grup ja s'ha manifestat en fer el torn en contra de l'esmena número 11—, mantenint aquesta referència, la resta entenem que ve a dir el mateix que el text del Dictamen.

Respecte, senyor Aleu, al fet que l'integrat tingui dret a una indemnització en els casos que s'hagin convingut reposicions, en primer lloc, hem de dir que aquesta pràctica no és freqüent, ni aconsellable per raons sanitàries, però bé, en el supòsit que es donin, principalment, es farien per reemplaçar els animals que durant la fase d'engreix es moren, i nosaltres defensem.

Que si bé per una part la mortalitat és en funció del compte i de les atencions sanitàries, massa sovint, massa sovint, es mor l'animal per un excés de calor. I no es moren els de totes les granges localitzades en l'àrea que registra la mateixa temperatura, no; l'orientació de les estabulacions surt a Catalunya, la ventilació, l'aïllament tèrmic de les parets laterals i cobertes, seran factors decisius —decisius i determinants— en la realitat d'aquests successos. I passa bastant sovint.

És, doncs, en aquests casos, la qualitat de les estabulacions que aporta l'integrat un factor decisor del nombre de baixes dels corral. Podem constatar també que la mort per canibalisme en els porcs s'accentua quan al llarg del menjador en ventilació i els espais disponibles per animal no són els adequats. Serà decisiu també el pla adoptat. Així podem constatar que el sistema danès, per exemple, és un en els quals es dona més el canibalisme —no es posi nerviós, senyor Ayguadé— pel refugi que troba l'animal encalçat en el passadís de direccions? Sols té un inconvenient, que és més car. És doncs també, en aquest cas, la qualitat de les exploracions que aporta l'integrat, factor decisiu del nombre de baixes en els corral.

Senyores i senyors Diputats, és una obvietat arribar a la conclusió que hi haurà menys mortaldat, i, per tant, menys reposi-

cions millor sigui la qualitat i salubritat dels corral. Si acceptàvem l'esmena del Grup Socialista, indemnitzariem les reposicions, ens podríem trobar amb la paradoxa de primar les estabulacions més salubres i més adequades, alhora que obligariem a pagar més, a pagar el doble per obtenir la meitat a l'integrador.

Pel que fa a l'últim paràgraf de l'esmena presentada, en primer lloc, vull fer esment que la quasi totalitat de casos en els quals el període d'engreix s'allarga per raons sanitàries, és per motius aliens a la voluntat de l'integrat i de l'integrador, i no fóra just obligar a indemnitzar l'un o l'altre per aquestes causes. En segon lloc, el nostre Grup no pot estar d'acord que una de les parts contractuals indemnitzi per culpa o negligència seva a l'altra i, a la vegada, alliberar aquesta de tota responsabilitat pels perjudicis que ocasiona al primer, per culpa o negligència seva.

Senyores i senyors Diputats, ni aquesta Llei ni ningú pot ni podrà obligar a fer o a continuar en un contracte d'integració un integrador si econòmicament no és aconsellable. En tots els integradors hi ha una comuna coincidència; abandonar les granges que no hi tenen beneficis o hi tenen pèrdues, i aquestes es corresponen generalment amb les més insalubres i, per tant, tenen més problemes sanitaris i registren més mortalitat. En acceptar l'esmena del Grup Socialista no solament s'aconseguiria beneficiar l'integrat, sinó que se'ls podria causar greus perjudicis als qui treballen en corral, en condicions més precàries, en posar en perill la continuïtat de la seva explotació. I el nostre Grup ha tingut i continuarà tenint molta cura a donar suport a proposicions i esmenes que es justifiquin en benefici de, i que responen en perjudici seu. El nostre Grup continuarà essent molt cautelós en tot allò que pugui comportar un tancament d'elements productius i impliqui pèrdues de llocs de treball.

I, amb això, no vull dir, ni de bon tros, senyor Aleu, que aquesta sigui la seva voluntat.

Per tot això, nosaltres votarem en contra de l'esmena presentada.

Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara caldrà entrar en la defensa... Perdó, havia demanat la paraula el senyor Armet.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*): President, per a una qüestió d'ordre, i diré que hem estat seguint molt atentament la intervenció que ha fet el Diputat de Convergència i Unió, en el sentit de saber si s'ha referit a l'esmena 17, que és la que havia presentat el Diputat Socialista, o la 21, ja que els aspectes temàtics, en un 95% de la seva intervenció, fan referència a la 21. Un aclariment en aquest sentit.

Gràcies, senyor President. (*L'I. Sr. Subirà i Claus demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, en primer lloc, no entenc quina és la qüestió d'ordre que s'ha presentat, perquè no he vist que s'invoqués cap tema de compliment del Reglament, i, d'altra banda, jo he vist entrant ja en la temàtica que deia el senyor Armet, que la defensa s'ha fet parlant de temes de raons sanitàries, de causes de possibles problemes sanitaris en les explotacions i a mi m'ha semblat perfectament coherent.

El Sr. PRESIDENT: Així ho ha apreciat també aquesta Presidència (*Remor de veus*). Bé, entrem ara a l'esmena número 17, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, referent a l'apartat 1, de l'article 10. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Amb els deguts respectes, la número 18, senyor President, si no m'equivoco, en lloc de la 17.

El Sr. PRESIDENT: 18, sí, sí, la número 18.

El Sr. VIVES: Si el senyor President m'ho permet, jo defensaria conjuntament les esmenes número 18, 20 i 23.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla molt bé. Moltes gràcies.

El Sr. VIVES: L'esmena número 18, telegràficament, el que pretén és que «en cap cas, el temps transcorregut entre la retirada del bestiar i el pagament de la retribució sigui superior als vuit dies naturals»; és una esmena que, òbviament, va en la línia d'evitar la descapitalització de l'explotació que, normalment és familiar, que representa l'integrat, i obligar-lo d'aquesta manera a anar en un terreny abonat, perquè la integració es faci cada cop en pitjors condicions per a ell, limitant el temps entre la retirada del bestiar i el pagament de la retribució.

Nosaltres entenem que es poden fer eslògans brillantíssims sobre modernitzar l'explotació familiar agrària, però si al costat d'això no s'estableixen línies de rendiments que incrementin la rendibilitat d'aquestes explotacions, estem fent, en tot cas, un brillant exercici teòric, però gens ni mica resolent els problemes que hi ha plantejats en aquestes explotacions, mai com en aquest cas pot ser cert allò que «qui paga mana», i, per tant, si mana, limitem-li el manar a vuit dies hàbils, des de la retirada del bestiar. Molt ens temem que aquesta qüestió tampoc serà acceptada per Convergència i Unió, i llavors, és clar, comencem a arribar a la conclusió que fóra millor, segurament que, enlloc d'una relació d'integració es donessin absolutes relacions laborals, almenys hi hauria la possibilitat d'avançar per la via de l'atur subsidiari, cosa que en aquest cas no passa, i queda a mans dels integradors l'oportunitat de pactar o de no pactar, pagar, o a cops no pagar, a trenta, seixanta, noranta, cent vint o, si convé, cent vuitanta. Entenem que aquesta és una via clara de descapitalització, i d'aquí la nostra esmena.

I les esmenes 20 i 23 van en la línia, vinculades amb el tema de la indemnització pel temps transcorregut entre la retirada del bestiar i la nova entrada, quan es deien raons sanitàries, nosaltres estem completament d'acord amb el text del Dictamen quan fa referència que si són raons sanitàries degudes a una mala gestió per l'integrat, això hagi de ser, evidentment, a expenses del mateix integrat, però és que tal com està redactat el text de la Llei en aquest article 10.2, el que passa és que, quan es deu a deficiències de malalties del bestiar en període d'incubació, i, per tant imputables a l'integrador, també les haurà d'atribuir, també les haurà de satisfer, també anirà a càrrec de l'integrat. I, per tant, el que es pot produir aquí és la paradoxa que estem cometent amb aquest article un nou atemptat contra la situació dels integrats, que segurament s'argumentarà amb articles del Codi Civil i amb la situació preexistent, i tècniques jurídiques, i tot el que es vulgui, però, en qualsevol cas, el que queda clar és que encara que la malaltia en el bestiar la porti l'integrador, l'ha d'acabar pagant o ha de deixar de percebre la indemnització l'integrat.

Jo diria que, a més a més això, és un arma fàcil a mans dels integradors quan vulguin enfonsar un integrat. N'hi haurà

prou d'enviar-los determinats tipus de bestiar, controls al marge, que portin un determinat tipus de malaltia, i tancar-los la granja per sis, set, vuit, nou..., els mesos que s'estableixin com a necessaris per a retornar-la a la seva condició de plena habitabilitat.

Jo diria que, segurament, aquí també se'm farà l'apel·lació que, si això succeeix, que vagin als jutjats. Segurament fóra més fàcil col·locar la Llei ja, avui, no al costat dels integrats, sinó al mig, entre els integradors i els integrats i d'aquesta manera evitaríem molts plets, que amb un xic de bona voluntat, o, ull viu, fent que Convergència i Unió deixés la seva secular i tradicional posició en aquesta Llei, al costat inequívocament dels integradors, segurament evitaríem que això es produís i fariem allò que reclamava un altre Diputat, un xic més de justícia en relació amb la situació de desigualtat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de les tres esmenes, no?

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, farem un torn en contra de les tres esmenes, 18, 20 i 23.

Com s'ha anat veient al llarg de les diverses intervencions en els torns en contra, el nostre Grup està inclinat a mantenir el principi general de la llibertat de pacte que es reflecteix a l'article 1255 del Codi Civil. L'esmena, en definitiva, demana que en la Llei es contempli una casuística. El nostre Grup entén que la Llei no ha de fixar aquesta casuística, sinó que el criteri que ha de mantenir, precisament la Llei, ha de ser un criteri ampli.

D'altra banda, la Llei ja fixa uns criteris, com són que el pagament, en principi, s'ha de fer en el mateix moment de la retirada, en la línia que s'indica en l'article 1113 del Codi Civil; o bé, o bé, deixar en llibertat les parts contractuals perquè convinguin el que estimin oportú. És a dir, o una cosa o l'altra. Per tant, si es paga en el mateix moment de la retirada, no li admeto l'argumentació, senyor Maties Vives, que aquesta Llei només tendeix a protegir, altra vegada com diu vostè, contínuament, l'integrador. Per tant, es contemplen les dues possibilitats, en el moment de la retirada o en el moment que hagin pactat.

Per això, l'esmena presentada, si prosperava, produiria una distorsió del sistema normal d'actuació en l'àmbit del dret privat, ja que atemptaria precisament contra l'esperit aquest, que nosaltres defensem, de llibertat de pacte.

Quant a la motivació de l'esmena, se'ns parla de descapitalització. Al nostre entendre, no és motiu suficient perquè entra dintre de la lògica de les activitats agrícoles, industrials i mercantils que es puguin convenir terminis. I si un integrat té risc de descapitalitzar-se, ja mirarà que li paguin immediatament, tal com preveu el text del Dictamen.

Respecte a l'esmena número 20, sembla que l'esmena també es preocupa de protegir molt preferentment una de les parts contractuals, l'integrat. Però el nostre Grup entén que aquest excessiu proteccionisme és innecessari i no s'escau amb el principi d'igualtat entre les parts, que, finalment, des d'un punt de vista tècnic jurídic, difícilment assoliria la finalitat prevista.

Recordem —perquè, si no, es fa difícil mantenir la discussió— que el text del Dictamen atorga a l'integrat una indemnització que la podríem anomenar per desocupació, amb

caràcter general, i només exclou els supòsits en què aquesta desocupació, precisament, sigui conseqüència de raons sanitàries.

L'esmena, d'altra banda, estableix que les raons sanitàries no seran vàlides per excepcionar la regla general de la indemnització quan aquestes no derivin de la presència de malalties al bestiar dins el període d'incubació. La simple lectura d'aquesta addició ja acredita la dificultat d'una correcta interpretació del que es vol dir. Quines són les malalties del bestiar dins del període d'incubació? Quant abasta, aquest període? Perquè, si les raons sanitàries de la desocupació no són atribuïbles a cap de les parts, ha de córrer amb les seves conseqüències l'integrador?

El nostre Grup creu que aquesta esmena d'addició és innecessària. Perquè, primer, si hi ha acord entre les parts contractuals, òbviament s'haurà de passar pels seus termes. Segon, si no hi ha acord entre les parts contractuals, evidentment, senyor Maties Vives, s'haurà d'acudir a la via judicial, en què, tenint en compte els corresponents peritatges tècnics, es concretaran aquestes raons sanitàries per determinar si són culpa d'una o d'altra part, i, en conseqüència, generaran o no generaran indemnització.

Quant a l'esmena número 23, bé, tenint present el que hem dit, el que ha d'abastar la indemnització, en definitiva, o bé es decideix per acords entre les parts, o, en altre cas, s'haurà d'acudir a la via judicial, i amb aquests supòsits el jutge ja tindrà en compte els suficients elements que li subministren els principis generals del dret d'obligacions que es constaten en l'article 1106 i concordants del Codi Civil.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

EL Sr. PRESIDENT: Havent estat retirada l'esmena número 19 i debatudes les altres relatives a aquest article 10, podem passar a la votació de les que han quedat subsistents, que són la número 17, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'ella, poden posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 18, que es refereix a l'apartat 1 de l'article 10, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Finalment, l'esmena número 20, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, referent a l'apartat 2 de l'article 10.

Els qui estiguin a favor d'ella, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 65 en contra i 36 abstencions.

I ara passarem a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 74 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 11, al qual hi ha l'esmena número 21, del Grup Socialista de la Cambra. Prego al Diputat senyor Aleu que en faci la defensa.

EL Sr. ALEU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, i és que no resisteixo de llegir l'article 11. Diu: «Si per un cas fortuït o per alguna altra causa de força major es mor una part del bestiar o cal sacrificar-la, per compensar-ne l'integrat se li ha d'abonar la quantitat que li correspongui d'acord amb el que s'hagi estipulat o, si no s'havia convingut, d'acord amb el costum de la comarca, per raó dels animals morts o sacrificats i proporcionalment al temps que ha tingut el bestiar, i restaran a favor de la integració les indemnitzacions que aboní l'Administració per aquest concepte.» És clar, aquí sí que té sentit parlar de per què s'han mort, que és el que ha fet el Diputat de Convergència i Unió, quan em contestava a l'article 10. Ha explicat les raons de mortalitat i el que s'havia de fer perquè no es morissin. Això és aquest article.

En qualsevol cas, jo sí que de la intervenció del Diputat de Convergència i Unió m'ha quedat una cosa clara. Per si algun dubte en teníem, ha estat el primer tant a l'integrador; l'integrador té interès a no portar pinso, a no portar bestiar a les granges que tenen una alta mortalitat, l'integrador té interès de fer això, de fer allò altre... Bé, per a mi ha quedat clara la posició que des del subconscient els ha sortit.

I anant a l'esmena que presentem, nosaltres fem l'eliminació, una vegada més, del terme «costum de la comarca», per les raons que s'han dit infinitat de vegades i que no se m'han contestat, perquè tampoc l'altra vegada se m'ha contestat si s'acceptava que a la superfície desocupada fos considerada com a paràmetre per indemnitzar o no. Bé, el resultat, ja m'ho ha dit clar, però a mi no m'ha contestat; la Cambra, els Diputats, no han sabut per què Convergència i Unió votava això.

I el que nosaltres fixem és que la indemnització, la que sigui, que sigui proporcional al temps d'ocupació, al temps d'engreix d'aquest bestiar que s'ha mort o que s'ha hagut de sacrificar. I també fixem una cosa que no fa l'articulat de la Llei, fixem el temps de pagament: el temps de pagament serà quan l'integrador rebi les bonificacions de l'Administració. Crec que és una posició totalment lògica, que hauria de ténir els vots favorables de tota la Cambra si el que es pretén és fer una mica de justícia; o sigui, una mica de justícia, perquè tornar a invocar la llibertat contractual, tornar a invocar les llibertats de les parts quan no es donen, escolteu, això és posar-se les mans als ulls i oblidar la realitat, és voler-la ignorar reiteradament. No, no és així. I vosaltres, els senyors de Convergència i Unió, ho sabeu, que no és així. I el senyor Conseller ho ha dit clarament: els integradors no tenien cap interès que es fes la Llei, no hi tenien cap interès. Però és que la Llei que fem és per tapar una pantalla però que no defensa realment els integrats.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

EL Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra. El Diputat senyor Albiol.

EL Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Aleu, senyor Aleu, una demostració palpable que Convergència i Unió no pretén defensar els integradors, la té

amb això que acaba de dir del senyor Conseller. No volien una llei. El Grup de Convergència i Unió, que dona suport al Govern de la Generalitat, els ha fet una llei. (*Rialles.*) No diferent!

Entrant al contingut d'aquesta esmena de modificació, té dos paràgrafs, que breument s'haurien d'analitzar. Miri, respecte al paràgraf primer, hem de dir que el text del Dictamen, en definitiva el text del Projecte, es limita a considerar el supòsit de cas fortuït o força major. En el cas que hi hagi culpa o negligència de qualsevol de les parts, no s'hauria d'aplicar aquest precepte, com pretén l'esmena, sinó que hauríem d'acudir a les regles generals de l'incompliment i la responsabilitat contractuals, tal com queda contemplat a l'article 1101 del Codi Civil, quan diu: «queden subjectes a la indemnització dels danys i perjudicis causats els que, en compliment de les seves obligacions incorrin en dol, negligència o morositat, i els que, de qualsevol manera, contravinguessin el tenor d'aquella». El text del Projecte per a resoldre, precisament, aquesta qüestió crida, en primer lloc, al pacte, i, en segon lloc, al costum de la comarca, mentre que l'esmena no admet aquestes crides, i ja dèiem abans, en fer el torn en contra d'una altra esmena, que, en matèria de dret privat el pacte i el costum són fonamentals.

Em sorprèn moltíssim que, en aquest cas, l'esmena parteixi de la base que el bestiar sigui propietat de l'integrador, la qual cosa és incoherent amb la tesi que el mateix Grup parlamentari sosté amb l'esmena número 15, en la qual preconitzava que el bestiar passava o es transferia a propietat de l'integrat.

Així mateix, és incongruent que, tenint en compte la filosofia que segueix l'esmena, a partir precisament de l'esmena 15, les indemnitzacions de l'Administració siguin, com defensen vostès, per a l'integrador.

Respecte al segon paràgraf, hem de dir que el text del Projecte ha fugit del casuisme que significa determinar el moment en què s'hauria de pagar. En el text del Projecte res no impedeix que l'integrat cobri abans que l'integrador percebi les indemnitzacions. Miri, senyor Aleu, en l'àmbit del dret privat, els excessius lligams acostumen a ser contraproductius. Les obligacions, o es compleixen voluntàriament o s'han d'exigir davant dels tribunals. D'altra banda, no oblidem que aquest Projecte de Llei que avui debat la Cambra és de dret privat, concretament —ho hem dit a bastament—, dret civil. Per això, el nostre Grup està per continuar mantenint la filosofia que emana precisament d'aquesta branca del dret. Per aquests arguments que li acabo de donar, senyor Aleu, el nostre Grup votarà en contra de l'esmena número 21.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Retirada l'esmena número 22, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, queda ara per defensar...—ja està defensada— la número 23, que ha estat també ja decaiguda. Per tant, podem anar a la votació de l'esmena del Grup Socialista de la Cambra que acaba de ser presentada i contestada.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions.

I ara podem passar a la votació del text del Dictamen, per a l'article 11.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 37 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a l'article 12, a la lletra a), del qual hi ha una esmena —número 24—, que ha estat ja defensada i suposo que decaiguda. A la mateixa lletra hi ha una esmena —la número 25—, del Grup Socialista de la Cambra. Prego el seu representant, senyor Aleu, que passi a la seva defensa.

El Sr. ALEU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, cal reconèixer que en una cosa sí que teniu raó: Convergència i Unió els ha fet als integradors una llei a la mida (*Remor de veus.*).

L'esmena que nosaltres defensem a l'article 12 és d'addició, i diu: «Si el rendiment obtingut en un engreix fos inferior al normal a causa de la defectuosa qualitat dels subministraments o a la deficient assistència tècnica-sanitària, l'integrat queda facultat per rescindir el contracte, sens perjudici de la reclamació dels danys i perjudicis que se li hagin causat.» L'article 5 del text aprovat, a l'apartat b), fixa, com a obligació de l'integrador, subministrar, amb caràcter exclusiu, el pinso necessari per a l'engreix en les condicions de qualitat degudes. Bé, la visió de la realitat de la col·laboració de la integració ens fa veure que tot sovint se subministren pinsos que no són de la deguda qualitat. Deu fer uns quatre mesos que el preu del porc s'ha abaixat sensiblement i, automàticament —això ho podem comprovar, preguntin-ho a l'integrat que vulguin— la velocitat d'engreix ha disminuït i el temps d'engreix ha disminuït, en una mateixa granja, en unes mateixes condicions, amb un mateix subministrament de pinso. Resulta que, de 160, 150 dies que costa engreixar un porc, s'ha passat a 170 o a 180. Jo recordo que, quan va haver la davallada forta dels ous, els que havien de sortir blancs sortien rossos, els que havien de sortir rossos sortien vermells... Per què? Perquè es canviava la qualitat del pinso i es traspassaven lesivament les responsabilitats de l'integrador, que és la responsabilitat de la comercialització, cap a l'integrat, provocant-li una disminució en l'índex de conversió de la proteïna vegetal en proteïna animal.

Per tant, aquest és un cas clar que hauríem de contemplar que fos motiu de rescissió del contracte, i que no se'm digui que s'ha d'anar al jutjat, perquè, tal com està avui la realitat i tal com surt aquesta llei, l'integrat que vagi al jutjat deixarà de treballar, i el benefici que en treu l'integrat no és altre que continuar vivint del seu treball. Per tant, si no li deixem el dret a rescindir el contracte, penso que l'estem perjudicant sensiblement.

Una vegada més, una vegada més, eh? Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? L'il·lustre Diputat senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, des d'un punt de vista tècnic i jurídic, senyor Aleu, no es pot admetre que es col·loqui, dintre d'un article dedicat a l'extinció de les obligacions, una causa de rescissió o resolució contractual, com ho fa l'esmena que se'ns proposa. En tot cas, l'incompliment contractual ja és previst i regulat, en general, a

l'article 1124 del Codi Civil, que diu —fixi's bé: «La facultat de resoldre les obligacions s'entén implícita en les recíproques per al cas que un dels obligats no compleixi el que l'incumbeix.» Continua l'article: «El perjudicat podrà escollir entre el compliment o la resolució de l'obligació amb el rescabament de danys i l'abonament d'interessos en ambdós casos. També podrà demanar la resolució, encara que després d'haver optat pel compliment quan aquest resultés impossible.» Per tant, amb tots els respectes, senyor Aleu, pel nostre Grup, aquesta esmena és innecessària.

D'altra banda, l'esmena preveu l'incompliment d'un sol dels subjectes contractuals: l'integrador. Ara bé, suposo que estaran d'acord amb mi que, en ser dues les parts en el contracte, tant l'una com l'altra poden col·locar-se en situacions d'incompliment. Llavors, no és lògic contemplar una sola de les parts, sinó que, per justícia, com s'ha dit abans, s'han de contemplar totes dues. La motivació de l'esmena diu que és per coherència amb l'antiga número 13, del mateix Grup, que, si es recorda, fou objecte de transacció, però no oblidin que precisament en aquesta esmena a què ens remet, la motivació es configuren altres obligacions de l'integrador, les quals també poden donar lloc a la resolució del contracte.

Per tant, no podem votar, el nostre Grup, a favor de l'esmena número 25, presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Posem ara a votació l'esmena número 25, del Grup Socialista de la Cambra.

Els qui estiguin a favor d'ella, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 66 en contra i 8 abstencions.

Podem passar ara a la votació del text del Dictamen de l'article 12.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Passem ara a l'article 13, al qual hi ha una esmena, la número 26, del Grup Socialista de la Cambra. Prego al seu representant, l'illustre Diputat senyor Aleu, que faci la seva defensa.

El Sr. ALEU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, *La Vanguardia* d'aquesta setmana, una *Vanguardia*, no sé si era de diumenge o d'ahir mateix, publicava un article, un editorial, on feia lloances a la iniciativa socialista de revisar el dret civil català. Avui ho entenc: és que, en nom del dret civil català es poden fer moltes coses, i s'ha vist clarament la necessitat de canviar-lo.

En qualsevol cas, l'esmena aquesta fa un afegiment que el que diu és que el contracte s'entendrà prorrogat per un nou cicle de producció si qualsevol d'ambdues parts no denuncia de forma fefaent un mes abans del seu termini. Bé, creiem que és una esmena més que assegura la continuïtat del treball a l'integrat si no hi ha una denúncia del contracte.

Nosaltres pensem que això és bo, és una defensa més que intentem introduir dintre del text, i ja no tinc massa esperança

que prosperi, vista l'actitud dialogant tant del Govern com del Grup de Convergència i Unió, però la defensarem perquè creiem que és necessari que hi sigui, en el text legal.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? (*Pausa.*)

El Sr. ALBIOL: Des de l'escó. Aquesta esmena, el nostre Grup tampoc no la votarà perquè al llarg de la discussió del Projecte ja ha quedat palesa la nostra voluntat de mantenir el principi de llibertat contractual.

Miri, senyor Aleu, la idea del Projecte és que no hi hagi pròrrogues. En tot cas, pel que dèiem abans, si les parts contractuals volen aquestes pròrrogues, que les pactin, ja que la llei no els les impedirà.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Posem a votació, doncs, l'esmena, l'única esmena que hi ha a aquest article 13, que és la que s'acaba de debatre.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Anem a votar, doncs, ara, el text del Dictamen.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 75 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Permetin-me una observació. En el moment de la votació jo els prego que procurin estar estables en el seu lloc, que no hi hagi moviment, i, sobretot, que no hi hagi entrades i sortides de la sala.

Passem als articles 14 i 15, als quals no hi ha cap esmena; per tant, podem votar el text del Dictamen. Sembla bé que els votem conjuntament? Suposo, no? Anem a fer la votació conjunta dels articles 14 i 15 del Dictamen.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests dos articles han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem a l'article 16. A l'article 16 els prego que recordin que hi ha aquella esmena tècnica; per tant, suposo que tots la consideren incorporada, eh? Bé, aquí hi ha unes esmenes, dues esmenes, la 27 i la 29, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que han estat ja diguem-ne presentades i contestades. Queda en peu l'esmena número 28, del mateix Grup parlamentari, i prego al seu representant que faci el favor de defensar-la.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, es tracta de l'esmena que fa referència a aquelles empreses que disfressen, sota la forma de cooperatives, relacions de plena integració. Com sigui que hi havia una esmena socialista abans, que ha estat votada, que feia referència al mateix tema, i per estalviar-li, al senyor Albiol, els articles del codi civil corresponents, nosaltres la considerem decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: El text del Dictamen sembla, doncs, que pot ser objecte de votació.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen de l'article 16, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Bé, ara hi ha com a propostes d'esmena unes addicions d'un nou Capítol; per tant, les Disposicions finals, les deixarem per després, quan siguin realment finals.

Aquesta addició d'un nou Capítol constitueix l'esmena 30, del Grup Socialista de la Cambra. Prego al seu representant, el senyor Tomàs, l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs, que faci la presentació i defensa d'aquesta esmena.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, per defensar conjuntament l'esmena número 30, la 32, la 38 i la 39.

El Sr. PRESIDENT: 30, 32, 38 i 39; molt bé, gràcies.

El Sr. TOMÀS: ...38 i 39, que fan referència a les juntes arbitrals. Al llarg del debat, tant l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura com el ponent del Grup de Convergència i Unió ens han volgut fer veure que aquesta Llei no tenia connotacions socials, que era simplement un desplegament normal del dret civil que regula, que fa la regulació d'unes integracions de caràcter vertical ramaderes.

Nosaltres diem que això és absolutament fals. Que sota aquesta suposada virginitat legislativa, sota aquesta suposada neutralitat, s'està encobrint la defensa d'un sector molt concret, un sector molt conegut, que és el sector dels integradors, darrere dels quals hi ha potents indústries de transformació i de comercialització de cereals, de lleguminoses, etcètera.

Aquest text que se'ns proposa, d'aquesta suposada virginitat, ha estat mostrat que encobreix, a través d'una escaleta que el senyor Albiol ha dit en el moment que ha criticat, que ha fet el torn en contra de la nostra esmena a la totalitat, quan ha dit: «La seva esmena a la totalitat, a través d'errors jurídics, el que fa és perjudicar una part contractual, el que fa és perjudicar els integradors.» Per tant, queda molt clar que aquesta Llei només afavoreix un sector, els integradors.

I una mostra que es tendeix a afavorir només una part contractual és quan es rebutja la presència en aquesta llei de les juntes arbitrals, dient-nos, per la via judicial, que són contractes civils, que no és bo que hi intervingui altra instància que el dret civil.

Senyores i senyors Diputats, aquesta no havia estat l'actitud, és a dir, és una actitud absolutament contrària a la que havia adoptat el Grup de Minoria Catalana, conjuntament amb altres Grups esmenants, en la Llei d'Arrendaments Rústics.

Jo he portat aquí les esmenes que va presentar el Grup de Minoria Catalana, que vénen a dir exactament el que nosaltres pretenem que contemplin aquestes juntes arbitrals, quan diu, en la justificació de l'esmena 157, per exemple: «...las juntas arbitrales, cuya creación hemos propuesto...». O quan diu «Por una parte la junta arbitral, cuyo ámbito y composición especificaremos en el artículo 7, conseguirá por su conocimiento directo de los problemas planteados y por la vía de la avenencia la resolución de la mayoría de los casos. Por otra parte, el elemental principio de no hacer completamente decisorias las intervenciones de las juntas arbitrales queda salvado ante el derecho que asiste a las partes de recurrir contra sus decisiones ante los tribunales ordinarios.» O quan fa referència als àmbits comarcals

d'aquestes juntes arbitrals.

És a dir, el Grup de Convergència i Unió havia defensat en lleis similars l'existència d'unes juntes arbitrals. I com a argument en contra se'ns diu «no, és que aquestes juntes seran voluntàries, i com que seran voluntàries no és necessari que es contemplin, i el dret civil ja resoldrà el tema o el problema.»

Tots sabem, senyores i senyors Diputats, que als integrats, als pagesos de Catalunya, els és molt més fàcil per dirimir els petits conflictes que es deriven d'aquesta relació contractual si tenen al seu abast unes juntes arbitrals, que, malgrat el seu caràcter voluntari, en ser impulsades per una llei del Parlament de Catalunya, hi acudirien. Per tant, d'entrada hi ha una limitació, una limitació d'intentar resoldre el problema a favor d'aquest sector més feble de la part contractual.

En segon lloc, perquè aquestes parts contractants serien constituïdes per la representació de les organitzacions professionals agràries, que compondrien aquestes juntes arbitrals. Vol dir que aquests integrats, a través dels seus representants, tindrien una presència, en aquestes meses decisòries o en aquestes meses arbitrals, que els permetria resoldre i estar presents, a fi i efecte de resoldre els seus problemes.

La negativa a les juntes arbitrals, a la presència d'aquestes organitzacions professionals, és una mostra clara del tarannà d'aquest Consell Executiu respecte a la concertació agrària que de paraula va proclamar quan va prendre possessió, però que els fets demostren que queda molt lluny de la voluntat de concertar amb les entitats professionals agràries una política agrària en benefici de l'agricultura catalana, en benefici de la modernització de les nostres explotacions. Unes juntes arbitrals que, d'altra banda, serien presidides per l'Administració de la Generalitat, que dirimiria en cas de conflicte.

Per tant, ens trobem davant un posicionament polític molt clar. Ens trobem que a través d'un suposat desplegament del dret civil s'estan encobrint els drets d'un sector molt ampli de la pagesia catalana, que és aquest sector que constitueix les explotacions familiars agràries, que també, de paraula, tothom diu que el vol defensar, però que els fets demostren que s'hi va absolutament en contra.

Per tant, a partir d'aquests arguments, jo voldria recomanar als Grups de Convergència i Unió i als altres Grups que hi voten conjuntament —perquè en aquesta llei d'avui s'han vist molt clars dos posicionaments: una banda de la Cambra que vota compactament, l'altra banda que vota compactament, és a dir, una banda que defensa un sector, una altra banda que en defensa un altre: estem en un debat exactament d'esquerres i de dretes—, jo voldria recomanar a aquests Grups, recomanar, no demanar el vot, que votin aquesta esmena simplement perquè el primer text legislatiu que surti d'aquesta Cambra al cap de cinc anys no sigui el text més retrògrad, més reaccionari que haguem aprovat en el Parlament de Catalunya.

Res més, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha torn en contra? (*Pausa.*) Senyor Albiol

El Sr. ALBIOL (*de l'escó estant*): Sí, el nostre Grup demanaria si el torn en contra es pogués fer acumulat després de la defensa de les esmenes per part del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Suposo que no hi ha inconvenient, eh?

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, ara a les esmenes 31... Si té la bondat...

El Sr. VIVES: 31, 33, 34 i 35, i dir d'entrada que aquest Diputat comparteix en tota l'extensió de la seva intervenció, fins i tot quan ha parlat que el Projecte és de dreta, és retrògrad, les opinions del Diputat senyor Esteve Tomàs. I dir també que aquest segurament és un dels pocs temes de debat en aquesta Llei que hauria hagut d'arribar en aquest Ple del Parlament de Catalunya. Moltes de les coses que hem discutit fins aquí eren esmenes amb una clara voluntat des d'un punt de vista ideològic-polític, però esmenes segurament de to menor, que només la intransigència del ponent de Convergència i Unió, la incapacitat per assumir —mitjançant transaccionals o aquelles fórmules que haguessin semblat més escaients— esmenes de l'oposició, ha fet que arribessin al Ple.

Jo voldria dir que, després de la seva explicació dient que el Grup parlamentari de Convergència i Unió ha fet una llei i ens l'ha portada, comprenc aquest tancament absolut, perquè, és clar, ha de ser la seva llei; jo em pensava que era del Govern, aquesta llei, i que vostès eren un Grup parlamentari, que feia els torns en contra, que defensava, però que també podia opinar. Estem davant de la primera llei feta per un Grup parlamentari, en aquest cas el de Convergència i Unió. I comprenc també que hi hagi aquesta actitud absolutament i radicalment tancada, que en el fons ha estat una actitud tremendament defensiva per part, en aquest cas concret, de qui hagi estat l'autor en darrer terme d'aquesta actitud, que en res ajuda, no ja al text legal —que pot sortir blanc o negre en funció de majories o minories—, sinó al prestigi de la mateixa Cambra, ben entès que entén aquest Diputat que al Ple li han d'arribar aquelles qüestions amb un inequívoc contingut polític i que siguin temes realment de fons, i que només hi arriben esmenes de to menor —algunes d'elles, no totes: les anteriors que hem debatut, de tots els Grups— quan hi ha aquesta actitud tancada, intransigent, que obeeix, òbviament, a un posicionament ideològic clar i inequívoc.

Juntes arbitrals i de vigilància; organismes arbitrals i de vigilància. La pregunta que crec que ens hem de fer és de si són necessaris en funció de les atribucions que els donem. Intents d'avinença entorn de les retribucions; els nivells de transformació del pinso; el desacord en casos d'indemnitzacions; situació de les instal·lacions afectades a la producció; períodes d'entrada i de retirada del bestiar; successió en cas de defunció, i variacions que experimenti el règim d'integració. Intent d'avinença; juntes que intenten l'avinença entre les parts; organismes paritaris. Són necessaris, aquests organismes, o no? I aquesta és la pregunta que s'ha de fer la Cambra. No si sobre la base de tal o de tal article del Codi Civil o de qualsevol altra llei sembla que, a la millor, això no fóra plenament d'acord amb el que va ser la voluntat del legislador quan va fer aquella llei: sinó si són necessàries, avui, per a Catalunya, o no. I, si són necessàries, els problemes de tècnica jurídica, senyor Albiol, és responsabilitat de vostè, del senyor Pere Ayguadé, o de qualsevol Diputat present en la Ponència i en la Comissió, resoldre'ls. Si els únics arguments que té vostè per combatre les esmenes de l'oposició són arguments de tècnica jurídica, el que calia fer era buscar la fórmula jurídica per col·locar-les en la Llei. I vostè, això, no ho ha fet. I no ho ha fet perquè no volia que s'hi

col·loquessin. I, per tant, el problema no és de tècnica jurídica; és un problema polític.

Es pretén amb aquests organismes, es deia abans: « cercar un marc arbitral de resolució dels litigis. » L'apel·lació al dret privat —aquí ha sortit—, els antecedents de la Llei d'Arrendaments Rústics, prou important; altres arguments: evitar despeses, estalviar temps, rendir tribut a l'experiència del mateix sector, intents de conciliació amb els millors homes bons que es poden trobar en el mateix sector afectat, integradors i integrats, paritari. No estem demanant cap desnivellament; organisme paritari. Per què no es volen? Per una qüestió d'estricta tècnica jurídica? No ens ho creiem, senyor Albiol! No es volen perquè un organisme paritari comporta igualtat, i quan, en una situació de desigualtat social, s'hi planteja un text legal que busca la igualtat, estem col·locant la llei al costat del més dèbil, i això és el que vostès no volen amb aquesta Llei. Perquè Convergència i Unió —s'ha dit a bastament aquí— s'ha col·locat, amb voluntat o no —jo crec que sí—, al costat dels integradors. I, això, han d'assumir-ho vostès, perquè el text, que és de Convergència i Unió, no serà de cap Grup de l'oposició, senyor Albiol. A l'integrador, normalment, no li ve d'un plet; a l'integrat, sí. És deia abans, aquí: « Ai de l'integrat que vagi a un jutjat a plantejar un plet contra l'integrador! Ha perdut la relació d'integració; no n'hi portaran cap més, d'espècie animal, per integrar; almenys, aquell integrador. » Ni els altres, que funcionen les llistes, també en aquest camp, senyor Albiol, si no ho sabia.

L'integrador pot prescindir d'un integrat. Absolutament. L'integrat, molt sovint per ubicació territorial, encara que només sigui per això, no pot prescindir de l'integrador, senyor Albiol, perquè no té altra manera de fer rendible la seva explotació. L'arbitratge i la vigilància neutral evitarien que es produïssin fets com aquest. Però, més enllà d'això, senyor Albiol, la creació a Catalunya d'un organisme d'aquestes característiques és, entenem nosaltres, un instrument d'afirmació inequívocament autonòmic. Exportable, senyor Albiol, exportable.

Crear uns organismes de resolució dels litigis —vostè, que és tan aficionat a la història i a la història de Catalunya— fóra quasi tant, en aquests moments, com crear —i vostè se'n recordarà bé— el cos de lletrats per a la vigilància de l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu, perquè estem parlant del mateix, i en el moment en què es feia allò, quan es va fer, s'estava afirmant la creació d'un instrument català per a l'aplicació d'una llei catalana. Bé, estem plantejant el mateix. Però és que, a més a més, la pregunta que jo els faria és: per què, si, al seu moment, en l'anterior legislatura, en un avantprojecte sortit de la Conselleria, hi figuraven, per què vostès les han retirat del text, senyors de Convergència i Unió? A quines pressions o per quines motivacions vostès responen, quan retiren aquest apartat d'un avantprojecte que vostès mateixos tenien declarat?

Els integradors no volien aquesta Llei, i vostès els han fet una llei —jo ho deia al començament— que ells exportaran al conjunt de l'Estat. La pressió dels integrats i unes votacions en el Ple d'aquesta Cambra permeten que avui aquesta Llei s'estigui discutint. Ara Convergència i Unió pretén —i ho està aconseguint a partir de la majoria absoluta— que no serveixi de res, o, cosa pitjor, que es renti la cara al tema per tal que, si la força econòmica i la llei caminen juntes, ells ho puguin fer rea-

litat. Jo crec, no obstant això, que en aquest cas la força econòmica i la llei podran caminar juntes, però un determinat sentiment de pressió social, que, no ens enganyem, és el que en darrera instància ha fet possible la Llei, farà que aquesta sigui una llei morta en el conjunt de la societat catalana.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, el senyor Albiol.

El Sr. ALBIOL: Senyor President, també farem el torn en contra de totes les esmenes que han agrupat tant el Grup Socialista com el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Senyores i senyors Diputats, per a una millor sistematització, dividirem aquest torn en contra en tres apartats. En general, les esmenes del Grup Socialista es fonamenten en la idea esmentada al final de l'exposició de motius del seu text alternatiu: «juntres arbitrals com a òrgan per dirimir conflictes entre les parts i que facilitarà la solució adequada.» Igualment les del Grup Comunista, així explicitat en l'esmena 31, també en la motivació concreta de l'esmena 32, d'addició d'un nou article 17: «facilitar els mitjans jurídics per resoldre els conflictes sense necessitat d'acudir als tribunals.» Però, encara que no explicitada i d'alguna manera contradita, bona fonamentació d'aquestes juntes es troba en l'existència d'unes juntes arbitrals d'arrendaments rústics, creades per l'article 121 de la Llei d'Arrendaments Rústics, del 31 de desembre de 1980. Senyor Esteve Tomàs, Minoria Catalana sí que, naturalment, va votar aquesta Llei, però aquí estem tractant del contracte d'integració, no d'una llei d'arrendaments rústics.

Per la nostra part, mantenim que la raó explicitada no ho és, en realitat, i que la raó latent tampoc té sentit per acabar raonant sobre els inconvenients de constitució d'aquestes juntes, entre altres motius per motius de burocratització, d'increment de costos, etcètera.

En segon lloc, contradicció de les raons explicitades. Dèiem, ja quan fèiem el torn en contra a l'esmena a la totalitat, que les juntes arbitrals proposades no poden ser considerades com a òrgans per dirimir conflictes en la terminologia de l'exposició de motius del text alternatiu, perquè l'article 17 que se'ns proposa els atribueix, d'una part, caràcter voluntari, quan diu: «Les parts podran sotmetre» —subratllo el *podran*— «els conflictes» i, d'altra, caràcter arbitral, quan diu: «Serà d'aplicació la legislació vigent sobre l'arbitratge de dret privat.»

Encara més clarament, el projecte del Grup del PSUC —esmena 33— els atorga caràcter conciliatori o d'avinença. I per aquestes raons tampoc es poden considerar —com ho diuen— «mitjans jurídics per resoldre els conflictes sense necessitat d'acudir als tribunals», perquè, en ser facultatives, no evitaran aquesta actuació judicial, i així ho estableix l'apartat 1 del text del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

D'altra part, la configuració d'uns òrgans arbitrals amb caràcter permanent no s'acomoda als principis més moderns del dret processal, que reserven l'arbitratge per als supòsits de ple acord entre les parts. I, fins i tot, amb el nomenament dels àrbitres, i, en el seu defecte, remeten a la jurisdicció ordinària.

En aquest sentit, ja la Llei d'Arbitratge de Dret Privat, del 22 de desembre de 1953, estableix, en el seu article primer, paràgraf segon, que els arbitratges de la naturalesa del que pretenen les esmenes que contestem es regeixen per normes diferents de les d'aquesta Llei.

Pel que fa al paquet d'esmenes del Grup Socialista Unificat de Catalunya, és obvi —ja que així es proclama— que no es tracta d'evitar el fet d'acudir als tribunals de justícia, amb la qual cosa estan més en la línia de modernitat, sinó d'augmentar els tràmits amb una mena d'acte de conciliació o d'avinença moltes vegades obligatori —article 17, paràgraf segon—, quan, i això, senyor Maties Vives, vostè ho sap perfectament, les modernes lleis processals —pensi, recent reforma de la Llei d'Enjudiciament Civil— li treuen, precisament, aquest caràcter.

En tercer lloc, les raons implícites. Dèiem també abans, en fer el torn en contra de l'esmena de la totalitat, que tant les esmenes del Grup Socialista com les del PSUC s'inspiren en les juntes arbitrals d'arrendaments rústics. En el cas de les esmenes del PSUC hi ha traduccions literals de la Llei estatal: l'article 17.1, respecte del 121.1, i el 17.2, final, respecte del 121.3, etcètera.

No és aquest el moment ni el lloc d'enjudiciar l'èxit o el fracàs en el funcionament d'aquestes juntes. El que volem assegurar és que les possibles raons del seu funcionament en l'àmbit arrendatari rústic no es donen respecte al contracte d'integració. En efecte. De fa molt temps les qüestions arrendatàries rústiques, com li deia abans, estan tenyides d'un fort vernís social. Llavors, aquesta realitat, entenem que no es dona —i la Llei no l'ha volgut donar o no pretén donar-la— als contractes d'integració, que, li ho repeteixo, són contractes totalment civils i, per tant, sotmesos al dret privat.

Si hi ha algun conflicte entre integrador i integrat, podran —podran, si ho volen— acudir al procés arbitral de dret privat previst per la Llei, triant l'àrbitre o els àrbitres que estimin més idonis i, si no, podran acudir lliurement als tribunals de justícia. El contracte d'integració, per important que sigui, en la immensa majoria dels casos no afecta essencialment les parts que el signen, com pot succeir —i, de fet, succeeix— amb els contractes d'arrendament. Per això no té cap sentit allunyar-se dels principis generals en matèria de dret privat.

No és un arrendament —per això, la Llei estatal, podent-ho fer, no el regula—, ni un contracte de conreu en sentit estricte. És un contracte civil, com molts altres, i per això sotmès a les seves normes generals. Per tots aquests arguments —alguns ja repetits, en haver-los citat en fer el torn en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista—, el nostre Grup hi votarà en contra. Això, pel que respecta a les juntes arbitrals, però, si no ho he entès malament, senyor President, el Grup Socialista ha agrupat també, en el seu torn a favor, les esmenes 38 i 39. Si m'ho permet, senyor President, també faré el torn en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí.

El Sr. ALBIOL: L'esmena 38, senyor Esteve Tomàs, que ens proposa l'addició d'una disposició transitòria primera, el nostre Grup no la pot acceptar, perquè en el primer paràgraf entenem que les dues primeres línies, que diuen: «Els contractes d'integració existents a l'entrada en vigor de la present Llei quedaran sotmesos a la legislació anterior», al nostre entendre —i dit amb els majors respectes—, són innecessàries, perquè el règim general en matèria civil transitòria ja està contemplat en les Disposicions transitòries primera i segona del Codi Civil. Quant a les dues segones línies, fan referència, precisament, al que hem fet el torn en contra ara, de les juntes arbitrals.

Pel que fa al contingut del segon paràgraf, que recull l'esmena d'addició objecte de discussió, al nostre entendre estableix un règim transitori anòmal, que no és l'habitual en l'àmbit del dret privat i, per tant, també sembla innecessari, perquè en matèria, precisament, de dret privat ja existeixen, ja existeixen uns principis jurídics generals, els quals ja estan consolidats. I en el text que se'ns proposa en l'esmena el nostre Grup no encerta a veure l'oportunitat de contradir aquests principis jurídics generals comunament acceptats.

Per tot això que acabem de dir, també, senyor President, i donat per fet el torn en contra de l'esmena 39, que fa referència a les juntes arbitrals, per tots aquests motius, senyor President, el nostre Grup hi votarà en contra.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Dins d'aquest bloc d'esmenes queden pendents encara les esmenes 36 i 37, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Prego... *(pausa)* No hi ha inconvenient a fer les votacions separades, però jo diria que potser és més lògic que ho fem tot plegat, encara que sigui per Grups.

El Sr. VIVES: Bé, efectivament, les esmenes 36 i 37, que són les darreres de les que queden pendents de defensa en aquest Projecte de Llei fan referència a la voluntat del nostre Grup parlamentari de crear —a nivell nacional i integrada dins el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca— el que anomenem una Taula Nacional d'Integracions. I, en plantejar-ho, no fem sinó recollir les aspiracions que nosaltres entenem legítimes, d'un sindicat agrari important a Catalunya, com és la Unió de Pagesos, en relació amb la conveniència d'establir aquest element nou en la Llei d'Integracions.

Amb això, no m'estic fent portaveu de res; estic dient que recollim, senyor Pere Parera —no m'estic fent portaveu de res—, estic dient que estic recollint l'aspiració d'un sindicat que, vostès, en el seu Projecte, no han recollit, i per això ho fem des d'un punt de vista d'esmena de Grup parlamentari. Què pretén aquesta Taula Nacional d'Integracions? Ho diu l'article 20: «que tindrà per objecte, per un període de temps que la mateixa taula considerarà, establir els nivells de rendiment dels pinsos, fixar els graus de conversió pinso-carn, fixar l'escandall de les retribucions, fixar les condicions de rendibilitat de les diverses instal·lacions, definir els mínims contractuals —contracte tipus—, establir densitats màximes de bestiar per unitat de superfície utilitzada. L'únic argument que se'ns va donar en contra en Comissió —i d'aquí que hàgim mantingut l'esmena pel Ple— és que això era molt difícil de fer.

Bé, nosaltres entenem que, si és difícil, motiu de més per a estimular-nos a veure si som capaços de sortir-nos-en. Si més no, perquè les taules *input-output* fa molts anys que estan inventades —fins i tot, es van fer mereixedores d'un premi Nobel— i, en conseqüència, creiem que tampoc és tan difícil aplicar criteris similars als que estem tractant. El que passa, però, és que de nou som davant del famós tema: igualtat versus llibertat, de nou, en aquest article. Jo voldria preguntar al senyor Albiol i, amb ell, al conjunt de Diputats i Diputades, què passa en una explotació integrada, quan el nivell de conversió del pinso no és l'adequat? Què ha de fer l'integrat, en aquest moment? Ha d'anar a buscar el notari —i abans he explicat que tot sovint li posa problemes—, ha d'anar a buscar un veterinari —tot sovint no el troba, o també hi ha problemes

per acudir-hi, distàncies, moments concrets, obligatorietat o no d'anar-hi—, se n'ha d'anar al Jutjat a interposar l'oportuna demanda, ha d'esperar els tres anys que arribi finalment, en el millor dels casos, una sentència ferma i ha d'arribar a un resultat final, al qual hi arriba, havent mantingut, mentrestant, tota una textura de temps, tota una linealitat de temps sense rebre retribució o remuneració per aquest concepte, amb l'agreujant que, òbviament, no torna a estar integrat mai més amb aquell integrador. Què succeeix amb l'escandall de despeses i de retribucions? Abans fèiem referència a un document que el Gremi d'Integradors va enviar al FORPPA, en el seu moment. Bé, que es fixi aquest escandall, ho demanen els mateixos integradors, i, per tant, entenem en aquell document, que, evidentment, des d'aquesta òptica, l'abstenció del Grup Popular en Comissió era plenament lògica i coherent, amb aquest posicionament. Aquest és un tema que no només interessa els integrats, interessa també, en bona part dels seus aspectes, els integradors. Establir uns mínims contractuals per zona. Miri, segurament evitariem el fàcil recurs al costum, que vostè sap, com jo, que és un tema molt delicat, extraordinàriament delicat, que requereix mitjans provatoris habitualment difícils d'aconseguir o també manipulables i que, en definitiva és millor substituir-los per contractes tipus, per zones de producció.

Densitats màximes, aquest és un aspecte regulat en aquests moments, des del començament fins al final, a l'interior de la Comunitat Econòmica Europea, i, per tant, no estem demanant res més enllà d'allò que haurà de ser norma dintre de molts pocs mesos, afortunadament també, per al nostre país.

Tres temes justifiquen la taula: el situava en el torn d'explicació de vot a l'esmena a la totalitat del Grup Socialista: la necessitat inequívoca, en aquest tema, d'arribar a una negociació col·lectiva per anys, per semestres, per trimestres, com vulguin, com vulguin, entre els integradors i els integrats, per tal de fer possible que desapareguin en allò en què realment estiguin al nostre abast, i, sobretot, a l'abast de les parts implicades, les desigualtats socials que hi ha i de contractació en relació amb el tema.

Segon element d'importància: la concertació amb el sector. I per això colloquem la taula nacional a l'interior del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per fer possible que, si es vol de veritat, si es desitja —cosa que nosaltres comencem a dubtar— una concertació important en el sector, això sigui possible periòdicament en el sector de tota la ramaderia que estigui en integració, a partir d'aquesta taula en presència de les organitzacions sindicals agràries i dels gremis d'integradors.

Però, més enllà d'això també, se'ns dubte aquest fóra un element no substitutiu, però complementari d'una importància extraordinària, de tot l'aspecte comptable que la Conselleria ha de tenir en relació amb aquest tema, al seu abast, permetent-li, en definitiva, una millor programació i, per tant, una millor adequació a les condicions de demanda del mercat, cosa que, en definitiva, repercuteix també en benefici dels integradors i dels mateixos integrats.

Nosaltres entenem que, dient que no a aquesta taula, s'està dient que no a aquestes tres qüestions: a la negociació col·lectiva, a la concertació, a la programació, des de la Conselleria. Perquè vostès només volen concertar allò en què creuen que van a perdre: vostès volen concertar la Llei de Cambres i no volen concertar unes altres coses, vostès volen arribar a acords

en uns determinats temes i no fan cap mena d'esforç per arribar-hi en d'altres; quan veuen que potser perdran, perquè el tema no és només de majories i minories, sinó de realitats socials, vostès, en aquest moment, volen concertar, quan vostès saben que el poder econòmic dels integradors permet guanyar la batalla en el terreny estrictament econòmic al sector que vostès representen, en aquell moment no hi ha concertació que valgui.

És evident que, si es deixa tot el joc de l'integrador i de l'integrat, ja sabem, ja saben tots els Diputats d'aquesta Cambra, però sobretot saben els integrats —i ho saben encara millor els integradors— qui és en cada cas qui guanya i qui perd.

Nosaltres entenem que amb la Llei, vostès l'únic que han fet al llarg de l'articulat i ara, quan ens anunciïn que votaran en contra de la Taula Nacional d'Integracions, el que han fet és deixar clar, explicar al poble de Catalunya, després de debats en Ponència, en Comissió i d'una tarda en el plenari, que el Grup parlamentari que dona suport al Govern vol continuar mantenint aquesta situació, que els que guanyen i els que perden a Catalunya, tenen majoria absoluta, poden fer-ho, allà vostès amb la seva responsabilitat.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? L'Illustre senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Maties Vives, aquesta esmena no es pot acceptar, des del nostre punt de vista, per diferents raons, les quals ara li donaré. En primer terme, el Departament d'Agricultura, o, més ben dit, en aquest cas, l'actual Govern de la Generalitat ha manifestat, en reiterades ocasions, la voluntat de fer una política de concertació i, si bé l'esmena sembla anar en aquesta línia, l'Executiu ja té traçada una política en aquest sentit.

L'esmena es basa en la constitució d'unes taules sectorials en les quals s'integrarien diferents representants del sector productor, lògicament, entre ells, els representants de les organitzacions professionals agràries, així com del transformador i del comercialitzador. Aquestes taules sectorials, per les indicacions de què es disposa en aquest moment, es farien per sectors: vi, oli, fruita, porcí, etcètera. La proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya contempla només un aspecte: el de la integració de tota la gran problemàtica del sector porcí, i no sembla oportú, doncs, esmicolar els temes sectorials en aquests nivells.

D'altra banda, l'esmena al Grup parlamentari del PSUC, quan apunta les funcions que hauria de fer la Taula Nacional d'Integracions, sembla que vulgui resoldre per la via de la discussió o del pacte —i l'establiment de mandats— una sèrie de qüestions tècniques d'evident i lògica complexitat. Per exemple, com vol que una taula fixi el grau —millor s'hauria de dir l'índex— de conversió pinso-carn, punt b) de l'esmena? Aquest és un paràmetre de gran variabilitat per efecte d'una multiplicitat de factors: raça, creuament o genotip de l'animal, tipus de pinso i alimentació, temperatura ambient i època de l'any, tipus d'instal·lació, pes inicial i pes final, maneig, etcètera. A més a més, modernament ja no es dona tant la importància a l'índex de conversió en si, sinó que més aviat es parla de cost per quilo de guany. Aquests arguments també són d'aplicació a les altres funcions que l'esmena vol atribuir a la taula final d'integracions, com són els punts a), d) i g). Finalment,

el text del projecte és de caire més liberal i més respectuós amb la llibertat contractual entre les parts, que, en definitiva, és, per coherència, l'argument que hem anat seguint al llarg del debat.

Per tots aquests motius, doncs, el nostre Grup, senyores i senyors Diputats, senyor President, votarà en contra d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Bé, fetes ja la presentació i defensa de l'esmena i de la seva contestació de tot aquest bloc, la presidència volia proposar, per raons de simplicitat, la votació en tres blocs, si semblés bé a tots els Grups i, sobretot, als esmenants. Un primer bloc de les esmenes números 30, 32, 38 i 39, del Grup Socialista; un segon bloc de les esmenes 31, 33 i 34, del Grup del Partit Socialista Unificat, i un altre bloc, dels 36 i 37, del mateix Grup. Si això és acceptat procediríem, de seguida, a la votació. No hi ha cap observació en contra? Bé, doncs, anem a votar el primer bloc, o sigui, el de les esmenes 30, 32, 38 i 39 del Grup Socialista.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'esmenes ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 62 en contra i 7 abstencions. Anem ara amb el segon bloc, format per les esmenes 31, 33, 34 i 35, del Grup del Partit Socialista Unificat.

Els qui estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Les esmenes que hem esmentat han estat rebutjades per 39 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

Finalment, les esmenes 36 i 37 del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya són les que anem a posar ara a votació.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 39 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Bé, ara votarem la Disposició final, a la qual no hi havia, pròpiament, cap esmena. Bé, la Disposició final és el que anem a sotmetre a votació, d'acord amb el text del Dictamen.

Els que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

La Disposició final ha estat aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

Ara anem a votar, si els sembla conjuntament, l'exposició de motius, el títol i els subtítols. No hi ha cap objecció? Doncs anem a fer aquesta votació.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'exposició de motius, el títol i els subtítols han estat aprovats per 69 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

I ara, doncs, entrem en el període d'explicació de vot. El senyor Pere Ayguadé té la paraula.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, els puc assegurar que, donada l'hora i l'intens debat de tot el dia, seré extraordinàriament breu. Però no podríem

deixar de manifestar l'explicació de les nostres posicions al llarg d'aquest debat de la Llei de Contractes d'Integració i quin ha estat el resultat de tot aquest debat.

Mirin, vostès, quan anteriorment manifestava que en l'exposició l'Honorable Conseller d'Agricultura s'havia deixat, segurament d'una manera voluntària, una part de la història d'aquesta Llei, també jo oblidava una part d'aquesta història. Tot un conjunt de pagesos i ramaders, normalment integrats des de fa molts anys, agrupats en el si de la Unió de Pagesos, havien reivindicat no solament una llei de contractes d'integració, sinó que l'Administració executés tot un conjunt de mesures que permetessin que el pagès no hagués d'anar a caure en mans dels integradors, sinó que pogués viure amb els seus propis mitjans, que pogués tenir futur amb les seves pròpies estructures, que pogués, per tant, tenir viabilitat amb la seva explotació.

Deia i dic això perquè la història no s'esborra i una vegada més ha estat perfectament clar que hi ha hagut uns Grups que han estat defensant unes posicions polítiques i també econòmiques, i que hi ha hagut uns altres Grups que han estat defensant unes altres posicions polítiques i econòmiques. Però que ningú digui que vostès ho han fet amb desconeixement de causa; vostès ho han fet amb tot el coneixement.

Miri, abans també jo feia esment que en l'anterior legislatura, davant de l'incompliment del Consell Executiu de presentar abans del 31 de juny de 1981 un projecte de llei de contractes d'integració, vaig fer una pregunta a respondre per escrit. Haig de dir que el mateix Conseller d'Agricultura manifestava que tenia un projecte de llei elaborat, que l'havien hagut de canviar moltíssim, pràcticament del tot, donat tot un conjunt de condicions de tipus constitucional, de condicionaments de tipus constitucional.

Però aquest Diputat havia pogut tenir a l'abast, lliurat pel mateix Conseller, el primer text de contractes d'integració, i li puc assegurar que no diferia massa de les posicions que el senyor Maties Vives, o jo mateix, o el Grup Socialista, o el Grup del PSUC, han anat defensant al llarg d'aquesta sessió. Però, evidentment, no qüestions de tipus constitucional, sinó pressions de grups econòmics molt forts van fer que aquella llei es convertís en aquesta Llei que avui desgraciadament hem aprovat, amb unes posicions extraordinàriament tancades. Algú ha dit que potser per una posició intransigent del portaveu de Convergència i Unió. Jo diria que les directrius no han vingut només del mateix Grup de Convergència i Unió, sinó que han vingut també de la Conselleria.

Jo no vull veure fantasmes, però sí que em sorprèn veure com d'una manera ràpida i amb bastants reunions es criden els sindicats pagesos per concertar l'Estatut de l'explotació familiar pagesa o la Llei d'Explotacions Familiars Pageses, de Modernització de l'Explotació Familiar Pagesa, o la de les Cambres Agràries o altres qüestions, i, en canvi, no se'ls ha cridat en la Llei de Contractes d'Integració. Però sí que s'ha parlat amb els integradors, sí que s'ha parlat amb els integradors.

I aquesta és una qüestió que em sembla que és clau per entendre les posicions que ha tingut el Grup de Convergència i Unió. Però, el resultat final de la Llei que ha sortit del Parlament de Catalunya, l'han de tenir molt en compte, senyores i senyors Diputats, perquè jo manifestava abans que com a mínim una llei que permetés resoldre els problemes dels inte-

grats, i també dels integradors, calia que contemplés, com a mínim, set punts. Sis d'aquests set punts, l'actual Llei que surt d'aquest Parlament, no els contempla ni mínimament.

No té un marc competencial que abrasi els contractes d'integració vegetal: només els contractes d'integració animal. No permet un marc de negociació entre les dues parts en una posició d'igualtat; tot al contrari, la Llei encara desiguala molt més la situació actual. Tercera, la Llei no està a l'altura de la legislació europea, ni de bon tros. Quarta, la Llei no permet que la Conselleria conegui la realitat econòmica del país, que en aquests moments està concentrada en el sector de la ramaderia i de l'agricultura integrada. No ho permet, i, per tant, la Conselleria continuarà estant cega davant d'un dels eixos econòmics més importants que en aquests moments està situat al nostre país. És més, la Llei estableix un conjunt d'articles que difícilment seran aplicats mai, i voldria manifestar que en un termini d'uns quants mesos jo ja em comprometo a fer una pregunta parlamentària en la qual preguntí a la Conselleria d'Agricultura o al Consell Executiu quants contractes s'han enregistrat en aquest registre que vostès, per la Llei, volen crear. I veurem quin és aquest resultat, i també veurem si realment es compleixen aquells contractes o no es compleixen aquells contractes. El punt sisè, de les juntes arbitals: mentre que altres lleis i altres governs, fins i tot conservadors, han col·locat en els articulats juntes arbitals, aquí a Catalunya no s'ha fet així.

El Sr. PRESIDENT: Prego a l'Il·lustre senyor Diputat que tingui en compte que el seu temps ha estat depassat.

El Sr. AYGUADÉ: Bé, acabo immediatament. Només dir, per acabar, que jo penso que algunes de les abstencions del Grup Popular han estat perquè estaven, per entendre'ns, més per la racionalitat de la Llei que el mateix Grup de Convergència i Unió. Penso, i és una qüestió que caldrà contrastar al carrer i amb la realitat quotidiana de cada dia, que els mateixos integradors d'aquest país no volien una llei que castigés tant els integrats, perquè tinc la seguretat que, a ells, també els perjudica.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna explicació de vot? El senyor representant del Grup Popular té la paraula.

El Sr. SANTACREU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup creiem que aquesta Llei que avui hem votat és una llei interessant, és una llei molt important perquè els nostres agricultors, els nostres ramaders, la nostra ramaderia i els nostres pagesos, els hem dotat d'un contracte perquè puguin cada dia caminar i caminar amb passos fermes, perquè fins ara no teníem cap projecte ni cap contracte.

Per tant, nosaltres, en la majoria de les parts, hem votat a favor d'aquest contracte. Aquest contracte serà una manera de caminar, serà el que s'ha dit aquí, una eina de treball per poder tirar endavant. Perquè a la nostra agricultura, ja és hora que estiguem treballant en aquest Parlament perquè cada dia més puguem donar-li armes i donar-li iniciatives i donar-li esperits, perquè pugui, cada dia, aquesta nostra joventut, englobar-se en aquesta àrea de la ramaderia i de l'agricultura.

Per tant, nosaltres avui creiem que aquest contracte tindrà moltes llacunes, i crec que té moltes llacunes. Per exemple, l'àrea dels porcs, del porcí. Quan en una ramaderia, en una

granja, es moren tots els porcs, per aquestes funestes pestes que avui tenim a Catalunya, l'integrador té moltes naus, té moltes cases en què té aquests porcs, però en canvi l'integrat només en té una, i quan se li moren, aquell senyor té durant dies i mesos moltes despeses que no podrà pagar. I el més greu de la situació és que aquest integrat té que durant sis, set mesos o vuit mesos, per causa d'haver de netejar-la i desinfectar-la, no hi podrà posar més aquell bestiar.

Per tant, crec que s'hauria de trobar alguna situació, una assegurança o alguna cosa per l'estil, perquè aquest matrimoni, aquest més feble de la nostra pagesia es trobés emparat, ja que els que integren bestiar són els més pobres de tota la nostra pagesia.

Crec que hauríem de fer alguna cosa perquè quan passin aquests casos, i en passen molts, poguessin estar emparats.

En canvi avui, al senyor Miró, al nostre Honorable Conseller, crec que li he de donar —i el nostre Grup—, i en particularment jo, les gràcies, perquè ens ha donat una porta, ens ha donat una porta oberta perquè es pugui continuar el que tants segles i segles s'ha fet, que és el contracte oral. Aquest contracte oral que durant molts anys ha estat imperant en la nostra pagesia, aquest contracte que aquestes mans dures i amb durícies del pagès han donat al comerciant, i aquest ha estat un pacte de fe i un pacte que durant molt de temps s'ha complert, i ai del que no el compleixi! perquè haurà de marxar d'aquella zona o d'aquella comarca.

Per tant, jo crec que aquest contracte verbal, que ens ha donat aquesta porta de sortida, és molt important, molt interessant perquè pugui anar subsistent, pugui anar continuant durant molts anys.

Per tant, senyors, senyores i senyors Consellers, moltes gràcies. I el nostre vot és afirmatiu, com han vist en molts i en molts casos, i en altres casos no, però creiem que el nostre pagès tindrà un contracte que és molt interessant per poder anar continuant aquesta vida i aquesta manera d'anar endavant que hem d'anar passant.

Moltes gràcies, senyores i senyors Consellers; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Torres, l'Il·lustre Diputat de l'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. TORRES: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, de tota manera em plau saludar des d'aquesta tribuna la primera Llei, com ha recordat el Diputat senyor Esteve Tomàs, elaborada pel Departament d'Agricultura després de la restauració de la Generalitat.

El balanç és minso. Una llei amb prop de cinc anys. Creiem que hi havia moltes més possibilitats, tenint en compte que l'agricultura és una matèria en la qual l'àmbit competencial català és important. Malauradament no ha estat així, i ara esperem que en aquesta nova etapa del Departament tindrem una actuació més intensa, més densa, i que l'aportació legislativa estarà en consonància amb les necessitats del camp de Catalunya.

Aquesta Llei, en definitiva, és una mica la reconducció del Projecte del Conseller Carol. No és exactament la mateixa llei: jo he comptat nou articles que han estat més o menys tocats, alguns amb alguna modificació substancial recollint algun suggeriment, en particular del Partit Socialista, i altres amb retocs

purament formals.

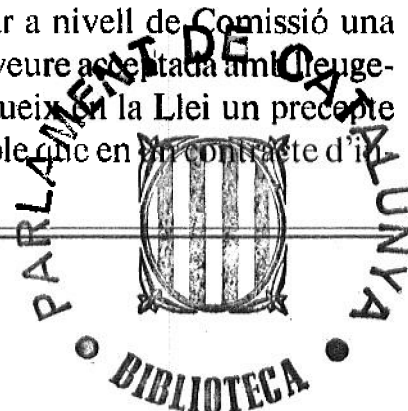
Això vol dir que ens trobem en presència d'un contracte, d'un Projecte de Llei de contracte, que ja havia estat elaborat a l'anterior legislatura i que es representa a la nostra consideració. Jo crec que, en definitiva, el text que hem aprovat aquesta tarda, és millor que el que havíem presentat a l'anterior legislatura, és més complet, i ara s'han fet alguns retocs, i en particular recordo els articles 5 i 6, que defineixen les obligacions recíproques de l'integrador i de l'integrat, que han estat incrementats amb unes obligatorietats suplementàries, i això es va fer, i me'n felicito, amb un acord transaccional i aprovat majoritàriament a la Comissió.

Nosaltres..., ja han vist, senyores i senyors Diputats, el sentit dels nostres vots. Ara m'estalviaré, per no cansar més la seva atenció, prou posada a contribució aquesta tarda, no repetiré els arguments que s'han donat a favor i en contra de tal o tal punt de detall d'aquesta Llei. Només em limitaré a traçar algunes línies que han guiat la nostra actitud. Una d'elles és el caràcter mateix d'aquesta Llei. És una llei —s'ha recordat aquesta tarda—, que ve de lluny, que està ancorada en el dret civil català, exactament en l'article 339 de la Compilació de Dret Civil. És una normativa peculiar, *sui generis*, que procura, que intenta començar a endegar un procés de normalització d'una relació en el camp de Catalunya, i ho fa amb prudència, i crec que té raó de fer-ho amb prudència. Jo diria que aquesta Llei, en definitiva, és com un diagnòstic; en aquesta Llei, en aquests preceptes que hem aprovat aquesta tarda s'estableixen, es posen a rel·luir, es posen de manifest, uns punts que estan aquí, estan al camp, i que fins ara ningú no havia tractat.

Aleshores, a mi em sembla que, vista la importància de la malaltia que afectava aquest cas concret, hauria estat potser desafortunat d'aplicar una terapèutica massa rigorosa, massa severa, perquè possiblement el malalt no ho hauria pogut resistir. Aleshores, què s'ha fet? D'una part, s'ha intentat donar valor al costum, als usatges, aquesta font de dret peculiar de la nostra terra, del dret català, i nosaltres hem estat en contra de totes aquelles temptatives que tenen per objecte reduir o limitar el camp d'aplicació del costum i dels usatges.

Un altre problema important —s'ha evocat darrerament amb molta passió, i jo reconec que amb molts arguments de part i d'altra—, el problema dels arbitratges. I jo els confesso des d'aquesta tribuna que el nostre Grup parlamentari ha tingut dubtes seriosos abans de prendre una posició definitiva. Hem procurat mirar-ho serenament, sense deixar-nos influenciar per ningú, absolutament per ningú, també nosaltres hem interrogat els estaments professionals directament interessats per aquest problema, i hem arribat a la convicció que en l'estat actual del problema era preferible no acceptar aquesta jurisdicció processal.

Un altre tema important era el d'acceptar l'obligatorietat o no obligatorietat en el registre. I nosaltres aquí també vàrem tenir algun dubte però, en definitiva, hem preferit respectar un criteri de llibertat, de manera..., a deixar a les parts contractants la possibilitat d'inscriure o no inscriure llurs contractes. Ara bé, com que, al nostre judici, aquest era un problema important, ens vàrem permetre presentar a nivell de Comissió una esmena, que vàrem tenir la sort de veure acceptada amb d'algunes modificacions, que introdueixen a la Llei un precepte que diu que en cap cas serà admissible que en un contracte d'

tegració es pugui dir que no es podran inscriure els contractes en el registre de la Generalitat, de tal manera que la possibilitat que existeix d'inscriure individualment o bilateralment.

El Sr. PRESIDENT: Prego a l'illustre senyor Diputat que tingui en compte que el seu temps s'ha acabat.

El Sr. TORRES: Gràcies, President. Vaig a acabar. Podria parlar de moltes i moltes altres motivacions de la nostra actitud. Només voldria dir, en definitiva, que, entre un criteri no intervencionista, un criteri de deixar anar, de deixar fer, i un criteri excessivament meticulós i intervencionista, jo crec que la Conselleria d'Agricultura i el Parlament han escollit una via mitjana, que crec que és la bona.

Desitjo de tot cor, sense fer-me excessives il·lusions, que aquest contracte, aquesta Llei de Contractes d'Integració que hem aprovat aquesta tarda, sigui benefactor per a la ruralia catalana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, hauria pogut esperar que el senyor Albiol la demanés, però sé que li fa il·lusió ser l'últim, i tampoc voldria trencar les il·lusions del ponent de la majoria absoluta, encara que sigui en detriment de la possibilitat de contestar-li alguna de les coses que ell pogués dir.

Bé, ja ho dèiem al començament, nosaltres creiem, crèiem, que era millor fer una llei de totes les integracions, no només de les ramaderes, també ho dèiem al començament, crèiem millor que hi hagués una llei que no pas que no n'hi hagués cap. Assentats aquests dos principis, per què hem votat en la forma que ho hem fet a cadascun dels apartats d'aquesta Llei? Perquè nosaltres enteníem, i així ho hem volgut deixar palès al llarg del debat, que aquesta Llei era una llei que tenia per sota de la lletra del seu articulat un conflicte social important, una confrontació social important, i econòmica, en el camp català i, concretament, en els seus aspectes ramaders. I és lògic que quan un conflicte es produeix, en major o menor mesura, els Grups polítics prenguin part en aquest conflicte, prenguin posicionament, i ho facin cadascun des d'allò que per la seva adscripció ideològica o la seva voluntat de representació de determinats sectors socials li ve marcat. Podem entendre, per tant, perfectament, molts vots dels que ha fet el Grup Popular, coherent, un grup conservador coherent amb els seus posicionaments; podem entendre les votacions de determinats Diputats del Grup parlamentari de Convergència i Unió, conservadors, inclòs el mateix Conseller, que ens ha donat una mostra amb aquesta Llei, si més no, del seu principi de tarannà o de filosofia política, conservador conseqüent amb el que representa l'articulat; no entenem, en canvi, les votacions d'altres Diputats del mateix Grup o les votacions del Grup parlamentari que m'ha precedit en l'ús de la paraula. Entenem que aquesta Llei, conflictiva socialment, al darrer del que hi havia en aquesta Llei s'ha votat i s'ha aprovat de manera que beneficia exclusivament a una de les parts. És una llei conservadora, és una llei que no afecta cap de les situacions que beneficien exclusivament els integradors, ni cap de les que perjudiquen als integrats per millorar-les, i, per tant, és una llei que, tal com ha quedat, és objectivament contrària als integrats del món de la integració vertical de Catalunya.

Crec que, a més a més, que prefigura, i per això hem votat en contra de la majoria dels articles, tota una filosofia bàsica, que esperem que no sigui l'actuació de la Conselleria al llarg d'aquesta legislatura, que vindria a dir: tot allò privat és bo, tot allò que és públic és dolent. Ni tant ni tan poc, segurament hi ha aspectes de coses, d'activitats privades que cal regular, que cal matisar perquè no són bones, segurament hi ha aspectes de la cosa pública que no són bones, però n'hi ha d'altres, com és el cas de les esmenes que pretenien introduir un cert nivell de control, un cert nivell de programació, un cert nivell d'estímul a la concertació i de superar desequilibris que no han estat admesos, i a nosaltres ens sembla dolent. És clar, se'ns pot dir: visca el principi de la llibertat de forma, visca la igualtat contractual. Senyors Diputats de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana, que han votat afirmativament l'exposició de motius, llegeixin una part d'aquesta exposició de motius, que queda aprovada, que és llei. Diu: «La complexitat del fenomen i la possibilitat que en alguns casos, sota l'aparença d'igualtat jurídica s'hi creïn desigualtats...» I segueix. Per tant, en el preàmbul de la Llei vostès han reconegut que aquí s'hi creen desigualtats, sota l'aparença d'igualtat jurídica, cosa que després no han regulat en cap dels articles per afavorir la part més dèbil. Vostès han vingut a dir: visca el principi de llibertat de forma, visca el «campi qui pugui», i que això representi no superar cap de les situacions de desigualtat. Nosaltres li diem —li vam dir ja en Comissió, senyor Albiol—: preferim limitar un xic les llibertats formals, sempre que això representi contribuir a anivellar, contribuir a fer desaparèixer determinades desigualtats socials, i li puc garantir que el dia que es doni en aquest país la plena igualtat d'oportunitats, ningú estarà tant com el PSU per les llibertats de tot tipus i al 100%, fins i tot aquestes de tipus formal, en nom de les quals vostè i el seu Grup parlamentari, i al davant el Govern de Catalunya, han volgut en aquesta Llei, i ho han aconseguit per les seves votacions, mantenir la situació de desigualtat social. Esperem, en bé del Parlament de Catalunya, que la lletra d'aquesta Llei aprovada no sigui lletra morta. Dissortadament, creiem per a l'eficàcia de cara al sector, la Llei que surt d'aquesta Cambra, automàticament anul·lada, invalidada, morta, pel propi contingut d'aquesta.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Explicació de vot a càrrec del senyor Albiol.

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Maties Vives, per cortesia parlamentària, moltes gràcies.

Entrant ja d'una forma més concreta en l'explicació de vot pròpiament dita, hem de manifestar que al llarg del debat, i especialment en la fase de Ponència i de Comissió, el nostre Grup ja va incorporar totes aquelles esmenes dels diferents Grups parlamentaris que introduïen millores tècniques al Projecte, o, en tot cas, no contradeïen els principis essencials que inspiraven aquest Projecte, i, en conseqüència, haurien estat, al nostre entendre, elements distorsionadors de la coherència de la Llei. Així s'admeteren esmenes del Grup Socialista, les transaccions dels articles 5 i 6, esmenes del Grup del PSU de Catalunya, article 7 i lletra b) de l'article 12, la totalitat de les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana, i l'esperit de les esmenes del Grup Popular quant a la deguda identificació del

bestiar. No s'han admès, en canvi, les esmenes dels Grups parlamentaris Socialista i Comunista, que també, al nostre entendre, resultaven incoherents amb els principis informadors del Projecte, la qual cosa ens obliga, per deferència a la Cambra i per millor explicar i justificar el nostre vot, a explicitar-los, encara que sigui d'una manera breu.

Quedi clar que —senyor Ayguadé, vostè ho ha dit abans, ens ha acusat d'una cosa—, quedi clar que no hi ha hagut cap presió de cap grup que estigués darrera d'aquesta Llei; no s'ha parlat amb els integradors, no s'ha parlat amb els sindicats, i vostè alludia a una concertació que s'està intentant fer actualment, etcètera. Bé, la Llei o el Projecte de Llei, el Consell Executiu el va presentar el mes de juliol al Parlament. Aquestes concertacions a què vostè es referia van començar a partir del mes de setembre.

En primer lloc, doncs, el caràcter privatista i, més concretament, civil del contracte, i, en conseqüència, de la Llei que el regula. I tot això per una multiplicitat de raons; raons històriques, perquè aquesta fou la seva naturalesa en els precedents i en la regulació que ens ha arribat fins a la Compilació. Per una raó conceptual, perquè entenem que el contracte pertany a l'àmbit d'aquest sistema de normes de caràcter general que regula les relacions jurídiques dels particulars —individus o ens col·lectius— dintre de l'agregat social protegint la persona i els seus interessos, tant d'ordre personal com patrimonial, que és com els juristes definim l'àmbit d'allò que en diem el dret civil.

Raons polítiques, perquè des de la nostra perspectiva és des de la llibertat essencial a les institucions civils, i des de la limitació de l'intervencionisme administratiu als extrems en què resulti estrictament necessari, i, fins i tot, afavoridor i no entorpidor de la lliure iniciativa privada, que s'atenyen i es compleixen millor les finalitats perseguides per la societat i pels mateixos poders públics.

En segon lloc, la limitació de l'àmbit material de la Llei a la ramaderia, sense estendre'l a l'agricultura, i això per una clara i definitiva raó de política legislativa, que, a la seva vegada, es desplega en dues vessants. La primera, és que entenem que la legislació civil ha de partir de la realitat social per considerar-la i regular-la, però no ha de dirigir-la ni crear-la. I, la segona, que el contracte d'integració és manifestació i instrument de sistemes de producció intensius, que és d'una manera per a la ramaderia i ho entenem des d'una altra per a l'agricultura.

En tercer lloc, l'aplicació de les tècniques habituals del dret civil en diferents línies, com poden ser la conceptualització del

contracte, la configuració dels subjectes del contracte, la fixació precisa dels drets i de les obligacions de les parts contractuals, i l'establiment d'unes solucions per als supòsits d'indemnització.

Tampoc no voldria passar per alt referir-me a d'altres qüestions que han sortit al llarg del debat, com, per exemple, la de mantenir el principi de llibertat de contractació, juntament amb el principi de llibertat de forma. Com a conseqüència obligada del que hem dit s'introdueix repetides vegades la referència al costum del lloc com a element integrador del contracte, en tot allò en què les parts no hagin pactat expressament, conformement amb la tradició jurídica catalana i amb el que és usual en aquests tipus de contractes.

La intervenció administrativa del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'ha limitat a l'establiment d'un registre de contractes d'integració, com a tràmit previ per obtenir els beneficis que l'Administració pugui atorgar al seu moment, refermant així la idea privatista del contracte, tot i diferenciant-la dels beneficis administratius que puguin recaure sobre aquest mateix contracte.

Quant a les juntes arbitals, a part de tot el que hem dit en fer els torns en contra, volem significar també que no estem en contra d'aquestes juntes en matèria agrària, però sí que entenem que la seva actuació no es pot projectar respecte al contracte d'integració.

Finalment, senyor President, hem votat a favor del Dictamen perquè ja hem dit abans que aquesta era la primera Llei sobre la matèria en tot l'Estat espanyol, però, juntament amb això, hem volgut que aquesta fos una bona llei, una llei que no solament, com deia l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, en la presentació, que evités repercussions negatives per a Catalunya en haver generat una normativa comparativament més desfavorable que la de la resta de l'Estat, sinó que d'una manera positiva i decidida contribueixi a una millor potenciació de la ramaderia a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, hem acabat la nostra tasca per ara. Moltes gràcies, Il·lustres membres de la Cambra per l'àrdua tasca duta a terme en el dia d'avui, que esperem continuar demà a partir de dos quarts de deu del matí, amb la confiança de completar-la dins del matí i amb la recomanació —perquè pugui ser així— de la màxima puntualitat.

Se suspèn la sessió.

(És un quart i cinc minuts de deu del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3